

ሙሉ በሙሉና በታማኝነት ለማከናወን በተራመድነው ርምጃ ውስጥ ባስገኘው እድገት ነው።

እናም ህዝቡን ትመራ ዘንድ አንተን ለጠራበት ዐላማ፤ እግዚአብሔር የሰጠህ ራእይ ምንድር ነው? ያ ራእይ በመስተዋት እንደሚታይ ዐይነት ግልጽ ብሎ እስካልታየህ ድረስ፤ እያገለገልክበት ባለው ጊዜ ውስጥና ስፍራም ከእግዚአብሔር የሆነ መሪ ልትሆን አትችልም። ከእግዚአብሔር የተሰጠህን ራእይ ለይተህ በማወቅና ሕይወትህን በመስጠት እግዚአብሔርንና የእርሱ የሆነውን ሕዝብ አክብር።

ስራት

የመሪ ባሕርይ

ጳክ ሄይፎርድ

ከዓመታት በፊት በአድላ ሮጀርስ ጆንስ በተጻፈ «ለማንም አትንገር» በተሰኘው መጽሐፋቸው ውስጥ ያነበብኳቸው ቃሎች ካነበብኳቸው ጊዜ ጀምሮ በእእምሮዬ ውስጥ እያስተጋቡ አሉ። እነዚህ ቃሎች በአፍ ተነግረው ብቻ የሚቀሩ አይደሉም፤ ይልቁንም ዘመናትን ተሻግሮ እንደሚያልፍ፤ ከሰው ልጆች ለሕይወት ምላሽ ለመስጠት በተጻፈ ዝማሬ ውስጥ እንዳለ አዝማች ደግሞ ደጋግሞ በእእምሮ ውስጥ የሚያስተጋባ ነው።

ሁሉም ነገር ልዩነት አለው ግን የተለወጠ ነገር የለም፤ ሁሉም ነገር ተለውጧል ግን ልዩነት ያለው ነገር የለም።

የእገልግሎቴን አርባኛ ዓመት በቅርቡ በማገባደድ ላይ እያለሁ፤ እነዚህ ቃሎች እንደገና በውስጤ ማስተጋባት ጀመሩ። እነዚህ ቃሎች ከመዛል ወይም ከመሰልቸት የመነጨ የጥርጣሬ ሐተታ አይደሉም፤ የትዕቢትና የጉራ የሆነ የድፍረት መድረክ ላይ የተነገሩም አይደሉም። የሰው ልጅ ልማዶች፤ ቴክኖሎጂ መዋቅሮችና ፋሽኖች (መልክ) በየጊዜው ይለዋወጣሉ፤ ያም ቢሆን «ከጸሐይ በታች ዐዲስ ነገር የለም» (መክብብ 1፡9)።

ይህንን በዘመናት መካከል ሁሉ እውነት የሚያደርገው የሰው ባሕርይ ነው - ምንም ነገር አይለወጥም። ከአመራር ጉዳይ ጋር አያይዘን ስናየው፤ የሰዎች የአመለካከት አድማስ ምን ያህል ቢለፋና የአሠራር ሂደትንና የአስተዳደር ጥበብን አስመልክቶ ባለፉት ዐሥርና ዐሥራ አምስት ዓመታት ውስጥ እየተራቀቁ ቢሄዱም፤ አጠቃላይ እውነታው የሚያመለክተው እነዚህ ቃሎች አሁንም የሚሠሩ መሆናቸውን ነው። መሪዎች በአመራራቸው እየገፉ በሄዱ ቁጥር፤ «ሁሉም ነገር ልዩነት አለው» (ለምሳሌ ቦርካታ የአሠራር ዘዴዎችን

በሚመለከት ያሉ ዕይታዎች) «ነገር ግን ምንም የተለወጠ ነገር የለም» (አብዛኛዎቹን የአመራር አመለካከቶችን ጨምሮ)። እስከዚህ ቀን ድረስ፣ የአሠራር ጥበብ፣ ጥንካሬ፣ ችሎታና ጽናት ለውጤታማ አመራር ወሳኝ ነገሮች ናቸው የሚለው የቆየ አመለካከት አሁንም የሚሠራ ነው። ይህ ደግሞ በክርስቲያኖችም መካከል የሚታይ ነው። አሁንም ገንድ የሚገኘው አመለካከት መሪዎች «አሸናፊዎች» የሚሆኑት በቅልጥፍናቸውና በአሠራር ስልታቸው ነው የሚል ነው።

እውነት ነው፤ እነዚህ ሁኔታዎች በቀጥታ የሚመለከቷቸው ንግራትን የሚያስከትሉ ተግባራትን የሚያከናውኑ ተቋማት ይኖራሉ። ነገሩን ጠለቅ አድርገን የተመለከትን እንደሆነ፤ አስተዋይ የሆነ ማንኛውም መሪ እውነተኛ የሆነው የመሪነት «ጉዳይ» ከእርሱ ስጦታ ይልቅ ጥልቀት ያለው ነገር በመሆኑ ይስማማል። ትክክለኛ የሆነውን ነገር ሁላችንም እናውቃለን፤ ከአሠራር ዘዴ ይልቅ ሥራው (ፍሬ ነገር) ቀዳሚነት አለው። እየሠራኸው ካለኸው ሥራ ይልቅ አንተ ይበልጥ አስፈላጊ ነህ። ይሁን እንጂ ያለ አንዳች ቆም ብሎ ማስተዋልና ያለ አንዳች ማወላወል በመሪነት ሥፍራ ላይ ያለን፤ «የግንዱን ጥበብ ለማወቅ» «በየትኞቹ አቅጣጫዎች መሥራት» እንደሚገባን ለማወቅ ወይም ዕድሉ በተገኘ ጊዜ እንዴት በአግባቡ መጠቀም እንዳለብን መንገድ እንደምንፈልግ አውቃለሁ።

እኔ ከአንዳንድ መጋቢ - መሪዎች ይልቅ በእነኚህ ተግዳሮቶች በተደጋጋሚ ተፈትኛለሁ። የእግዚአብሔር ሉዐላዊ ጸጋና አቅርቦት ነው። አብዛኛውን ጊዜ ግዙፍ ቤተክርስቲያን «ሜጋ ቸርች» እያልን በምንጠራው ሥፍራ ላይ ያስቀመጠን፤ በዚህ ስፍራ ላይ ያለን እኔና አንዴ ያሉ ሰዎች ቢያንስ በሁለት መንገዶች ተግዳሮቶች አሉብን። አንደኛ፤ በውጭ ያሉት የሆነ አንድ ሚስጥራዊ ጥበብ እንዳጠናን ይገምታሉ - ሁኔታዎችን መለወጥ የሚችል አንድ ዘዴ ወይም «ስሜትን ለመማረክ የሆነ ያልተለመደ መልካም ነገር» እንዳለን ያስባሉ። ሁለተኛ፤ በውስጥ ደግሞ ስለ ቤተክርስቲያን እድገት፣ ፍሬያማነት ወይም «ስኬት» የሚቀርቡብንን ጥያቄዎች ብቃት ባለው ማስተዋል ለመመለስ እንደምንችል ይሰማናል (ለምሳሌም፤ ጥበብ በተሞላበት ቋንቋና አስተዳደራዊ በሆነ ንድፈ ሐሣብ)።

እንዲህ ስላለው ጉዳይ መናገር አስቸጋሪ ሆኖ አግኝቼዋለሁ፤ ምናልባትም «ጥንቃቄ የሚጠይቅ» ልንለው እንችላለን። በፍጹም ላደርገው የማልፈልገው ነገር ቢኖር፤ ዐዲስና ተራማጅ በሆነው ነገር

ሁሉ ላይ ጥላቻን ማሳደርን ነው። ከዚህም ባለፈ መንገድ፤ እራሴን ለማመጸደቅ አልፈልግም። ማንም ሰው እንደሚያስበው አመራር የአሠራር ጥበብ ዘዴዎች፣ ሥርዐቶች፣ ቴክኖሎጂዎችና የመሳሰሉት እንደሚያስፈልጉት ዐስባለሁ። አሁንም ድረስ፤ በፍጹም የማይለወጡት ነገሮች (ምንም እንኳ «ሁሉም ነገር ልዩነት ያለው ቢሆንም») በፊታችን ላይ ያበራሉ፤

- መልካም የሆነ ባሕርይ ብቻውን እውነተኛ የሆነ ፍሬ፤ ዘላቂነት ያለው በጎ ተጽእኖና ዘላቂነት ያለውን አመራር ለማምጣት ዋስትና ያለው ነው። በየትኛውም ሰዋዊ በሆነ ጥረት ወይም በደወልና በፋጩት እውነተኛና መልካም የሆነ መሪ ሊፈጠር አይችልም።
- ተፈጥሯዊ የሆነው ማንነታችን፤ ስሜታችንንና ውስጣችንን ለሚመረምር፤ ለሰውጣችንም አስፈላጊ የሆነውን ነገር ባለማቋረጥ ለሚያቀርብልን ለእግዚአብሔር ታማኝ ከመሆን ይልቅ የተለያዩ ጥበቦችን ለማወቅ ጊዜ ማባከን ይመርጣል።

የትህትና ስልክ ጥሪ

ይህ ምዕራፍ የአንድ ስልክ ጥሪ ውጤት ነው፤ «እኔ፤ እባክህ ስለ መሪ ባሕርይ ልትጽፍ ትወዳለህ?» «እኔ ለምን ተመረጥኩ?» ብዬ እየጠየቅኩ፤ ስለምጽፈው ጽሑፍ ምሪት አገኝ ዘንድ እርዳታን ፈለግሁ። ይሁን እንጂ መልሱ እንዲህ ይሆናል፤ «አንተ ጠቡውን ጊዜ፤ እንደ ታማኝ መሪ ሆነህ የማንም አመራር መንገዱ «በአመራር ስልታዊ ሐሳቦች» ላይ ሳይሆን እኛን ወደ ክርስቶስ በቅርበት በማስጠጋት ላይ የተመሠረተ መሆን እንደሚገባው ትናገራለህ» የሚል ነበር። ቃሎቹ ልቤን በትህትና ሞሉት፤ «ጌታ ሆይ» ጸሎቴን ቀጠልኩ፤ «ይህ በአንተ ዐይን ትክክል እንደሆነ ተስፋ አደርጋለሁ፤ ይህ ደግሞ ስሜታዊ የሆነ ወይም ያለ አንዳች ማገናዘብ በስህተት የተደረሰበት ድምዳሜ አይደለም።»

ማንም ሰው ስለ እኔ ያለው አመለካከት ምንም ይሁን ምን፤ እነዚህ ቃላት ቢያንስ እኔ በግሌ ለአመራር ያለኝን አቋም በዋናነት እንደሚገልጹ አውቃለሁ። ምንም እንኳ ሚንኛውም ትጉህ የሆነ መሪ፤

ከአመራር ዘዴዎች ወይም ሥርዐቶች ርዳታን ለማግኘት የሚያደርገውን ጥረት የማልቃወም ብሆንም፤ እውነተኛ የሆነ አመራር የሚገኘው በኢየሱስ እግር ሥር መሆኑንና ቅርጽና መልኩን አግኝቶ የሚቀመጠውም በልብ ወለጥ እንደሆነ አምናለሁ።

የሚደጋገም ክስተት

አንዳንድ ጊዜ ሁኔታዎቹ በሕይወቴ መቶ ጊዜ ያህል የተደጋገሙ ይመስለኛል።

አንድ የመሪዎችን ጉባኤ ልናጠቃልል ወደ መደምደሚያው ተቃርበናል። ለበርካታ ጊዜያት ስጦታው ላላቸው የቤተክርስቲያን መሪዎች ትምህርት ሰጥቻለሁ - ትምህርቶቹ አንዳንድ ጊዜ ሁለት ወይም ሦስት ቀናት ይወስዳሉ። አስቀድመን ጥቂት ውይይት አድርገናል፤ አሁን መድረኩ ለጋራ ውይይት ክፍት ሆነ። የተሰማቸውን ሁሉ ለመናገር አሁን የአድማጮች ተራ ነው።

አንዴ እንደዚህ ወዳለው ውይይት ከገባን ብዙ ጊዜ ኮንፈረንሱ የተዘጋጀበት ዋነኛ ሐሣብ ትኩረት አይሰጠውም። የቀረበው መልእክት ዋና ሐሣብ ወይም የሴሚናሩ አጀንዳዎች ምናልባትም ራዕይን ስለመተግበር፤ የአምልኮ አመራር፤ የውስጥ አሠራር አስተዳደር፤ የስብከት ዝግጅት፤ ወይም ስለ መንፈሳዊ ስጦታዎች፤ በቤተክርስቲያን የገንዘብ አጠቃቀም፤ ስለጌታ ምጽአት፤ ስለ ወንዶች አገልግሎት፤ ስለ ቤተሰብ ሕይወት ወይም ሌላ ጉዳይ ላይ ያተኮረ ሊሆን ይችላል። ርዕሱ ምንም ይሁን ምን፤ መድረኩ ለጥያቄዎች ከተከፈተ፤ ቀጣዮቹ ሐሣቦች መነሳታቸው አይቀሬ ነገር ነው።

ጥያቄ፤ «መጋቢ ጃክ፤ በየሳምንቱ ለመጽሐፍ ቅዱስ ንባብ የምትወስደው ጊዜ ምን ያህል ነው? ወይም ለመጸለይ ምን ያህል ጊዜ ትወስዳለህ? በሳምንት ውስጥ በቀን ውስጥ በአማካኝ የመደብከው ጊዜ ምን ያህል ነው?»

የእኔ ምላሽ፤ «አመሰግናለሁ። እጅግ ጠቃሚ የሆነ ጥያቄ ነው። ይሁን እንጂ ከትልቅ አክብሮት ጋር ሁለት ጥያቄዎች ልጠይቅ እፈልጋለሁ። መጀመሪያ፤ ይቅርታችሁን እጠይቃለሁ፤ ምክንያቱም ጥያቄውን ለመመለስ አልፈልግም። ሁለተኛ፤ የእናንተን ጥቂት

ትዕግስት እጠይቃለሁ፤ ምክንያቱም ለመወያየት የተፈለገው ርዕስ አሁን ከቀረበው ጥያቄ እጅግ የራቀ ነው።»

ርግጥ ነው፤ እንዲህ ባሉት የጥያቄና የመልስ ጊዜያቶች መጋቢ - አስተማሪ ለሆኑ አገልጋዮች ቀጣይነት ያለውን ጸሎት የማድረግን መሠረታዊ አስፈላጊነትና ስልታዊ የሆነ የመጽሐፍ ቅዱስ አጠናን ዘዴን የመከተል ጠቃሚነትን አበክሬ አረጋግጫለሁ። በቀረቡት ጉዳዮች ላይ ዝርዝር ማብራሪያ ለመስጠት ወይም በጉዳዮቹ ላይ የምወስደውን ጊዜ ለመናገር ችግር የለብኝም። ጥያቄዎቹን የማልመልስበት ዋነኛ ምክንያት የመሪውን «ልብ» እንዳያስተውል ስለሚያደርግ ነው። የጋራ አምልኮ ጊዜና ለሌሎች የሚሰጡ ድጋፎችም እነዚህ ጥያቄዎች በቀረቡበት አግባብ ስልታዊ በሆነ ዘዴና በጥበብ ስለሚተገበሩበት ሁኔታ የሚጠየቁ ጥያቄዎች አሉ። እንዲህ ያለው አካሄድ ግለሰቡ በራሱ ሁኔታ ላይ ብቻ እንዲተማመንና ሙሉውን እውነት ያልተረዳ ሥጋዊ ሰው ያደርገዋል።

አጀንዳን መቅረፍ

ይህንን ልብ እያልን፤ ለዚህ ምዕራፍ ያለኝን አጀንዳ ላቅርብ። ተግባራዊ የሆነውን የአሠራር ስልት ሳልነቅፍ ወይም እንደ ጸሎትና ጥናት ለመሳሰሉት መሠረታዊ ለሆኑ ጠቃሚ ነገሮች ዝቅተኛ ግምት ሳልሰጥ፤ ለእውነተኛ አመራር ቁልፍ እንደሆነ የማምንበትን ነገር አቀርባለሁ፤ ይህም የመሪው «ልብ» ነው። በቤተክርስቲያን አመራር ውስጥ የምትጫወተው ምንም ሚና ባይኖርህም እንኳ፤ የአንድ መሪ ባሕርይ የሚቀረጽበትን መንገድ ዋነኛ ሐሣብ ትካፈል ዘንድ ዐብረን እንቀጥል። ምንም እንኳን በዚህ ስፍራ የማቀርባቸው ትምህርቶችና ምሳሌዎች እንደ መጋቢ - አስተማሪ ሆኜ ካላለፍኩቸው ዓመታት ጉዞዎች የተወሰዱ ቢሆንም፤ በዋነኛነት የቀረቡት መርሆዎችና በሕይወት የሚተገበሩበት መንገድ እኔ በተጠቀምኩበት መጠንና ሙሉ በሙሉ ለማናችሁም ቢሆን ይጠቅማል፤

ለመጋቢ፤ ወይም ለመሪ፤ ወይም ለቤተክርስቲያን አገልግሎት፤ ወይም ለነጋዴ፤ ወይም ለአሠራር፤ ወይም ለጸሐፊ፤ ወይም ለፖለቲከኛ፤ ወይም ለጠበቃ፤ ለሐኪም፤ ወይም ለቤት እመቤት፤ ወይም ለአባወራ፤ ወይም

ሉቴክኒሻኑ፤ ወይም ለሥራ አስኪያጅ፤ ወይም ለቤት ሠራ /ለመሃንዲስ/፤ ወይም ለመምህራን፡፡

በዚህ ሥፍራ የምንወያይባቸው መርሆችና የአሠራር ሥልቶች በአመራር ላይ ላለ ለማንኛውም ሰው የሚያገለግሉ ናቸው - መምራት ደግሞ ሁላችንም የምናደርገው አንድ ነገር ነው፡፡ የምናሳድረው ተጽእኖና የሚከተሉን ሰዎች ቁጥር የሚለያይ ቢሆንም ማንኛችንም ብንሆን አንዳች ዐይነት የአመራር ሚና አለን፡፡ ምናልባትም ማንኛችንም ብንሆን፤ የክርስቶስን ባሕርይ በተላበሰ መንገድ ዕለታዊ እንቅስቃሴያችንን ለማድረግ የሚያስፈልጉንን መርሆች እየተከተልን እንዳልሆነ ስለራሳችን ዐስብን እናውቅ ይሆናል፡፡ እንደኔ አመለካከት፤ ለዚህ የሚያስፈልገን ነገር የነፍሳችን የተለየ አቋቋም - "የልብ ፍለጋ" ለመስጠት ከሚደረግ ጥንቃቄ ወይም በተግባር ላይ ሣለን ከምናሳየው ትጋት ይልቅ ያለፈ ነገር ነው፡፡

የሦስትዮሽ ጥምረት

መቼ እንደተጀመረ በትክክል ለመናገር አዳጋች ነው፤ ወጣት በነበርኩበት ጊዜ ለዐጭር ጊዜ ቢሆንም እንኳ በዚህ ረገድ እግዚአብሔር ያከናወናቸው የቅድሚያ ተግባራት አሉ፡፡ ቤተሰቦቼና ቤተክርስቲያኔ በዚህ ጥያቄ ላይ ያላቸው አቋም ተጠየቅ የሌለበት ነው፤ ይሁን እንጂ ተለይቶ የታወቀው ወዳለሁበት የመጋቢነት አገልግሎት ከመጣሁ ከዐጭር ጊዜ በኋላ ነው፡፡

ለዐሥራ ሦስት ዓመታት ከተሟላና ፍሬያማ ከሆነ አገልግሎት በኋላ ከሃያ ሰባት ዓመት በፊት መሆኑ ነው፡፡ ከዐሥር ዓመታት በላይ በተለማመድኩት መንገድ ዐዲሱን ተግባራዊ ግዳጄን ለመወጣት በማደርገው እንቅስቃሴ የተባረኩና ደስተኛ ነበርኩ፡፡ ይሁን እንጂ፤ በቀጣዮቼ ጥቂት ዓመታትና ወራት ውስጥ በሦስትዮሽ የተገመዱ ነገሮች መከሰት ጀመሩ፤ ሦስቱም ቢሆኑ ከተለያዩ አቅጣጫዎች የመጡት በአንድ ቀን ሲሆን፤ እኔንም ቆም ብዬ ሁኔታዎችን እንድንመግም አደረጉኝ፡፡

የመጀመሪያው፤ ከዚያም በኋላ ቢሆን፤ በጊዜ የተወሰነ ጉዳይ ነበር፡፡ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር በትክክለኛ መንገድ ላይ ካልተመሠረተ (ዘማዊ) ግንኙነት ነፃ ባወጣኝ ጊዜ «ለመውደቅ

የተቃረከበት» ጊዜ እንደነበር አስታውሳለሁ፡፡ ሁኔታው በእኔ ውስጥ ተፈጥሮ የነበረውን የራስ ጽድቅ የጀርባ አጥንት የሰበረ ነበር፡፡ ያ በጸጋ የመዳን እውነት እንደገናም «በሰው ዐይን ፊት ስኬታማ ስለመሆን» ያለውን የተሳሳተ አመለካከት አሳይቶኛል፡፡ በአገልግሎቴ ውስጥ ታላቅ ስኬት እገኘሁበት ያልኩበት ጊዜ አስቸጋሪ ሁኔታዎች ወደ እኔ እየመጡ ነበር፡፡

በጊዜ ውስጥ ሁሉ የሚሠራ አርአያነት

ሁለተኛው የተከሰተው በቅርቡ ነው፡፡ በአንድ የወንጌላዊያን ኮንፍረንስ ወቅት በመንፈስ ቅዱስ ተነክቼ መነቃቃትን ከማግኘቴ ከጥቂት ወራት በፊት ነበር፡፡ የተቀበልኩት ዋነኛው መነቃቃት ነፍሳትን በመማረክ ረገድ በውስጤ የተፈጠረ ቅንዓት አልነበረም - እንዲህ ዐይነቱ መሸት ቀድሞም በውስጤ ነበር፡፡ አስቀድሞ የነበረኝን መንፈሳዊ አመለካከትና ስለ አገልግሎት የነበረኝን እይታ በመጽሐፍ ቅዱስ እውነት ላይ በተመሠረተ መንገድ የቀየረ ዐዲስ መገለጥ ነበር፡፡ እምልኮ የቤተክርስቲያን ቀዳሚው አገልግሎቷ ነው፤ እናም ከመጽሐፍ ቅዱስ እውነት አንጻር ስንቀኘው ደግሞ የወንጌል ሥርጭት አገልግሎት ዋነኛው ምንጭ ይሆናል ይህ መገለጥ አስቀድሞ የነበረኝን አመለካከት ከዐይኔ ላይ ገፍ ያነሳ ድርጊት ነበር፡፡ አመለካከቴ በአስፋፊነት (ፕሮፖሽናሊዝም) «ባልተቋረጠ ለውጥ፤ ዘመናዊ በሆነ ግንኙነትና ለወንጌል አገልግሎት በመውጣት» በመሳሰሉ ነገሮች ላይ በተመሠረተ ጥናቶች የተቃኘ ነበር፡፡ ይሁን እንጂ፤ ድንገት ለአመራር፤ ጊዜ በማይሻረው (በማይወስነው) አርአያነት ላይ ትኩረቴን አደረግኩ፡፡

ይህ ታስቦበት ያልተደረገ የአመለካከት ለውጥ፤ ለአመራርና ለወንጌል ሥርጭት ዋነኛ ጉዳይ የሆነውን ጊዜ የማይወስነውን አርአያነትን ሊያመለክተኝ ችሏል፡፡ ይህ ደግሞ በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ እርስ በእርሱ ተገምዶ የተቀመጠ ነው፡፡ የሚከተሉትን ልብ በል፤

- አብርሃም መስዋእትን እዚጋጀ (በመሆኑም የአሕዛብ አባት ሆነ)፤
- ሙሴ፤ በሚቃጠል ቁጥቋጦ ፊት በባዶ እግር ቆመ (በመሆኑም ሕዝብን ነፃ የሚያወጣ ሆነ)፤
- ዳዊት፤ ገና ወጣት እረኛ ሳለ እግዚአብሔርን ለመለክ (በመሆኑም ከአንበሳ እስከ ጎልደድ ድፈስ የገጠሙትን ወደረኞች አሸነፈ)፤

- ዳንኤል፤ በእግዚአብሔር ፊት በጸሎት ተንበረከክ (በመሆኑም፤ በነገሥታት ፊት ሞገስ ያገኘ ሰው ሆነ)፤
- አንድ መቶ ሃያዎቹ ቅዱሳን መንፈስን ይሞሉ ዘንድ በእግዚአብሔር ፊት ረዘም ላለ ጊዜ ቆዩ (የምስጋናቸው ፍሬ የሆኑትን በቤተክርስቲያን ታሪክ ታይቶ የማይታወቅ የነፍሳት ምርኮ ተቀበሉ)፤
- በአንጾኪያ የሚገኙ ሽማግሌዎች፤ "እግዚአብሔርን አመለኩ፤ ጦሙ" (በመሆኑም ዓለምን በወንጌል ስለመድረስ መንፈስ ቅዱስ ስላለው አቅድ መመሪያን ተቀበሉ)።

በመንፈስ ቅዱስ በሆነ መነሳት፤ ስለ አመራር የነበረች የአመለካከት አይታ ሥር-ነቀል በሆነ መንገድ ተሰወጠ፤ በቀጣዮቹ የሕይወት ዘመኖቹም መሠረታዊ በሆነ መንገድ ለውጥ መጣ። ስለ መሪነት ከእግዚአብሔር ባገኘሁት አጠቃላይ ሐሳብ መሠረት ዐዲስ ወደሆነ አመለካከት ገባሁ፤ ይህ ደግሞ አስቀድሞ በማበረታታትና በአገልግሎት ዘዴዎች ላይ ተመሥርቶ ከነበረው አመለካከት ፍጹም የተለየ ነበር። ይህም ሲባል አስቀድሞ በአጀንዳዬ ውስጥ ጸሎትን አላካትትም ማለት አይደለም፤ ወይም ደግሞ «የሥጋ ክንድን» እንደ ጥንካሬ ምንጭ አድርጌ የምቆጥር ሰው ነበርኩ ማለት አይደለም። እንደርሱ አይደለም፤ አስቀድሞ የአመለካከት መሠረቱ የተጣለው «ውጫዊ» በሆነው የአመራር ስልት ላይ ሲሆን፤ ከዚያ በኋላ ግን በእግዚአብሔር «የተነካው» የልቤ «ውስጠኛ» ክፍል የመሪነት አገልግሎት መሠረት መሆኑን ልንዘብ ትችላለሁ።

የማስተዋል ጊዜ

ሦስተኛው ክስተት ማንም ሰው (ወንድ ይሁን ሴት) ያለው የአመራር ስጦታ፤ በገዛ እጃችን እንደወደድን ልንጠቀምበት የተሰጠን ከቶ እንዳልሆነ ያስተዋልኩበት ነው። ከእግዚአብሔር የተቀበልኳቸውን ስጦታዎች ከመንፈስ ቅዱስ ቁጥጥር ውጭ ልጠቀምባቸው እንደምችል ዐስብ ነበር። እነዚያ ስጦታዎች እኔ እገምት የነበረው የግሌና የራሴ እንደሆኑ ነበር፤ የራሱ ማንነትን ባማከለ ሁኔታ የግል ይዞታዎቼ አድርጌ ይዣቸው ነበር።

በድንገት ግን፤ የአመራር አገልግሎት ዕለት ዕለት የምቀበለው ስጦታ እንደሆነ ተመለከትሁ፤ ከእግዚአብሔር እጅ ብቻ በዐደራ

የተቀበልኩት መሆኑን ለማየት ቻልኩ። ኢየሱስ ራሱ እንዴት እንደመራና አገልግሎቱም በዕለት ከዕለት እንቅስቃሴው ላይ መመሥረቱን ተንዝብኩ። «እኔ ከራሴ አልተናገርኩምና፤ ነገር ግን የላከኝ አብ እርሱ የምለውን፤ የምናገረውንም ትዕዛዝ ሰጠኝ። ትዕዛዙም የዘላለም ሕይወት እንደሆነች አውቃለሁ። ስለዚህ እኔ የምናገረውን አብ እንደነገረኝ እንዲሁ እናገራለሁ» (ዮሐ. 12፥ 49፤ 50 ዐመት)።

ጽንሰ ሐሳቡን ተቀበል

ይህ «በሦስትዮሽ የተገመደ» አመለካከት ለአመራር አገልግሎት ቀላልና እጅግ ተግባራዊ በሆነ መንገድ ውጤታማ የምሆንባቸውን ደረጃዎች አመለክቶኛል። በማያቋርጥ ሁኔታ ለመጥፎ ነገር የተጋለጥኩ መሆኔንና ራሴንም በቀላሉ ለማሳት ያለኝን ብቃት ለመገንዘብ ትችላለሁ። ከዚያ በኋላ ነበር ቀጣይነት ባለው መንገድ ግላዊ ለሆነ አምልኮ በእግዚአብሔር ፊት መቅረብ እንደሚያስፈልገኝ የተረዳሁት። ይህ ደግሞ እንደመራቸው የተጠራሁላቸው ሰዎችም ፈጣሪያችን አዳኞችን በሆነው ጌታ ፊት እንደኔው ያለማሰለስ እንዲቀርቡ በጽናት እንዳሳስብ አስችሎኛል። በርግጠኝነት እናገራለሁ፤ እነዚህ ሦስት ትምህርቶች ስለመሪነት ከዚያ ቀደም ብዬ አስፈላጊ እንደሆኑ ዐስቤ የማላውቃቸውን ነገሮች እንዳውቅ አስችለውኛል። በዚህም የዕለት ተዕለት አገልግሎት ሊመሠረት የሚገባው በእግዚአብሔር ጸጋና ጥበብ ላይ መሆን እንደሚገባው መገንዘብ ትችላለሁ። በመጨረሻውም፤ ከዚያ በፊት ባለማስተዋል በራሴ ልምምድ፤ ባከማቸሁት ጥበብ፤ በተሞክሮቼ፤ በትምህርቴ ወይም በችሎታዬ መታመንን አቁሜ ፊቴን ወደ እግዚአብሔር ዘወር እንዳደርግ ረድተውኛል።

ቀስ በቀስ፤ ይህ ጽንሰ ሐሳብ መሪ ለመሆን የሚያስፈልግ ቁልፍ እንደሆነ ተቀብያለሁ። ጽንሰ ሐሳቡ አንድን መሪ (ምንም ያህል ብቁ ቢሆን እንኳ) ውጤታማ መሪ እንደሚያደርገው አምናለሁ፤ «ታማኝ» የሆነ ቢሆን እንኳ መታመንን፤ በተለያዩ የአሠራር «ዘዴዎች» የሰለጠነ ቢሆን እንኳ፤ ለረዥም ጊዜ ጸንቶ መምራት የሚችል መሪ ሊያደርገው እንደሚችል አምናለሁ።

ከሁሉም በላይ፤ እንዲህ ያለው መሪ ፍሬያማ ስለሆነ አመራር ግንዛቤ ይጨብጣል። «ውጤትን ለማምጣት» የሚጣጣር መሪ ብቻ ሳይሆን፤ ይልቁንም የሚመራቸውንም ሰዎች ብቃት የሚያሳድግና

ውጤታማ ማድረግ እንዲችል ያበቃዋል። ውጤታማ የሆነ አመራር ማለት ሌሎች የእኔን ዐላማ እንዲያሳኩ ማድረግ አይደለም (ወይም ስለ ተቋማችን ከእግዚአብሔር የተቀበልኩትን ራዕይ እንዲፈጽሙ ማድረግ አይደለም)፤ ይልቁንም ሌሎች እግዚአብሔር ለእነርሱ ሕይወት-ብግል፣ በቤት፣ በሥራና በዘላለምም ጉዳይ- ያለውንና የፈጠረበትን ዐላማ እንዲረዱ መርዳት ነው።

እንዲህ ዐይነት መሪ ለመሆን፣ በሁላችንም ፊት የሚደቀነው ትልቁ ተግዳሮት ይህ ነው ልባችንን እንደ መሪ ጠብቀን ለማቆየት የሚያስችለንን ትምህርት ለመማር ያለን ፈቃደኝነት ጉዳይ ነው።

በዋነኛው ጉዳይ ላይ ማተኮር

ባለንበት ዘመን ውስጥ የአንድን ነገር «ዋነኛ ጉዳይ» መግለጹ የተለመደ ነው። በሥራ አመራር ላይ በተለማሩ ሰዎች መካከል የተልዕኮን ወይም የራዕይን መግለጫ ማውጣትን ያህል የተለመደ ቁንጠኛ ነገር የለም። ለዚህ አሠራር ጓደኛ የሚሆነው «ዋነኛ ጉዳይ» (ፍሬ ነገር) የምንለው ነው፤ ይህም ራዕዩንና ተልዕኮውን ለማከናወን አስፈላጊ የሆኑ መርሆዎችንና መሠረታዊ ጉዳዮችን ዝርዝር አጉልቶ ለማሳየት የታሰበ ነው።

ይህንን ተግባራዊ ለማድረግ በምግደባቸው ቅደም ተከተሎች ውስጥ፣ አንድ ነገር እንማራለን፤ የአንድን ድርጅት ወይም ተቋም ግብ ማስቀመጥና ማሳወቅ ብቻውን በቂ እንዳይደለ፤ ይልቁንም ባሕርዩ ጭምር ተወስኖ መቀመጥ እንዳለበት እንመለከታለን። በመሠረቱ፣ የተቋሙ ባሕርይ የሚወሰነው በአመራር ሲሆን፣ አመራሩ ውጤት ለማምጣት የሚተኮርባቸው ዋነኛ ጉዳዮች ውስጥ በመወሰን ያዘጋጃል።

እንዲህ ያለው ልምምድ፣ በተመሳሳይ መንገድ፣ ካንድ ዋነኛ እውነታ በቀር፣ የአንድን ግለሰብ ተግባራዊ እንቅስቃሴ ለመምራት በሚያስችል ሁኔታ ሊያገለግል ይችላል። ባንድ ዓለማዊ በሆነ ተቋም ውስጥ የተገኘውን ስኬት በመመዘንና በማስተዳደር እና የአንድን መንፈሳዊ መሪ እውነተኛ ፍሬ በመመዘን መካከል ሰፊ ልዩነት አለ። ስለ ኩባንያ (ተቋም) የሆነ ማንኛውም ነገር ከገበያ ጋር ይያያዛል። ተቋሙ የሚሠራው በድብቅ ሳይሆን በሕዝብ መካከል (በይፋ) ነው። ከዚህም በላይ፣ ንግድ ወይም የንግድ ተቋም የሚበረታታውና

የሚመዘነው ባንኛው ውጫዊ የሆነ ስኬት ነው። (ለምሳሌ፣ ባስገኘው ሊኮናሚያዊና ቁሣዊ ግብ፣ በሽልማቶቹ ወይም ባንኛው አድናቆት ማለት ነው)፤ እነዚህ ሁሉ የሚመዘኑት በሰው መመዘኛና መስፈርቶች ነው።

ይሁን እንጂ፣ በአንድ መሪ ግላዊ ሕይወት ውስጥ የስኬት ጥልቀትና ከፍታ የሚገኘው በስውር ቦታ፣ ይኸውም በልብ ውስጥ ነው። የመሪ እውነተኛ መለኪያ፣ የተለያዩ ዘዴዎችና ስልቶችን ከመጠቀሙ፣ መፈክሮችን ከማስማቱና መግለጫዎችን ከማውጣቱ፣ ወይም ከሚታዩ ተጨባጭ ስኬቶች፣ ተቀባይነት ከማግኘት ወይም ከአድናቆት ጋር የተገናኘ አይደለም። ከዚህ በላይ ሁኔታ፣ የአንድ መሪ ዋነኛው መመዘኛ ሰዋዊ ከሆነው ምንጭ የላቀ ነው። የአንድ እውነተኛ መሪ ባሕርይ ግላዊ ለሆኑ የሕይወቱ ጥሪዎች ከፍተኛ ከሆነው ምንጭ መልስ የሚያስፈልገውና በጥልቀትም ሊቃኝ የሚያሻው ነው። በነዚህ ደረጃዎች-በከፍታና በጥልቀት- ያለው «ስኬት»፣ መሪው ውስጣዊ በሆነው በተጠያቂነት መንፈስ፣ በታማኝነት ሲፈጽምና ባለማቋረጥና በእውነት "የልቤን ሐቀኝነት አስከብራለሁን? ለሚለው ብቸኛ ጥያቄ ምላሽ መስጠት ሊችል ብቻ ይታወቃል።

የልብ ሐቀኝነት

ከዓመታት በፊት ስለዚህ ጉዳይ ከመጽሐፍ ቅዱስ መረዳት አገኘሁ፤ በየዕለቱ ባለ የሕይወት መንገድ «እያረምን መሄድ ስለሚገቡን ነገሮች» ማጥናት ጀምረን ነበረ። ከዐሥር ዓመታት በኋላ በአእምሮዬ ሁለት ተሞክሮዎች ተቀምጠዋል።

አንደኛው፣ እናቴ ልጆችን በእግዚአብሔር ዘንድ የተጠያቂነት ንላፊነት ያለው «ልብ» እንዲኖረን ለማድረግ እኛን ያስተማረችበት ሁኔታ ነው። እንዲህ በማለት ትናገር እንደነበር አስታውሳለሁ፤ «ልጄ ሆይ፣ ልጠይቅህ እፈልጋለሁ፤ ግን ከመጠየቁ በፊት፣ የምጠይቅህ "በኢየሱስ ፊት" መሆኑን መናገር እፈልጋለሁ።» ይህ ለማስመለስ ብላ ወይም በተለምዶ የምትናገረው ቃል አልነበረም፤ እማማ እንኳህን ቃላት የምትጠቀመው የምትጠይቁንን ጥያቄ ላለመመለስ በውሸት ራሳችንን ለመከላከል እየተፈተንን እንዳንገኝ ለማስታወስ ነበር። «በኢየሱስ ፊት» የሚሉት ቃሎች የሚያመለክቱት፣ ጌታችን ከእኛ በርቀት ያለ ያለመሆኑንና የታማኝነታችንን ጉዳይ እንደ አማራጭ የሚቀርብ

እንዳልሆነ የሚያረጋግጡ ነበሩ። ይህንን ሐረግ የምትጠቀሙ ስህተተኝነታችንን ለማጋለጥ ወይም እኛን ለመኮነን እንዳልነበረ አምናለሁ። ይልቁንም፤ የተዋጀም የሰው ተፈጥሮ ትኩረት በማይሰጠው መጽሐፍ ቅዱሳዊ አውነት ላይ የተመሠረተ ቃሎች ናቸው፤ «እኛን በሚቆጣጠር በእርሱ ዐይኖች ፊት፤ ሁሉ ነገር የተራቆተና የተገለጠ ነው እንጂ፤ በእርሱ ፊት የተሠወረ ፍጥረት የለም» (ዕብ 4፡13)።

ሁለተኛው ትውስታዬ፤ ዐሥራ ሰባት ዓመት በሞላኝ ጊዜ በአንድ የቤጋ ወራት የተማርኩት ትምህርት ነው። ለኮሌጅ ትምህርቴ አስፈላጊ የሆነውን ገንዘብ ለማግኘት በምሠራበት ወቅት በየቀኑ ከምሳ ሰዓት በኋላ አረፍ ብዬ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች የያዙ ካርዶችን እያወጣሁ እጠና ነበር። በዚያ ወቅት በተለይ አንድ ጥቅስ በልቤና በአእምሮዬ በማይለቅ ሁኔታ ተቀረጸ።

የሰው ልብ ከሁሉ ይልቅ
ተንኮለኛ እጅግም ከፉ ነው፤
ማንስ ያውቀዋል? (ኤር. 17፡9)

ለራሴ አንድ ጥያቄ እንዳቀረብኩ አስታውሳለሁ፤ ውሸት የሆነውን ነገር ትክክል እንደሆነ በማመን ራሴን የማታልል ከሆነ፤ የገዛ ልቤን ከመታለል አንዴት ልጠብቅ እችላለሁ? ለዚህ ጥያቄ ምላሽ ይሆን ዘንድ የሚከተለው ጥቅስ ሕይወቴ የተመሠረተበትና የአመለካከቴንም ጠባይ የሚገዛ ሆነ፤

"ጎልማሣ መንገዱን በምን ያነጻል፤ ቃልህን በመጠበቅ ነው። በፍጹም ልቤ ፈለግኩህ፤ ከትዕዛዝህ አታርቀኝ" (መዝ. (119)፡9-10)። የእግዚአብሔርን ቃል ማወቅ ብቻ ለእኔ በቂ አልነበረም፤ ይልቁንም መላው ልቤ ከመንፈሱ ለሚመጣ ተግሣጽ ያለማቋረጥ ክፍት ሊሆን እንደሚገባው ተረዳሁ፤ እንደዚያ ሲሆን በራሴ መንገድ ወይም የራሴ በሆነ ጥበብ በሚመስል አቅጣጫ አልባዝንም። «አቤቱ መርምረኝ ልቤንም እወቅ፤ ፈትነኝ መንገዴንም እወቅ፤ በደልንም በእኔ ውስጥ ብታገኝ እይ፤ የዘላለምን መንገድ ምራኝ» (መዝ (139)፡ 23-24)። በልቤ ንጢአቴን ለመሠወር፤ በግለኝነቴ ለመጽናት ወይም ትህትና በጎደለው መንገድ ራሴን ለመከላከል ከማቀርባቸው ክርክሮች ወይም ከኔታ የሚቀርብብኝን ግሣጺ ላለመቀበል ከማደርገው መግት፤ ከሚደርሱበኝ ጥቃቶች እኔን በመጠበቁ

የተቀበልኳቸውን ባርኮቶች ሊገነዘብ የሚችለው፤ ጌታ በልቤ ውስጥ በየዕለቱ እንዲመላለስ በመፍቀድ ብቻ ነው።

በዐጭሩ፤ እውነተኛ የሆነውን ባሕርይ ስለሚፈጥሩ ወሳኝ ነገሮች መናገር አፈልጋለሁ። እንዲህ ያለውን ባሕርይ የመቅረጽ ጎይል ያለው የእግዚአብሔር ቃል እውነት ነው። ባሕርይን የሚያበጀው እጅ ደግሞ ከመሪው ጋር የሚሆነው የመንፈስ ቅዱስ «ሥራ» ነው። ሥራው ሊሠራበት የሚፈለገው ሥፍራ፤ መመሪያን ለመቀበል፤ ለግሣጹና ለመታረም ሁልጊዜ ክፍት ሆኖ መቆየት የሚገባው የሰው ልብ ነው። የእግዚአብሔር ፍላጎት አሁን በሆንኩት ነገር ላይ ሳይሆን ልሆን ስላለሁት ነገር ላይ እንደሆነ ተረድቻለሁ። በመሆኑም፤ አሁን የጀመርኩት ጉዞ በየዕለቱ ለእርሱ እርምት ልቤን ክፍት አድርጌ የምንቀሳቀስበት ጉዞ ነው። ይህንን የማደርገው እንደ ሃይማኖታዊ ተግባር ቆጥራ ወይም የግል አመለካከቴን ለመግራት ሳይሆን፤ የመንፈሱን «ድምጽ» በመስማት በልቤ በሐቀኝነት እቀጥል ዘንድ እንዲያስችለኝና ልቤ ለድምጹ ክፍት ይሆን ዘንድ እንዲረዳኝ ዐበቤ ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ በቅንነት እንደሚገልጸው፤ «በልቡ እንዳለበ እንዲሁ ነውና» (ምሳ. 23፡7)። ሊያሰብ ደቀመዛሙርቱን ሲያስተምር ለዚህ ቃል ትኩረት በመስጠት ጥራዝ ነጠቅ ከሆነ ነገር ወጥተው እውነት (አስፈላጊ) የሆነውን ነገር እንዲያስቡ ተናግሯቸዋል። ሊያስተምራቸው የፈለገው ሰውን ትክክለኛ ሰው የሚያደርገው የሆነው የአፉ ቃል ወይም የድርጊቱ ውጫዊ ይዞታ ሳይሆን በልቡ ውስጥ ያለው ሐሣብ ነው። ለዚህም ነው የመጽሐፈ ምሳሌ ጸሐፊ እንዲህ በማለት የጻፈው፤

አጥብቀህ ልብህን ጠብቅ፤ የሕይወት መውጫ ከእርሱ ነውና (ምሳ. 4፡23)።

የመሪ ባሕርይ፤ ልቡ ለመንፈስ ቅዱስ ከሚታዘዝበት መጠን ይልቅ በላጭ ሊሆን አይችልም። ምንም እንኳን የባሕርይ የመለኪያ ሚዛኖችን በእግዚአብሔር ቃል ላይ ያረፈና መገለጫውም የክርስቶስ ስብእና ቢሆንም፤ ባሕርያችን የሚታነጸው፤ ልባችን ለመንፈሱ የማነጽ ድምጽ በተደጋጋሚ በሚሰጠው ምላሽ ላይ የተመሠረተ ነው።

«በእግዚአብሔር ታማኝ» መሆን

ከምንም ነገር ይልቅ አንድ ሰው ውስጣዊ የሆነ ታማኝነት ያስፈልገዋል፤ ይህም ሲተገባር ለተቀመጠው ግብ በሚኖረን መስጠትና በሕይወታችን ቅድሚያ በምንሰጠው ነገር የሚገለጽ ነው። እንኳ በውሳኔዎቻችንና በድርጊቶቻችን ላይ ተጽእኖ የሚያመጡ አሴቶች የሕይወት ማዕከል «የልብ» ጉዳዮች ናቸው። እንኳ ማዕከል እንደሆኑ የሚጠቀሱት ለሕይወታችንና ለአስተሳሰባችን ብቻ ሳይሆን ለእውቀታችንም ጭምር በመሆኑ በትክክል «የልብ» እንደሆኑ ተጠቅሰዋል። እውቀታችንን ጭምር የሚያመለክቱትም የእያንዳንዱ ሰው የሕይወት ጉዳይ እውነተኛ «ማንነቱም» የሚፈልቅበትን ምንጭ ነው።

ይህ ምንጭ፣ ለክርስቲያን መሪ በግል ከዳበሩ ፍልስፍናዊ መርሆዎች በበለጠ ነገር መሞላት ይኖርበታል። ምንም እንኳ አምነን በተግባር የምናውለው ነገር በመጽሐፍ ቅዱሳዊ መርሆዎችና በእግዚአብሔር ቃል ሉዐላዊ ሥልጣን ላይ የተመሠረተ ቢሆንም፤ ያንን ቃል የምትገብረው በቀላሉ በግል ፍላጎቴ ወይም በራሴ አመለካከት ላይ ተመሥርቼ ሊሆን ይችላል። በመሆኑም፤ ከእግዚአብሔር ቃል እውነታ ጋር ያለን ግንኙነት እጅግ ግልጽና ከራሳችን ሁኔታ ጋር የተዛመደ መሆን ይጠበቅበታል። ይህም ቃል በተጻፈበት ዐላማና ዐውድ ውስጥ እንዴት «እንደምኖር» ይወሰናል። ይህም በተራው የተስፋውን ቃል ከተፈጠሩ ችግሮች አንጻር አገናዝቦን ማየት እንድንችል ያደርገናል። «ተስፋው» የእግዚአብሔር ሉዐላዊና የሚታመን፣ በቃሉም ውስጥ በግልጽ የተገለጠ፣ በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ለአንዴና ለሁልጊዜም የተሰጠ ነው። «ችግሩ» የእኔ በቀላሉ የሚሳሳት ሰው መሆን፣ ለእግዚአብሔር ፈቃድ ያለኝ አመለካከት መዛባት፣ እና በየቀኑ በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ከሰህተቶቹ ለመታረም ያለኝ አስፈልጎት ነው።

«ችግሩን» ሳላረጋግጥ፤ ዝንባሌዬ፣ መረዳቴ ወይም እይታዬ ለመንፈስ ቅዱስ እርምት ዝግጁ ቢሆንም፤ ምንም ያህል በተጨባጭ እውነት ላይ እውቀት ቢኖረኝም፣ በማያጠራጥር መልኩ «ራሴን ያታለልኩባቸው» ወቅቶች አሉ።

ምክንያቱ፣ ለምሳሌ ያህል፣ «መልካም የሆኑ ክርስቲያኖች» በሌሎች ላይ መራራነትንና ይቅር አለማለትን ያሳያሉ፤ ለዚህ ባሕርያቸው «መነቀፋቸውን» ምክንያት በማቅረብ ተገቢ እንደሆነ

ያስመሰላሉ። ስለዚህም ነው «ጠንካራ» ክርስቲያኖች እነርሱ ዘሚከተሉት አስተምህሮ የተለየ አመለካከት ባላቸው አማኞች ላይ ሂስ የሚሰነዝሩት፤ እንኳ ሰውም የሚመለከቱት ለዚህ ነው። ለምክንያታቸውም እግዚአብሔር እነርሱን «ሐሌሎች ይልቅ ትክክለኞች» አድርጎ እንደሚቆጥራቸውም በማሰብ የተሳሳተ ግምት ውስጥ ይገባሉ። ስለዚህም ነው «እውነተኛ ክርስቲያኖች» አግባብነት በሌለው ግንኙነት ላይ የተሣሣተ አመለካከት ላይ የሚወድቁት፤ ከዚያ በኋላ ደግሞ ያላመኑ ሰዎችን ያገባሉ፤ ወይም በኃጢአት ውስጥ ይዘፈቃሉ፤ ወይም በዝመት ግንኙነት ውስጥ ተተብትበው ይወድቃሉ።

እውነቱን ለመናገር፤ የተረዳሁትም ነገር ቢኖር፣ ባሕርዬ የሚወሰነው፤ በሚያድግ በእግዚአብሔር ቃል ዕውቀት እና ዕለታዊ በሆኑ ዝርዝር የሕይወት ጉዳዮቼ ውስጥ እኔን ለማጥራትና በፈቃዱም መስመር እንድንዝ መመሪያን ለሚሰጠኝ ለእርሱ መንፈስ ድምጽ ለመታዘዝ ባለኝ ፈቃደኝነት ነው። ባሕርዬ በሰበሰብኳቸው መረጃዎች ድምር ውጤት አልተቀረጸም፤ ይልቁንም ለውስጤ አስፈላጊ በሆነው ተጣይነት ባለው ሁኔታ በሚከናወን የለውጥ ሂደት ነው።

ባሕርዬ እንዲቀረጽ የተወሰኑ ደንቦችን (ሐሳቦችን)- ከእግዚአብሔር የተሰጡ ቢሆኑ እንኳ-ከመቅለም የበለጠ አስፈላጊ የሆነ ነገር አለ። የሚያስፈልገኝ ወደ መጽሐፍ ቅዱስ መመለስ ብቻ አይደለም፤ ነገር ግን ቃሉ ባላየኝ መስመር ለመንፈስ ቅዱስም መስተካከል (መቃኘት) ያስፈልገኛል፤ መንፈሱ ነው የቃሉን እውነት ከፍተኛ በሆነ መታዘዝ በሕይወቴ እንድትገባር የሚረዳኝ። የመንፈስ ቅዱስ መገኘት፤ ለልዑሉ ወንዶችና ሴቶች ልጆቹ ሁሉ በዕለት ተዕለት ዝርዝር ነገሮቻችን ውስጥ የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንዴት እንደምንከተል ያስተምረናል።

የዚህ የክትትልና የቁጥጥር ዐላማ ምትሃታዊ በሆነ መንገድ «ቅድስናን» ማምጣት አይደለም፤ ይልቁንም የክርስቶስ ባሕርይ ያላቸውን ፈጽሞ የተለወጡ፣ ሙሉ ልባቸውን የሰጡ፣ አጥርተው የሚያዩ ሰዎችን ለማፍራት ነው፤ እንደ መሪ የእኔ ባሕርይ የሚፈልገው በቃሉ ላይ የሰፈሩ የእግዚአብሔር ቃል እውነቶች በሕይወቴ ውስጥ ጥራት ባለውና ደረጃውን በጠበቀ መልኩ እንዲተገብሩ ነው። ከፍ ያለው ዐላማዬ ማደግ ነው፤ ዝግ ባለ ግን ርግጠኛ በሆነ ሁኔታ፤ ኢየሱስ ክርስቶስን ወደመምሰል - ይህ የሚሆነው ደግሞ «በመንፈስ

በመመላለስ» ብቻ ነው። በመንፈስ መመላለስ ባሕርዬን ለመቅረጽ ወሳኝ ነገር ነው። የልብ ሐቀኝነትን ለማምጣት ዋነኛ የሆነው ሚስጥር ይሄው ነው። ይህም ማለት መንፈሱን «በማሳዘንበት» (ኤፌ. 4:30) ወቅት ፈጥኚ ችግሩን እንድንዘበውና፤ እርሱም የሰጠንን እርምጃ ተቀብዬ ወዲያውኑ ንስሐ እንድንገባና ንጢአቱንም እንድናዘዝ ይረዳኛል ማለት ነው።

ይህን ጉዞ መጀመር

አንድ መሪ በልበ ሐቀኝነት ለመራመድ የሚያደርገው ውሳኔ ታማኝነትን የሚያጎድሉ ጥቃቅን ስህተቶችን እንኳ መቃወምን ይጠይቃል። ራሳቸውን ዝቅ አድርገው እንደሚመለከቱና ለራሳቸው ዝቅተኛ የሆነ የሕይወት ደረጃን እንደሰጡ ሰዎች ሳይሆን፤ እንዲህ ያለውን ክራስ ልብ ጋር ሙሉ ለሙሉ ተስማምቶ ለመራመድ መወሰን ማለት አስልቺ ለሆነ ለሕግ አፈፃፀም ሰለባ መሆን ማለት አይደለም። ወይም ራስን ለመኮነን አጋልጦ የሚሰጥ አይደለም። በፍጹም አይደለም፤ እንዲህ ያለው ውሳኔ የጤናማ አእምሮ ውሳኔ ነው። «ውስጣዊ ለሆነ የልብ እካሄድ» እማኝ በመሆን በእግዚአብሔር ጸጋ በሆነ ደስታና በክርስቶስ በተሰጠን ሙሉ ሰላም ውስጥ መኖር ማለት ነው።

እርግጥ ነው ይህ ፈቃደኝነትን ይጠይቃል። በእግዚአብሔር ፊት ልዩነት በሚያመጡ ሁኔታዎች ላይ ንቁዎች መሆን እንድንችል የእግዚአብሔርን መንፈስ ያለማቋረጥ መጋበዝን ይጠይቃል - ሁኔታዎቹ ቀላል ወይም የማይረቡ ቢመስሉም እንኳ ይህን ማድረግ አስፈላጊ ነው።

የመንፈስ ቅዱስን የእርምጃ ድምጽ መፈለግ ከጀመርኩ አሁን ዐሥርተ ዓመታት ያሳለፍኩ ሲሆን፤ በእርሱ ትዕግስትና በአሠራር መንገዶቹ ብቻ ሁልጊዜም ደስ ይለኛል። እኔ እንደተረዳሁት ከሆነ፤ ጽናት ባለው መታዘዝ የሆነ ያልተቋረጠ ጥረት አስደሳች ፍሬው ሦስትዮሽ ገጽታ አለው፤

ከእብ ጋር የሚኖረው የተቀደሰና የቅርብ ግንኙነት ባልተቋረጠ ሁኔታ እያደገ ይሄዳል፤ ምክንያቱም መራው የእግዚአብሔር ልብ እንዲኖረው ስለፈለገና ለባሕርይውም

መጥራት ቅድሚያ ስለሰጠ ነው። «እግዚአብሔር ለሚፈሩት ጎይላቸው ነው፤ ቃል ኪዳንንም ያስታውቃቸዋል» (መዝ (25)÷14)።

ለዋዊ ከሆነውና አእምሯችን ተሞልቶት ከነበረው ራስን ከመከላከል ሐሣብ ነፃ ወጥተናል፤ የዚህ ምክንያት ደግሞ በእግዚአብሔር ፊት ካቀረብነው ግላዊ ከሆነው፤ ያለማቋረጥ ከምናደርገው መናዘዝና ንስሐ የተነሳ ነው (ያዕ. 5÷16 ፤ 1ኛ ዮሐ. 1÷ 6-10 ይመ)።

ለመንፈስ ቅዱስ ምሪትና እርምጃ ታዛዦች መሆናችን፤ የእግዚአብሔርን ድምጽ አጣርተን እንድንለይ ያስችለናል፤ ለተገለጠው የእግዚአብሔር ፈቃድ ያለማወላወል መልስ እንድንሰጥ ይረዳናል። የጨለማውንም ሥራ እንድንለይና እንድንቃወም ያደርገናል (ኤፌ. 5÷ 17-18 ይመ)።

የልብ ሐቀኝነትን አስፈላጊነት በተመለከተ የእግዚአብሔር ቃል በግልጽ ይመክረናል፤ ያስጠነቅቀናልም። «የእውነተኛ ሰው ስድስት ጋዜት» በሚል በጻፍኩት መጽሐፌ ውስጥ «የሰው ሐቀኝነት» በተለየ ው ክፍል አብራርቼአለሁ። እያደገ ያለ መሪ የእግዚአብሔርን መንገዶች በመታዘዝ ወይም ባለመታዘዝ «በልባቸው ሐቀኝነት» የተጓዙ ሰዎችን ሕይወት በማጥናት በሚገኝ ትምህርት ይደሰታል፤ እንደዚህ ያሉት አመለካከቶች ከዚህ በታች በሰፈሩት ታሪኮች ውስጥ ተካተዋል፤

- አቤሜሌክ (ዘፍ. 20÷1-6 ይመ)፤ ከተነገረው ውሸት የተነሣ መደናገሩን ስንመለከት፤ ቅን (ሐቀኛ) ከሆንንና በቅንነት የሠራናቸው ስህተቶች ቢኖሩ እንኳ፤ እግዚአብሔር እንደሚጠብቀን የጥበቃ ጎይሱን ደግሞ እንመለከታለን።
- ዳዊት (መዝ (25) ÷ 19-21 ይመ)፤ ዳዊት በዚህ ስፍራ እግዚአብሔር መከላከያው እንደሆነ በልበ ሐቀኝነት በማይቋረጠው በእግዚአብሔር ጸጋ መደገፉን ስናይ፤ እግዚአብሔር እንደ ፖለቲከኛ ዲፕሎማት ሳይሆን ሕዝቡን የመከላከል ጎይል እንዳለው እናስተውላለን። (በተጨማሪም የዳዊት የአመራር ብቃትና ሀብት ቀዳሚ ምንጩ፤ «የልብ ቅንነት» እንደሆነ በመዝ. 78÷70-72 ይመልከቱ።)

- ሰለጥን (1ኛነገሥት 9፡1-5)፤ በዚህ ስፍራ እግዚአብሔር ለዚህ ዐዲስ ንጉስ የገባለትን ቃል ኪዳን ሰንሰማ፤ መንገዶቹ በታማኝነትና ክልብ ቢጠበቁ (ቢከበሩ)፤ «የልብ ቅንነት» እግዚአብሔር የሰጠን ተስፋዎች እንደሚከናወኑ ጸንተን እንድንጠብቅ የማቆየት ገይል አለው።

ጥንቃቄ የሚያስፈልገው ክልል

ልብን ከእግዚአብሔር ጋር አንድ በማድረግ የሚገኙትን በግልጽ የሚታዩትን ሽልማቶችና በልብ ቅንነት የሆኑ መጽሐፍ ቅዱሳዊ የሆነ ባርኮቶችን በሚመለከት ያገኘሁትን መረዳት ላካፍላችሁ እወዳለሁ። እኛ መሪዎች በእውነት መታረምና መማር የሚችል ልብ እንዲኖረን የምንፈልግ ከሆነ፤ ልባችንን ከአንዳንድ ሊጉዱን ከሚችሉ ነገሮች መጠበቅ አስፈላጊ ነው።

የትክክለኛነት ጉዳዮች

የአንድ መሪን ባሕርይ አስመልክቶ በሚሰጠው አመራርና በሚያደርጋቸው ግንኙነቶች ውስጥ ሙሉ በሙሉ በታማኝነት ከሚያደርጋቸው ብዙ ነገሮች ይልቅ፤ ጥቂት ነገሮች እጅግ ወሳኞች ናቸው። ብዙውን ጊዜ ቁጥሮችን በተጋነነ ሁኔታ በመናገር ፈተና ውስጥ እንወድቃለን፤ ለምሳሌ ያህል በቤተክርስቲያናችን የሚሳተፉ ሰዎችን ቁጥር (አንዳንድ ጊዜ ይህንን የምናደርገው አባሎቻችንን ለማጽናናት በማሰብ ነው። እውነቱ ግን የተጋነኑ ቁጥሮች መሪው ራሱን ከፍ አድርጎ እንዲመለከት ከማድረጋቸው የዘለለ ነገር አያመጡም) «ግልጽነት የጎደላቸው» መረጃዎች፤ አንዳንድ ሁኔታዎችን ካሉበት ተጨባጭ ሁኔታ በላይ የተሻሉ ሆነው እንዲታዩ ለማድረግ ቢሆንም፤ ይህ ደግሞ ሌላ የተለመደ የሥጋ ማጭበርበር ነው። ለእነዚህና መሰል ለሆኑ ልማዶች መጋለጥ፤ ከፍ ላለ ቅንነት (ሐቀኝነት) የተጠራቸውን ነፍስ ጉልበት ያዝላል።

አንዳንድ ጊዜ መረጃን በማስተላለፍ ሂደት ውስጥ በቅንነት የሚፈጠሩ ስህተቶች ይኖራሉ፤ በርግጥ፤ እንደዚህ ያሉ ማህበራዊ ተቀባይነት የሌላቸው ድርጊቶች እንደ «ውሸት» ወይም የሐቀኝነት ጥሰት ሆነው ላይቆጠሩ ይችላሉ። ስህተት ማለት ውሸት ማለት አይደለም፤ በግንዛቤ ውስጥ የሚፈጠር አደጋ ነው። የተሳሳቱ

ጭብጦችን ማስተላለፍ ልብን ንቅንቅ አያደርጉም፤ እንዲህ ባለ ሁኔታ ውስጥ የሚያስፈልገው እርምጃ እንጂ ማሳፈር አይደለም። በሌላ በኩል ደግሞ ሆነ ተብሎ የሚደረግ የቅንነት ጥሰት ሌላ ነገር ነው፤ እውነተኛ የሆነ ልብ እንዲህ ባሉት ሁኔታዎች መካከል በነፍስ በውስጡ የሚፈጠረውን «ድንገተኛ የስሜት ነውጥ» ያደምጣል፤ ለመታረምም ይነሣሣል (በተጨማሪም ስህተቱ እውነት እንደሆነ ተደርጎ ለተነገረው ማንኛውም አካል የተፈጠረውን ስህተት አምኖ በመቀበል ስህተት መፈጸሙ ሊነገረው ይገባል)።

የልዩ መብት ጉዳዮች

በአመራር ንግልነት ላይ፤ ምናልባት አንዳንዴ የልዩ መብት ጉዳዮች ብቅ ሊሉ ይችላሉ። ማንኛውም መሪ እነዚህን ልዩ መብቶች መቀበሉን ለበላዮቹ ሊያሳውቅ ይገባል፤ እንዲሁም በምንም ዓይነት ሁኔታ ቢሆን እነኝህን መብቶች ከሚመራቸው ሰዎች ለመደበቅ መከራ ማድረግ የለበትም። ቅን ልብ ያላቸው መሪዎች እነዚህን ልዩ መብቶች አይፈልጉም፤ ቢቀበሉም አግባብነት በሌለው ሁኔታ አገልግሎት ላይ ለማዋል መከራ አያደርጉም። አንድን ነገር ሳናስገድድ ወይም ሳናነሳሳ ልንቀበልና ይህንንም እንደ ጸጋ ወይም ስጦታ አድርገን ልናየው እንችላለን፤ ይሁን እንጂ ልክ ከእግዚአብሔር ዘንድ ጸጋን እንዲሁ እንደተቀበሉ፤ መሪ እንደነዚህ ያሉ መብቶችን ከሌሎች ለማግኘት በሌሎች ላይ ጫና ማሳደር አይገባውም።

ውስጣዊ ተጠያቂነትን አስመልክቶ የተማርኩትን ቀዳሚ ትምህርት ያገኘሁት ገና ጀማሪ መጋቢ በነበርኩበት ጊዜ ነው። ለቤተክርስቲያን አስፈላጊ የሆኑ ዕቃዎችን ካንድ ዕቃ አቅራቢ ድርጅት አዝገሮ ነበር። ከታዘዙት ዕቃዎች ጋር ተጨማሪ ሆኖ አንድ ትንሽ ግን የተሟላ ሬዲዮ በስጦታ መልክ መጥቶልኝ ባየሁ ጊዜ ለመቀበል ደስተኛ ነበርኩ።

«አሃ ... ሃ» በደስታ ቧረቅሁ፤ ቤተክርስቲያንን ወክዬ ባስተላለፍኩት የግዥ ትዕዛዝ ይችን ትንሽ ስጦታ አገኘሁ እያልኩ አደነቅሁ። ስለዚህ ጉዳይ መጀመሪያ የነበረኝ አመለካከት፤ እንደዚህ ባለው ተግባር ላይ የተሰማሩ ሰዎች አንዳንድ ልዩ መብቶችን ቢያገኙ የሚገባቸው ነው የሚል ነበር። ለምሳሌ አገልግሎት ከቢሮ አካባቢ የሚገኙ አንዳንድ መብቶችን ባገኝ ችግር የለውም የሚል የይገባኛል

ክርክር በሺህ የሚቆጠሩ አእምሮዎችን ግጥም አድርጎ ይሂል፤ የሚሊዮኖችን እይታ ደግሞ ጋርዷል እናም በሺህ የሚቆጠሩ መሪዎችን አሰናክሏል። ሬዲዮናን ለዐጭር ጊዜ አገላለጭነት ከተመለከትኩ በኋላ የእኔ ሆኖ ልወስዳት እንደማይገባኝ ተገነዘብኩ። የምናገኘው ልዩ ልዩ መብቶች ሊያስደስቱን ይገባል - ነገር ግን በሚስጥር (በድብቅ) የሚመጡ አይደሉም። ልዩ መብቱ (ጥቅሙ) ለቢሮዩ ከሆነ፤ ከእኔ በላይ ሆነው ከሚመሩኝ ሰዎች ፈቃድ አግኝቼ ነው መጠቀም የሚኖርብኝ። እኔ የምመራቸውም ሰዎች ቢሆኑ በዚህ መንገድ መረዳት ይገባቸዋል።

የሥልጣን ጉዳዮች

ትርጉሙ እንደሚያመለክተው፤ የመሪነት ሥፍራ የተወሰነ የሥልጣን ውክልና ወይም «ገይልን የሚያካትት» ክልል ነው (ይህ ከመንፈሳዊ አቅጣጫ አኳያ ይቃረናል)። የ«ሥልጣን» ትርጉም (ለምሳሌ፤ በተሰጠው የሥልጣን ክልል ውስጥ ለተግባሩ ክንውን የበላይነት መብት) ከመጽሐፍ ቅዱስ አኳያ ሲቃኝ፤ «የሥልጣን ፡፡ ዐላማ የሚያተኩረው ሰዎችን ለማገልገል» ነው። ይህ ጉዳይ ኢየሱስ ትኩረት ሰጥቶ ያስተማረበት ነው (ሉቃ. 22÷ 24-27 ይመ)፤ ይህንን ቸል ማለት ሥልጣን የተሰጠበትን ዐላማ ማበላሸቱና ሊጠበቅ የሚገባውም ህግ መሰበሩ አይቀረ ነው። (ይህን አስመልክቶ በ1ኛ ነገሥት 12 ላይ ንጉሥ ሮብዓም «ገይሉን ለማሳየት» ያደረገውን መከራና የፈጸመውን የሞኝነት ተግባር አጥኖ።

የፋለር ሥነ-መለኮት ሴሚነሪዩም ፕሬዚዳንት የነበሩ፤ አሁን ግን በሕይወት የሌሉ ዶ/ር ዴቪድ ሀቨርድ፤ የሥልጣንን አጠቃቀም አስመልክቶ ጥበብ የተሞላበት ምልክታዊ አድርገው ነበር። ይህ ምልክታዊው ከዚህ በፊት ከማውቃቸው አመለካከቶች ለየት ያለ ነው። እኔና ዴቪድ «የመሪ ተገዥነት» በሚል አጀንዳ ሥር በተቋቋመ የመጋቢዎች ቡድን ውስጥ ዐብረን ነበርን። በዚያ ዐውድ፤ እኚህ የተወደዱ ወንድም በነፍሴ ውስጥ ተበይዶ የቀረ ጽንሰ ሐሳብ «በያዝኩት ሥፍራ ላይ መጠቀም የሚገባኝን ገይል ሁሉ በጭራሽ አልጠቀምም» በማለት ተናግረዋል።

ያንን ጥበብ መዝግቤ ይገጭለሁ፤ በአግባቡ የተገነዘብኩት ነገር ቢኖር፤ አንድን ችግር ለመፍታት ያለኝን ገይል ሁሉ መጠቀም፤ ሥራው በቡድን ከሚሠራ ይልቅ ራሴ ብሠራው የበለጠ ውጤታማ ይሆናል ወደሚል ድምዳሜ የሚወስድ ነው። እንደገናም ደግሞ

ሥልጣንን ማጋራት የግለሰቡን ስብእና ይካል (ይጉዳል) የሚለው አስተሳሰብ ከተአማኒነት የራቀ ነው። በተጨማሪም፤ ሥልጣንን ማካፈል ለያዝኩት ሥልጣን ከሚገባው በላይ ፍቅር እንዳይኖረኝ ከፍተኛ ጥበቃ ያደርግልኛል።

ዝናን የሚመለከቱ ጉዳዮች

በየትኛውም ደረጃ ይሁን፤ ዝናና ታዋቂነት፤ አንድን መሪ አግባብነት ለሌለው እብሪት ያጋልጠዋል፤ በተለይ ደግሞ እኔ እበልጥ እኔ እበልጥ የሚል ፋክክር ባለበት ሁኔታ ውስጥ ችግሩ የከፋ ይሆናል። እኔ ትክክለኛ በሆነ ምስጋናና አድናቆት እንኳ ልቤ እንዲሰረቅ አልፈልገም። በርግጥ መወደድንና ተቀባይነትን ማግኘት መልካም ነው፤ እንዲህ ያሉትን ማበረታቻዎች ለመቀበል የአስመልገ ማስመስልም አግባብ አይደለም። በተጨማሪ፤ ይህም ቢሆን እንኳ፤ ከእግዚአብሔር ያልተቀበልኩት አንዳች ነገር እንደሌለ ማስታወሱ ተገቢ ነው (1ቆሮ. 4÷7 ይመ)።

ይህ መርህ በሁለት መንገዶች ይሠራል። አንድ መሪ እርሱ በሚመራቸው ግለሰቦች ወይም ቡድኖች የተለያዩ ስኬቶች አማካኝነት ለኩራት የሚጋለጥባቸው ሰፊ መንገዶች አሉ («በዚህ ከተማ ካሉ የዝማራ ቡድኖች ሁሉ የአንተ ትልቁ ነው ... በእኛ ቤተ እምነት በርካታ ቁጥር ያለው ምዕመን የአንተ ቤተክርስቲያን ነው!»)። እንዲህ ዐይነቱ አባባል ብዙውን ጊዜ ትክክለኛ በሆነ መንገድ ለማበረታታት ታስቦ የሚነገር ቢሆንም በሚበረታታው ወገን ላይ ቀስ በቀስ በራስ የመኩራት መንፈስን ይፈጥራል። ለተሠራው ሥራ በማወዳደር ማመስገን አስፈላጊ አይደለም። (በማቴ. 25÷21 የኢየሱስን ቃሎች ልብ በል «መልካም ሠርተኛልና አንተ ታማኝ ባሪያ። (የተሻለ ወይም እጅግ በላጭ የሆነ ሠርተኛል አላለም።)»

አሁን በያዝኩት የመጋቢነት አገልግሎት ጅማራ ላይ፤ በመጽሔት ላይ የሚወጣ ጽሑፍ እንዳዘጋጅ በምጠየቅበት ጊዜ «ዝነኝነቴን» የማጣ እየመለሰኝ እስጋ ነበር። ጽሑፎችን በምጽፍበትና ምሳሌ መስጠት በሚያስፈልገኝ ጊዜ፤ ከንደኛ ወይም ዐብሮኝ ከሚሠራ መጋቢ ያገኘሁትን ምሳሌ ለመጻፍ እስጋ ነበር። የስጋቴ ምክንያት የጠቀስኩት ያ ሰው ከእኔ ይልቅ በአንግቢዎች ዘንድ ታዋቂ ይሆናል የሚል ነበር።

ዝርዝር ነገሩን ለማብራራት ታሪኩ ረጅም ቢሆንም ዝነኝነትን የማጣት ስጋት አጋጥሞኝ ነበር። አንድን መጋቢ ምሣሌ አድርጌ በማቅረቡ ምክንያት ጽሑፌን ያነበበች አንዲት ሴት ወደ መጋቢው ቤተክርስቲያን ሄዳ ጌታን ተቀብላለች! በመሪነት በቆየሁባቸው ዓመታት ውስጥ ራሴን ለመከላከል በወሰድኳቸው እንዲህ ያሉ ርምጃዎች ተመሳሳይ ውጤት ማስከተል የሚችሉ ምን ያህል እድሎችን አጨናግፌአለሁ (እንዲህ ብለን ማለባችን መልካም ነው! የመጽሐፍን ጽሑፍ እንደ ምሣሌ ብንወስድ፤ በየትኛውም አቅጣጫ ቢሆን የእኔን «ዝነኝነት» በሚመለከት ማንኛውም አንባቢ ያለው ስሜት ዝቅተኛ ነው) እዚህ ላይ የውድ ጓደኛዬን፤ የጸሐፊ ኢትል ባሬትን አባባል መጥቀስ እፈልጋለሁ፤ «ሰዎች ስለኛ የሚያስቡት እጅግ እምብዛም (አናሳ) መሆኑን ብንገነዘብ ኖሮ፤ ስለኛ ምን ያስባሉ እያልን የምንጨነቀው ጭንቀት ይቀንስ ነበር»።

የሥነ-ምግባር ጥራትን የሚመለከቱ ጉዳዮች

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በግልጽ ከተቀመጡት የሥነ-ምግባር ጥራቶች ማለትም ወሲባዊ፣ ገንዘብ ነክና ከሰዎች ጋር ያለን ግንኙነት በሚመለከት ከተጠቀሱት በተጨማሪ፤ ልቦ ቅንነትን ለማጥልመስ የሚፈልግ መሪ አእምሮውንና አካሉን ጭምር በንጽህና መጠበቅ ይኖርበታል። በተለይ በዚህ ዘመን፤ ልዩ ልዩ ወሲባዊ ፊልሞችና ምስሎች (ፖርኖግራፊ) በሰፊው ተለቀው በሚገኙበትና አንድ ሰው ተገቢ ባልሆነ የሥነ-ምግባር ጉድለት ውስጥ መሆን አለመሆኑ ሊታወቅ በማይቻልበት ወቅት፤ ልብን በታማኝነት ጠብቆ መቆየት ታላቅ ተግዳሮት ሆኗል።

ከጥቂት ዓመታት በፊት፤ ለመዝናናት (ለራትሪት) በወጣ ባንድ የክርስቲያን ቡድን መካከል ንግግር ለማድረግ ተገኝቼ ነበር። በዚያ የሚገኙ ጓደኞቼ ሁሉ በእያንዳንዱ ፕሮግራም ማብቂያ ላይ እንዲከላከሉ ጋር እየተቃቀፈ ስሜቱን ይገልጽ ነበር። ይህ ምንም ችግር አልነበረውም፤ መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ እንዲደረግ ይፈቅዳል፤ በዚህ መንገድ የሚገለጸው ስሜት ወረተኛ ወይም በተለምዶ የሚደረግ መሆን የለበትም። ከዚህ ጋር የሚገጥም አንድ ያሳፈረኝ ትውስታ ነበር፤ ይህ የሆነው ልቤን ባለመጠበቁ ምክንያት አይደለም፤ ነገር ግን፤ አእምሮዬ በሥጋዊነት ውጥን ማመቻመቼን ለቅጽበትም ቢሆን ለማስታወስ ያሳፍረኛል።

በቁጥር ግማሽ ደርዘን ከሚሆኑ ወጣት ወንዶችና ሴቶች ጋር በጌላ «በተቀደሰ መተቃቀፍ» ሰላምታ ከተሰጣቸው በጌላ፤ ከመካከላቸው በቁመቷ አጠር የምትል አንዲት ልጃገረድ ጉዳህ በሆነ መንገድ፤ የመጽሐፍ ቅዱስ አስተማሪያቸው ነበርኩና፤ ሰላም ልትለኝ ተጠጋች። ሳላስብ፤ አቅፌአት ሰላም ልላት ጎንበስ ሊል ቁመቷ ዐጭር በመሆኑ ምክንያት እርሷም ልታቅፈኝ እጆቿን ወደ እኔ ዘርግታ ሳለ እጄ በአንድ በኩል ካለው ጡቷ ጋር በጥቂቱ ንክኪ ፈጠረ። የተፈጠረው ንክኪ በቅንነትና ለዐጭር ጊዜ ብቻ የሆነ ከመሆኑም በላይ ከመነሻውም ቢሆን ምንም ዓይነት የብልግና ሐሣብ አልነበረበትም፤ ግን ነገሩ ሙሉ በሙሉ ትኩረት ሳይሰጠው ሆነ። በእኔ አእምሮ ውስጥ ግን ድርጊቱ ሥፍራ ነበረው።

አስቀድሜ እንደተናገርኩት፤ ይህን ነገር ለመናዘዝ አሳፋሪ ነው (ይህን ነገር በጉዞዬ ከእኔ ጋር ዐብሮኝ ለነበረው ባልንጀራዬና የክፍል ጓደኛዬ ለሆነው ተናዝግላለሁ)። ሆኖም በዚያ ወቅት፤ አእምሮዬ የመመሳጠር ድርጊት ለመፈጸም ያለውን ብቃት አስፈሪ በሆነ ሁኔታ በድንገት ልንገዘብ ችያለሁ። ለጥቂት ሀፍረት ለተሞላባቸው ሰኮንዶች በውስጡ እንዲህ ስል ዐሰብኩ፤ እንዲህ ያለው በቅንነት የተደረገ ድርጊት ለተወሰነ ዐጭር ጊዜ እንኳ ቢሆን እንዴት ግላዊ እርካታን ሊሰጥ እንደሚችል ዐሰብኩ። ይሁን እንጂ በዚያው ቅጽበት ውስጥ፤ በአእምሮዬ ውስጥ ስለተፈጠረው እርካታ አስመልክቶ መንፈስ ቅዱስ ማዘኑን የሚያመለክት ፈጣን ቁንጥጫ ልቤ ደረሰው፤ ቁንጥጫው ልቤን ጠብቄ እንድቆይና በጭራሽ ደግሞ እንዳላደርገው ነው!

ማህበረ ምዕመናኛን ተወዳጅ እና አንዱ ከሌላው ጋር በመተቃቀፍ ፍቅሩን የመግለጽ ቋሚ ልማድ ያለው ነው፤ እስከ አሁን ድረስ ማናቸውም አባላት እንደሚያደርጉት እኔም በቅንነት ይህንን አደርጋለሁ። ይሁን እንጂ ያ አንድ፤ ያልተገባ የሥጋ ፈቃድ የተከሰተበት፤ ቀን አጋጥሞኛል፤ አልተቀበልኩትምም። በእርግጥ፤ በእግዚብሔር ፊት በልቤ ወይም በክርስቶስ በሆኑ እህቶቼም ታማኝነቴን ከቶ ላለመጣስ በነፍሴ ዘንድ የገባሁትን መሐላ በእግዚአብሔር ጸጋ እስካሁን ድረስ ጸንቼ ጠብቄአለሁ። የማውቀውን ይህን ታሪክ በመናገሪ፤ በአንዳንድ ተቺዎች ለመነቀፍና ለመፈረድ በር እንደምከፍት አውቃለሁ። ታማኝነትን ያጉደሉ ብዙ መሪዎችን በማማከሪ የተነሣ፤ በጥንቃቄ ጉድለት የመጀመሪያውን ርምጃ በመውሰድ ጥልቅ ወደ ሆነ ውድቀትና ኪሣራ መውደቅ ስለሚቻለው፤ በዚያች ወቅት የተፈተኑበትን ፈተና በመጭስከር ልብን ለመጠበቅ የሚቻልበትን

የአሸናፊነት መንገድ ለመናዘዝ ወስኛለሁ። ትሁት የሆነው የእግዚአብሔር መንፈስ ባካልልኩት ታሪክ ውስጥ ውድ የሆነ ግን የደክመ መሪን ልቡን እንዲጠብቅና የተጠራበትን ጥሪ እንዳያመቻምች እንዲያስጠነቅቀው ምኞቴ ነው።

የቅንነት ከፍተኛ ጥሪ

ማንኛውም ክርስቲያን መሪ ባልተቋረጠ ሁኔታ ለላውን አማኝ ለመቃወም፣ አሠራሮችን ለመተቸት፣ የተለዩ አስተምህሮዎችን ለመንቀፍ፣ በማይጥሟቸው መሪዎች ወይም አገልጋዮች ላይ ለመፍረድ እጅጉን ይፈተናል። «መንፈሳዊ ጥርጣሬ» በሰሜን አሜሪካ ውስጥ የእምነት ጉዳይ ሲነሳ በትኩረት የሚጻፍበት ዋነኛ ጉዳይ ወደመሆን ተቃርቧል። ዓለማዊ የሆኑ «አዋቂዎች» (ኤክስፐርትስ) በመባል የሚጠሩ ጋዜጠኞች በሌሎች ክርስቲያኖች ላይ ጥርጥር የተሞሉባቸውን ትችት ያዘለ ሪፖርቶችን ለመጻፍ መከታተላቸው የተለመደ ሆኗል። አንድ ነገር ርግጥ ነው፤ ከመቼውም ጊዜ ይልቅ መከላከል እስከማንችል ድረስ ስራ የሆነ ነቀፌታዎችና ጥቃቶች እየተካሄዱብን ነው። ሁላችንም ብንሆን መጽሐፍ ቅዱስ በመጨረሻው ዘመን ስለሚፈጠሩ ችግሮች ያስጠነቀቀውን ልብ እንበል፤ በክርስቶስ አካል ውስጥ በመጨረሻው ዘመን እርስ በእርስ መፈራረድ ወይም ትዕቢት እንደማይኖር ዋስትና አልሰጠንም።

በዚህ ዘመን እኛ እንደ መሪዎች መስማት የሚገባን የሐቀኝነት ትልቁ ጥሪ ምንድነው ከተባለ እኛ እንደተወደድን እርስ በርሳችን የመዋደድ ጥሪ፣ ምህረት እንደተደረገልን ሁሉ እርስ በርሳችን ምሕረት የማድረግ ጥሪ ነው። ብዙውን ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ይህን ጥሪ በተመለከተ ለልባችን ሹክ የሚለውን ደምጽ ለመስማት ይከብደናል፤ ይልቁንም ደግሞ ያለፍንበት መንገድ እራሳቸውን ከሌላው ጋር እያወዳደሩ ስለራሳቸው ጽድቅ በሚከራከሩበትና እንዲህ ያለው ባሕርይ በራሱ ጽድቅ መሆን አለመሆኑ በውል በማይለይበት የትምህርት ሥርዐት ውስጥ ያለፍን ከሆነ ሁኔታውም የከፋ ይሆናል።

በዚህ ጉዳይ ላይ የምስጢው መንፈሳዊ ማሳሰቢያም ይሁን የማቀርበው ምሳሌ የለኝም፤ ነገር ግን የማቀርበው አቤቱታ ቢኖር አንዳችን ሌላውን ከምናጠቃ ይልቅ ብንከላከልለት እንደሚሻል ነው። የሐሣብ፣ የአሠራርና የምርጫ ልዩነት-ኢየሱስ ዳግም እስኪመጣ ድረስ-የእርሱ አካል በሆነችው ቤተክርስቲያን አባላት መካከል መኖራቸው የማይቀር ነው። ይህ እንደሚሆን፤ ጌታችን ራሱ እንዲህ ሲል ጸለየ፤

«እኛም አንድ እንደሆንን አንድ ይሆኑ ዘንድ፤ እኔም በእነርሱ አንተም በእኔ ስትሆን በአንድ ፍጹማን እንዲሆኑ የሰጠኝን ክብር እኔ ሰጥቻቸዋለሁ፤ እንዲሁ ዓለም አንተ እንደላክኸኝ፤ በወደድከኝም መጠን እነርሱን እንደወደድኳቸው ያውቃል» (ዮሐ. 17-22-23)።

ያ ጸሎት የተደረገው በመንፈስ ቅዱስ ጎይል በመሆኑ ምክንያት፤ እኔም «ውስጤን ባደምጥ» ያው መንፈስ ቅዱስ የጌታዬና የአዳኔ የልብ ጩኸት ከሆነው ሐሳብ በሚቃረን መንገድ አንዳች እንዳልሠራ ወይም እንዳልናገር በማድረግ እንደሚረዳን አምናለሁ።

እንደ መሪ፤ መንፈስ ቅዱስ ሊያርመኝ በተናገረ ጊዜ በትህትና የመቀበልንና የመተግበርን ያህል የሚጠበቅብኝ ሌላ የተሻለ ነገር የለም። ወደ አዳኔ ያቀረበኝ እርሱ መንፈስ ቅዱስ ነው፤ እንደገና ሕይወት እንዲኖረኝ ያደረገው ጎይል የእርሱ ነው - ለመንፈሱ ዐዲስ ልደት ሰጠ፤ የኢየሱስን ቃልና የሥራዎቹንም ጎይል በእኔ ውስጥ እርሱ እንደወደደ ሊሞላ የመጣው እውነት፤ የኢየሱስን ባሕርይ በእኔ ውስጥ ያሳደገው እርሱ ነው፤ የእርሱ ወንዶችና ሴቶች ልጆች እንደመሆናችን በእግዚአብሔር ትልቅ መንግሥት ውስጥ በተለያዩ ሥፍራ ላይ ልንመራ ስለተጠራን፤ እውነተኛ ቅድስና በሌለበት ሁኔታ መልካም ግኝት መስሎ የሚመጣውን የትኛውንም የሚያባብል ስጦታ ላለመቀበልና ቀና ካልሆነ ከየትኛውም መንገድ ፈቀቅ እንድንል ያስፈልገናል። ለታላቅ ራእይና ዘላለማዊ ሕይወትን ሊወርሱ የተጠሩ ወንዶችና ሴቶች ልጆችን የስጦታ ጉዳይ በዐጭሩ ከግዚቸው አያስቀራቸውም።

ጉዞው ይቀጥላል

የመሪን ባሕርይ አስመልክቶ እነኚህ የተለያዩ ምሳሌዎች ቀስ በቀስ አመለካከቱን የቀየሩበትንና በዝግታም ያከማቸሁትን ጥበብ በማጠቃለል ላቅርብ።

የአመራር ባሕርይ እድገት ውጫዊ ከሆነው የሥነ-ምግባር ልምምድ ያለፈ ነገር ይጠይቃል፤ በልማዶቻችን ላይ ሳይሆን በልባችን ላይ ያተኮረ ነው።

ባሕርይ ለአንድ ነገር በሙሉ ፈቃደኝነት ከመስጠት ያለፈ ነገርን ይጠይቃል፤ ለአንድ ነገር

ከመነሳሳት (መቀስቀስ) በላቀ ሁኔታ መሰሉ በመሰሉ መለወጥን ይጠይቃል።

ባሕርይ መመሪያን (ደንቦችን) ከመታዘዝ ያለፈ ነገር ነው፤ የመንፈስ ቅዱስ ለውስጠኛው ሰዎችን መናገሩንና አእምሮአችን ከሚረዳቸው ትእዛዛት ይልቅ በበለጠ ሁኔታ መስጠትን ስለሚጠይቅ ነው።

እንዲህ ያለው ባሕርይ በሰዎች ፊት ግልጽ መሆንንና ለሰዎች ተጠያቂነትን የሚያካትት ነው። ለግላችን ንጽህና የምንፈልግበት አይደለም፤ ሰው በግሉ አምላኩን በትህትና የሚሸበትም መንገድ ብቻ አይደለም።

እነዚህ ሁሉ ሐረጎች የባሕርይ እድገት የሚያካትታቸውንና የማያካትታቸውንም ነገሮች የሚያመለክቱ ናቸው፤ ለቅንነት (ሐቀኝነት) አስፈላጊዎች ናቸው።

ስምስት

መንፈሳዊ በላስ መሪ መሆን

ጀን ጌትዝ

ከበርካታ ዓመታት በፊት፤ በአሜሪካ ችግሩ ውስጥ በአንድ የወንዶች ኮንፍረንስ ላይ ተናጋሪ ነበርኩ። ሐዋርያው ጳውሎስ ለጢሞቴዎስና ለቲቶ በጻፈው መጋቢያዊ መልዕክት ላይ ተመርኩገዬ ስለ "መንፈሳዊ ብስለት" እንድናገር ተጠይቄአለሁ። «የወንድ መለኪያ» በሚል ርዕስ በጻፍኩት ውስጥ የጳውሎስን መልዕክት መሠረታዊ ሐሳቦች በዝርዝር አብራርቼአለሁ፤ ለዚያ ሴሚናር አስፈላጊ የሆኑ መሠረታዊ ሐሳቦች የተገኙት ከዚያ መጽሐፍ ነበር።

ጳውሎስ በእነዚህ ሁለት ንይሰኛና መሠረታዊ አመለካከቶችን ባቀፈ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች ጥራትን አስመልክቶ በዐጭሩ ባቀረባቸው ሐሳቦች ዙሪያ በምናገርበት ጊዜ ከመድረኩ ፊት ለፊት የተቀመጡና የነበሩ ሁለት ሰዎች አዎንታዊ ድጋፋቸውን በአካል እንቅስቃሴያቸው ብቻ ሳይሆን በቃላቸው ጭምር ያለማቋረጥ ይሰጡኝ ነበር። አንደኛው «የምትናገረው መልካም ነው» አለ። «ትክክል ነው፤ ቀጥል» አለና ሌላኛው ምላሽ ሰጠ። «ይህ ታላቅ መገለጥ ነው» በማለት ጨመረ። እንዲህ ያለው ተሞክሮ ለእኔ ዐዲስ ነበር። እውነቱን ለመናገር፤ አስተያየታቸው ጥሩ ነበር፤ ምክንያቱም በተለይ እነኚህን ሰዎች ከዚያ በፊት አግኝቼአቸው አላውቅም ነበር።

በሻይ እረፍት ሰዓት እነዚህ ሁለት ሰዎች ወደተቀመጡበት ጠረጴዛ በመሄድ ተዋወቅኳቸው። ሁለቱም በዚያ አቅራቢያ ባለ ከተማ ውስጥ የሚገኝ የአንድ የብረታ ብረት መሣሪያዎች አምራች ድርጅት ከፍተኛ የአመራር ኃላፊዎች መሆናቸውን ተረዳሁ። በተጨማሪ (ሰዎቹ ዐዲስ ክርስቲያኖች መሆናቸውን ተገነዝብኩ። ጳውሎስ «ጀማሪ/በመማር ላይ ያለ» ብሎ የሚጠራቸው ናቸው። እነዚህ ሰዎች እኔ በምናገርበት ጊዜ ነፃ ሆነው በግልጽ ምላሽ ይሰጡ የነበረው በዚህ ምክንያት እንደሆነ ተረድቼአለሁ። «ከስነ መለኮታዊ ኮንፍራንሶች» ከሚገኘው «ክርስቲያናዊ መመሪያ» ገና አልተማሩም። በግልጽ እንዳየሁት፤ እንዲህ ባለው ሂደት

ውስጥ በፍጹም አላሰሩም። ገና ዐዲሶችና በምንም ነገር ተጽእኖ ውስጥ ያልወደቁ ጨዋ ሰዎች ናቸው። አንዳንድ ክልካይ (ገዳቢ) ስለሆኑ ባሕላዊ ልማዶቻችን ገና እውቀቱ ለሌላቸው ሰዎች መናገር የሚያበረታታ ነው።

ይሁን እንጂ፣ ከሁሉም ይልቅ የገረመኝና ፍላጎቴን ያነሳሳው ነገር፣ ብስለትን በሚመለከት ጳውሎስ በተናገረው ሐሣብ ላይ የሰጡት አስተያየት ነው። ከዚያ ቀድሞ ስለ ጢሞቴዎስም ሆነ ስለ ቲቶ ብዙም የሰጡት ነገር እንደሌለ ከገለጹ በኋላ ከሁሉቱ አንደኛው፣ «ጄን፣ ስለጢሞቴዎስ የሰማሁ ይመስለኛል፤ ቲቶ ስለሚባለው ግን በጭራሽ አልሰማሁም» ማለቱ አነሳስቶኛል።

ሁሉም እውነት የእግዚአብሔር እውነት ነው

እነዚህ የሥራ ኃላፊዎች ትኩረቴን የላቡት በዚህ ነጥብ ላይ ነበር! ምንም እንኳ ያን ኮንፍረንስ ከመካፈላቸው በፊት፤ በዐዲስ ኪዳን ውስጥ እነዚህን ክፍሎች በጭራሽ ያላነበቡ ወይም ያልሰሙ ቢሆንም፤ ከሥራ ልምዳቸው የተነሣ በጳውሎስ የተገለጹ የብስለት ባሕርያት ሐሳቦችና ሐሳቦቹ ለምን ጠቃሚዎች እንደነበሩ ለእነርሱ ዐዲስ ጉዳይ አልነበረም። ለዚህም ነው ለምናገረው ነገር ምላሽ ይሰጡ የነበረው። የእያንዳንዱን ባሕርይ (መለያ) ጠቃሚነትና አስፈላጊነት ያረጋግጡልኝ ነበር። ምናልባትም ሳያስተውሉት እንኳ ቢሆን፤ «ሁሉም እውነት የእግዚአብሔር እውነት ነው»! በማለት እያወጁ /እየገለጹ/ ነበር። በዚያ የሻይ ዕረፍት ጊዜ፤ ግልጽ ምላሻቸውን ሰፋ አድርገው አቅርበው ነበር። «ጄን»፤ አላ አንደኛው፤ «ጳውሎስ ብስለትን በሚመለከት ለመሪዎች የጻፈው ሐሣብ፤ እኛ እንደ ክፍተኛ የአመራር ንላሬነታችን ከልምድ ካካበትነው እውቀት ጋር የተጣጣመ መሆኑ እጅግ የሚያስደንቅ ነው።» ዐዲስ ክርስቲያኖች ቢሆኑም እንኳ፤ በመካከለኛ ደረጃ ላሉ የአመራር ሥፍራዎች የሚቀጥሯቸው መሪዎች «መልካም ስም» ያላቸውን እንደሆነ ጠንቅቀው ያውቃሉ፤ ይህም ጳውሎስ በሁለቱም መልዕክቶቹ ውስጥ ትኩረት ሰጥቶ የጻፈው ቀዳማዊ ጉዳይ (መለያ) ነው (1ኛ ጢሞ. 3፡1 ፤ ቲቶ 1፡5 ይመ)።

በተጨማሪ፤ ለሚስቶቻቸው ታማኞች ያልሆኑ ሰዎችን ለአመራር ሥፍራ እንደማይፈልጉ እነዚህ ሰዎች ተናግረዋል፤ ይህ ደግሞ ጳውሎስ በሁለቱም መልዕክቶቹ ውስጥ እንደ ሁለተኛው

አስፈላጊ መለያ የገለጸው ነው። አንደኛው ሰው፤ «ሚስቶቻቸውን የሚያታልሉ ከሆኑ፤ ድርጅቶቻቸውን ከማታለል አይመለሱም» አለ። ቤተሰቦቻቸውን በአግባቡ መምራት የማይችሉ ሰዎች በመሪነት ሥፍራ ላይ ሆነው ከእነርሱ ሥር ያሉ ሰዎችን ከቶ በአግባቡ መምራት አይችሉም። ለጳውሎስም መሠረታዊ የሆነ መመዘኛ ነበር!

እንደ እውነቱ፤ በእነዚያ በዐሥራ ዐምስት «ዕረፍት በተግባር» በሆነ የሻይ እረፍት ጊዜ የተናገሩት መሠረታዊ ነገር፤ የጳውሎስ ለቤተክርስቲያን መሪዎች የጻፋቸው መመዘኛዎች እነርሱ በሚሠሩበትም አካባቢ ብቁ የሚባለውን መሪ ለመፈለግ የሚያስፈልጓቸው መመዘኛዎች እንደሆኑ መገንዘባቸውን ነው።

የአመራር ተግዳሮት

ቤተክርስቲያንን በመመሥረት ይረዳቸው ዘንድ ጳውሎስ በኤፌሶን ጢሞቴዎስን ተወው። ምንም እንኳ የቤተክርስቲያኒቱ ማህበረ ምዕመናን በስፋት በእስያ ክልል እያደገና በጎ ተጽእኖ እያመጣ የሄደ ቤተክርስቲያን ቢሆንም፤ ቀስ በቀስ በቤተክርስቲያኒቱ የሥልጣን ሥፍራ ላይ ራሳቸውን መሪዎች አድርገው የሰየሙ «የተወሰኑ ሰዎች» ብቅ አሉ። እንዳለመታደል ሆኖ፤ እነዚህ ሰዎች ምንም ነገር ሊሆኑ ይችላሉ፤ በሚያምኑት በሚያስተምሩትና በሕይወት አረማመዳቸው የተዋጣላቸው መሪዎች ግን አልነበሩም። የሚያስተምሩት ትምህርት የስህተት አስተምህሮ መሆኑ ብቻ ሳይሆን በባሕርያቸውና በተግባራቸው ጋጠወጥነት ይታይባቸው ነበር (1ጢሞ 1፡3-7 ይመ)።

ከእነዚህ ሰዎች አንዳንዶቹ ተሳዳቢዎች እስኪሆኑ ድረስ ወደ ጥፋት ገብተው ነበር። ጳውሎስ ጢሞቴዎስን በእነዚህ ሐሰተኛ አስተማሪዎች ተጽእኖ ሥር እንዳይወድቅ ያስጠነቅቀዋል፤ በ«እምነትና በጎ ህሊና» «መልካሙን ጦርነት» እንዲዋጋ (18፤19) አስጠነቀቀው። ይህ ከዚህ በተለየ አቅጣጫ መንዝ ግን መንፈሳዊ ኪሣራ ያስከትላል። ይህ ደግሞ «መርከብ ያለ መሪ እንደሚጠፋ በእምነት ነገር ጠፍተው» እንደ ነበሩት በሄሜኒዎስና በእስክንድሮስ ሕይወት እንደተገለጠው ማለት ነው (ቁ. 19)።

ጢሞቴዎስ የተጋፈጠውን ተግዳሮት ገምት! ይህ ሰው እድሜው ምናልባትም ሠላሣ ዓመት የሆነው ወጣት ሰው ሊሆን ይችላል፤

ያለጥርጥር ከእርሱ ዕድሜ በላይ ከሆኑ ሰዎች፤ እስቀድመው ተጽእኖ ማምጣት በሚያስችል የመሪነት ሥፍራ ላይ ከተቀመጡና መንጋውን ወደ ተሳሳተ አቅጣጫ እየመሩ ካሉ ሰዎች ጋር ነው የተጋፈጠው።

እንዲህ ዐይነቶቹ ችግሮች በቀላሉ ወይም በፍጥነት የሚፈቱ አይደሉም፤ ለዚህም ነው ጳውሎስ በሁለተኛው መልዕክቱ ላይ ጢሞቴዎስን ሊረዱ የሚችሉ ሐሳቦች የሚያቀርብለት። በመልዕክቱ፤ ጳውሎስ ወጣት አጋሩን እግዚአብሔር የሰጠውን ጸጋ ለው እሳትን እንደሚያቀጣጥል «እንዲያቀጣጥለው» ይመክረዋል፤ ጎይለኛ ተሰሚነት ያላቸውን እነዚህን መሪዎች እንዳይፈራቸው ያስጠነቅቀዋል። በፊቱ ያለውን ችግር «በጎይል፤ በፍቅርና ራስን በመግዛት መንፈስ» መጋፈጥ ይገባው ነበር (2ጢሞ. 1፡7)።

ቲቶም ቢሆን በቀርጤስ ደሴት ውስጥ ተመሳሳይ ችግር ገጥሞት ነበር። ቲቶ ወጣት ሲሆን በዚያ ሥፍራ የማያምኑ ለዎች (አህዛብ) ባሉበት ነገር ግን ፍሬያማ በሆነ ሚሲዮናዊ አገልግሎት ቤተክርስቲያንን ለመትከል ባደረጉት ጥረት ወደ ክርስቶስ የመጡ ዐዲስ አማኞችን ለማቋቋም ጳውሎስ ቲቶን በቀርጤስ ትቶት ነበር። ለዚህ ብቻ ሳይሆን ቲቶ በቀርጤስ የተተወው እነኚህን ዐዲስ አማኞችን የሚመሩ መልካም መሪዎችን እንዲሾም ጭምር ነበር (ቲቶ 1፡5 ይመ)።

እንዳንድ ሁኔታዎችን ስንመለከት፤ እንዲያውም ቲቶ ያጋጠመው ችግር ጢሞቴዎስ በኤፌሶን ካጋጠመው ችግር የላቀ ነው። ብዙዎቹ «ዐመጸኞች» መሪዎች፤ «በክንቱ የሚለፈልፉና የሚያስቱ» ነበሩ። ጳውሎስ እንደገለጸው፤ «እነዚህም ስለነውረኛ ረብ የማይገባውን እያስተማሩ ቤቶችን በሞላው የሚገለብጡ ናቸው» (ቁ. 11ሀ)፤ «እነርሱን አፋቸውን መዘጋት ይገባል» (ቁጥር 11ለ)።

ጳውሎስ ይህንን ምክር ከመስጠቱ በፊት፤ ቲቶ የሚሾማቸው መሪዎች ማማላት ስለሚገባቸው መስፈርቶች ዝርዝር መመሪያ ሰጥቶት ነበር። እነዚህ ዝርዝር መስፈርቶች ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ በላከለት በመጀመሪያው መልዕክቱ ውስጥ ከሰፈሩት ጋር እጅግ ተመሳሳይነት ያላቸው ናቸው (1ጢሞ. 3፡1-7 ከቲቶ 1፡5-9 ጋር ያነጻጽሩ)። በዚህ ምዕራፍ ላይ ባለብን የሥፍራ ውስንነት ምክንያት፤ በ1ኛ ጢሞ ላይ በሰፈሩት ባሕርያት ላይ እናተኩራለን፤ እንዲሁም በቲቶ ላይ ከሰፈሩት እንዳንድ ነጥቦችን በማነጻጸሪያነት እንመለከታለን።

ክርስቲያን መሪ መሆን

ጢሞቴዎስም ሆነ ቲቶ ጠንካራ መሪ ለመሾም በሚፈልጉበት ጊዜ በምን ዐይነት ሁኔታ ላይ አትኩሮት መስጠት እንደሚገባቸው በግልጽ እንዲያውቁት ጳውሎስ ይፈልጋል። እነዚህን መመዘኛዎች ተንተን አድርገን ስናያቸው፤ ጳውሎስ ስለ ክህሎት፤ ስለ ችሎታ ወይም ስለ ስጦታ እንኳ ቢሆን የተናገረው ጥቂት መሆኑን አስተውል። እነዚህ ባሕርያት ሁሉ ከሕይወት ጥራቶች ጋር ይያያዛሉ፤ እነዚህም ከፍተኛ ግብረ ገብነት፤ ሥነ-ምግባር የተሞላ ባሕርይ፤ ትክክለኛ አመለካከት፤ ንፁህ ዐላማ፤ አግባብነት ያለው ግብ፤ አዎንታዊ ልማድ፤ ተመራጭ የሆነ ግንኙነትና መልካም ዝና ናቸው። ጳውሎስ ቅድሚያ ከሰጣቸው ዝርዝሮች ውስጥ እውቀትም እንኳ ቢሆን ዋነኛው አይደለም፤ እርግጥ ነው አስፈላጊነቱ የታመነ ነው። ጳውሎስ በተለይ ለቲቶ በጻፈለት መልዕክት ውስጥ፤ «ሕይወት በሚገኝበት ትምህርት ደግሞ ሊመክር፤ ተቃዋሚዎችንም ሊወቅስ ይችል ዘንድ እንደተማረው በታመነ ቃል ይጽና» በማለት እነኚህ መሪዎች ምን መሆን እንደሚገባቸው አሳስቦታል (ቲቶ. 1፡9)።

እንዲህ አበክሮ የተናገረበት ምክንያት አለው። ጳውሎስ የተነተናቸው ባሕርያት ሳይኖሩአቸው፤ ችሎታና እውቀት ያላቸው መሪዎች ለዎችን በተቀላጠፈና ፈጣን በሆነ ሁኔታ ወደ ስህተት አቅጣጫ መምራት ይችላሉ። ይህ ደግሞ በቀርጤስም ይሁን በኤፌሶን ተከስቶአል።

አባባሌን በተሳሳተ ሁኔታ አትረዳኝ! ይህ ማለት ብቃት ያላቸው መንፈሳዊ መሪዎች በሚመረጡበት ጊዜ እንኳ፤ እውቀት፤ ክህሎትና ችሎታ ዋጋ የሚሰጣቸው ጉዳዮች አይደሉም ማለት አይደለም። የእግዚአብሔር ቃልም እንዲህ ሲል ያስጠነቅቃል፤ «ነፍስ እውቀት የሌለባት ትሆን ዘንድ መልካም አይደለም» (ምሳ. 19፡2)። እውቀት፤ ክህሎትና ችሎታ የጎደለው ሰው ቀልጣፋ መሪ ሊሆን አይችልም። ይሁን እንጂ፤ ያለመልካም ባሕርይ የሆነ ሥጦታ ወደ ጥፋት የሚያመራ ነው። መሪዎችን በምንሾምበት ጊዜ «ጋራውን ከፈረሱ ካስቀደምን» ማለትም ከባሕርይ በፊት ችሎታን ከተመለከትን፤ ያለ ምንም ጥርጥር ቤተክርስቲያንን ወይም ማንኛውንም ክርስቲያናዊ ተቋም ወደ ውድቀት እንመራለን። አንድነትን ለማናጋትና መልሶ

ለማረም አስቸጋሪ የሆነ ስህተትን ለመፈጸም በእነነት ማንነቱ ጠንካራ ስሜት የሚነፃ አንድ ግለሰብ በቂ ነው።

የአመራር መርህ 1:

አንድ መሪ በክርስቲያኖችም ይሁን ክርስቲያን ባልሆኑ ሰዎች ዘንድ አርአያነት ያለው ሕይወት ሊኖረው የተገባ ነው።

ተዛማጅ መንፈሳዊ መርህ

መሪ ነቀፋ የሌለበት ሊሆን ይገባል።

ብቃት ያለው መሪ በሚፈለግበት ጊዜ፤ ጳውሎስ ይህንን መመዘኛ በአንደኛ ደረጃ አስቀምጦልናል። በግልጽ እንደምናየው፤ ለጢሞቴዎስ በጻፈለት የመጀመሪያው መልዕክቱም ይሁን ለቲቶ በጻፈለት መልዕክት ውስጥ ይህ ቅድሚያ ተሰጥቶት የተቀመጠ መመዘኛ ነው። ጳውሎስ እየተናገረ ያለው ስለ ፍጹምነት አይደለም፤ ምክንያቱም በምድር ላይ ያለ አንዳች ስህተት የተመላለሰው ብቸኛ መሪ ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው። ይልቁን ጳውሎስ እየተናገረ ያለው፤ ስለ ግለሰቡ መልካም ዝና (ስመጥርነት) ማለትም ሌሎች ግለሰቡን እንዴት እንደሚያዩት ነው። ለጢሞቴዎስ እንደ መሪ ትልቁ ጥንካሬው ምናልባትም ባሕርዩ ነው። ጳውሎስ ጢሞቴዎስን የእንልግሎቱ አጋር እንዲሆን የመረጠበት ቁልፍ ምክንያትም ይሄው ነበር። አርሱና ሲላስ በሁለተኛው ሚሲዮናዊ ጉዟቸው ወቅት ልስጥራን ተብላ በምትጠራው ሥፍራ በደረሱ ጊዜ፤ ሉቃስ እንደዘገበው፤ ጢሞቴዎስ በሚኖርበት ከተማ ውስጥ ያሉ «ወንድሞች የመስክሩለት» ሰው ነበር (ሐዋ 16 ÷ 2)። ስለዚህ ወጣትና ለክርስቶስም ስላለው ቅንዓት በሚኖርበት አገር ብቻ ሳይሆን በሊቆኒያና በአካባቢው ባሉ አጎራባች ከተማዎች ያሉ ሰዎች በመልካም ይመስክሩለት ነበር። ይህ ስለ አርሱ የተነገረ መልካም ምስክርነት ከሚኖርበት ማህበረሰብ አልፎ የተሠራጩ ነበር። ጳውሎስ ተመስጦ ነበር፤ ምክንያቱም ከፊት ለፊት የሚኖረውን የአመራር ተግዳሮት ያውቅ ስለነበር ነው። አንድ ዐዲስ ማህበረ ምዕመናን ፀንቶ እንዲቆምና እንዲያድግም ከተፈለገ፤ መልካም የሆኑ መሪዎች ያስፈልጉታል።

እንደገናም ጳውሎስ በሁለተኛው ሚሲዮናዊ ጉዞው፤ እነዚህን መሪዎች የሚመርጥና (የሚለይ) ሹመታቸውን የሚያረጋግጥ ተባባሪ ሚሲዮናዊ እንደሚያስፈልገው ያውቅ ነበር። ከዚህም በላይ ደግሞ «የሰበከውን በሕይወቱ የሚተገብር አጋዥ ያስፈልገው ነበር። ባጭሩ «መልካም ዝና (ምስክርነት)» ያለው ሰው ያሻዋል። እንዲህ ያለው መሪ

ነው ሌሎችን «በመልካም ምስክርነት» ለመምራት ለማሰልጠንና ለመሾም ብቃት ያለው።

እስኪ አንድ ነገር እናስብ፤ ጢሞቴዎስ በራሱ ሕይወት መልካም ምስክርነት ሳይታይበት በኤፌሶን መልካም ምስክርነት ያላቸው መሪዎች እንደሚፈለጉ ቢሰብክላቸው ኖሮ ምን ይፈጠር እንደ ነበር አስተውሉ። የራሱ የሕይወት ባሕርይ ጥያቄ ውስጥ በማይገባበት ሁኔታ ለሰዎች ምንም ዐይነት የጥያቄ ቀዳዳ (ዕድል) ሳይሰጥ እጅግ ከባድ የሆነ ተግባር ተጋናጦአል።

ጳውሎስ ጢሞቴዎስን የፈለገበት ምክንያት የሚሾማቸው መሪዎች «በአማኞች ማህበረሰብ» ብቻ ሳይሆን «በኢ-አማንያን ማህበረሰብ» ጭምር መልካም ምስክርነት ያላቸው (ስመጥር የሆኑ) መሪዎች እንዲሆኑ እንደሆነ አስተውል። ቀጥሎም የራሱን አጠር ያለ የባሕርይ ታሪክ በማሳየት ለሽማግሌዎችና ለመጋቢዎች እያንዳንዱ መንፈሳዊ መሪ «ከቤተክርስቲያን ውጭ ባሉት ሰዎች ዘንድ ደግሞ መልካም ምስክርነት (ዝና) ሊኖረው ይገባል» (1ጢ. 3÷7 በጸሐፊው የተሰጠ አጽንኦት) የሚል መደምደሚያ አስቀምጧል። ጳውሎስ ይህን ሲናገር እነኝህ ብቁ መሪዎች በእምነታቸው ምክንያት አይተቹም ወይም አይነቀፉም ማለቱ አይደለም። ይልቁንም በቤተክርስቲያን የሚፈልጋቸው መሪዎች ከማያምኑ ሰዎች ዘንድ በሚኖራቸው ግንኙነት በታማኝነትና በሐቀኝነት የታወቁ እንዲሆኑ ነው። እንደ እውነቱ ከሆነ፤ ጳውሎስ የሚለው ነገር ጴጥሮስ ለክርስቲያኖች ሁሉ ከጻፈው መልዕክት ጋር ተመሳሳይ ሆኖ እናገኘዋለን፤

በክርስቶስ ያለውን መልካሙን ኑሮአችሁን የሚሳደቡ ሰዎች ክፉን እንደምታደርጉ በሚያመብት እንዲያፍሩ በጎ ህሊና ይኑራችሁ (1ኛ ጴጥ. 3÷16)።

የአመራር መርህ 2

አንድ መሪ የእግዚአብሔርን የጽድቅ መለኪያ በማሟላት በግብረ-ገብ ረገድ ገጽህ ሊሆን ይገባዋል።

ተዛማጅ መንፈሳዊ መርህ፤ አንድ መሪ የአንዲት ሚስት ባል መሆን ይገባዋል። ጢሞቴዎስ መሪዎችን ሊሾም በፈለገ ጊዜ፤ «የአንዲት ሚስት ባል» የሆኑትን ግለሰቦች እንዲፈልግ ጳውሎስ ያደፋፈረበት ምክንያት፤ እንደ እውነቱ ከሆነ፤ ግብረ ገባዊ ገጽህናን ሊያመለክት

መሪዎችና መሪነት

ፈልጎ ነው። ይህንን የጳውሎስን ሐረግ አግባብ ባለው መንገድ ስንተረጉም፤ «የአንዲት ሴት ሰው» ብለን ልንገልጸው እንችላለን። በሌላ አገላለጽ፤ ማንኛውም በቤተክርስቲያን በሽማግሌነት ወይም በመጋቢነት የሚያገለግል ሰው፤ በሕይወት ዘመኑ ሁሉ የግብረ ሥጋ ግንኙነትን በተመለከተ ግንኙነት የሚያደርገው ከአንዲት ሴት ማለትም ከሚስቱ ጋር ብቻ ይሆናል ማለት ነው።

በዐዲስ ኪዳን ዓለም ውስጥ መሪዎችን በሚመለከት እንዲህ ዐይነቱ ጉዳይ እንደ አስፈላጊ መንፈሳዊ መመዘኛ የቀረበበት እንደኛው ምክንያት፤ ብዙ ሰዎች በተለይም ታላላቆች የሆኑ በግብረ ሥጋ ግንኙነት የተጣመሯቸው ከአንድ በላይ ሴቶች ስላሏቸው ነው። ከሚስቶቻቸው ውጭ ሁልጊዜ ዝግጁ የሆኑላቸው የጭን ገረጾች አሏቸው፤ አብዛኛውን ጊዜም የሴተኛዎቻችንም አገልግሎት ይቀበላሉ። እንዲህ ዐይነቱ ተግባር በርም ግዛቶች ውስጥ የተለመደ ነበር። ይሁን እንጂ ማንኛውም ሰው ክርስቲያን በሆነ ጊዜ፤ ዐዲስ ክሆን ግብረገብ መለኪያ ጋር ፊት ለፊት ይጋፈጣል፤ ይህም የእግዚአብሔር የራሱ መለኪያ ነው። የግብረሥጋ ግንኙነትን አስመልክቶ በሕይወት ዘመኑ ሁሉ ከአንዲት ሴት ጋር ብቻ እንዲጣመር ይጠበቃል - ይህች ሴት ሕጋዊ ሚስቱ ነች። ይህ ተመሳሳይ መርህ በእያንዳንዱ ክርስቲያን ሴት ላይ የሚሠራ ነው። የግብረ ሥጋ ግንኙነትን በተመለከተ፤ እርሷም ብትሆን በሕይወት ዘመኗ ሁሉ ሊኖራት የሚገባው አንድ ወንድ ብቻ ነው - እርሱም ባሏ ነው።

በሁለቱም መልዕክቶች ውስጥ፤ «የአንዲት ሚስት ባል» መሆን የሚለው መስፈርት «የማይነቀፍ» ከሚለው መመዘኛ ቀጥሎ በሁለተኛ ደረጃ ተቀምጧል። ይህ በመለኮት እቅድ የተደረገ ነው። መልካም ዝናን ለማትረፍ የግብረ ገብ ንጽህና አስፈላጊ መስፈርት ነው። ይህንን መርህ የሚጥስ የትኛውም ክርስቲያን መሪ የሚታመን አይሆንም። ቀደም ብዬ የጠቀስኳቸው በሻይ ዕረፍት ወቅት የተዋወቅኳቸው ዐዲሶቹ ጓደኞቹ እንደገለጹት፤ አንድ ሰው፤ ክርስቲያን ይሁን አይሁን፤ ለሚስቱ ታማኝ ያልሆነ ከሆነ ለሚሠራበት ተቋምም ታማኝ አይሆንም። የአመራር ሚና ለምትጫወት ለማንኛውም ሴት ይህ መርህ በተመሳሳይ ሁኔታ ይሠራል። ባሏን የምታታልል ሴት አብዛኛውን ጊዜ የምትሠራበትን ድርጅት ወይም ቤተክርስቲያን ታታልላለች።

ይህ ለክርስቲያን መሪዎች የተቀመጠው መጽሐፍ ቅዱሳዊ መመዘኛ አንድ ጠቃሚ ጥያቄ ያስነሳል። ዝሙት ፈጽሞ ያን ገጢአት

በእውነት የተናዘዘ ሰው፤ በቤተክርስቲያን ባለ በየትኛውም ከፍተኛ የአመራር ሥፍራ (በመጋቢነት፤ በሽማግሌነት፤ በዲያቆንነት) እንዲያገለግል ሊፈቀድለት ይችላል?? ይህ ጥያቄ በቀላሉ የሚመለስ አይደለም። ይሁን እንጂ አንድ ነገር ግልጽ ነው። እንዲህ ያለው ባሕርይ ሌሎችን ለማገልገል በሚያስቸግረን ሁኔታ መልካም ምስክርነታችንን የሚያጠፋ ከሆነ «የማይነቀፍ» የሚለውን ቀዳሚውን መመዘኛ እንጥላለን። አንዳንዶችም ያንኑ ባሕርይ እንደያዙ እንደገና በተለይም በሌላ ማህበረሰብ ውስጥ ሊያገለግሉ ይችላሉ። ይሁን እንጂ፤ ለሌሎች ግን የተነቀፉበት ጉዳይ በውስጣቸው መጥፎ የሆነ አሻራ ጥሎ ስለሚሄድና አስቀድሞ በክርስቲያኑ ማህበረሰብ መካከል የነበራቸው ዝና ስለጉደፈ የቀደመውን አገልግሎታቸውን እንደገና ለመጀመር የማይቻል ይሆናል።

ከብዙ ሴቶች ጋር የዝሙት ጎጢአትን ከፈጸመ ከአንድ ከታወቀ መጋቢ ጋር መነጋገሪያ ትዝ ይለኛል። በመጋቢነት ከሚያገለግልበት ቤተክርስቲያን ከለቀቀ በኋላ፤ በዚያው ክልል ውስጥ ወዲያውኑ አንድ ዐዲስ ቤተክርስቲያን ለመመሥረት ፈለገ። አንድ ቀን «ከተማው ሁሉ» የሠራውን ሥራ እንደሚያውቅ፤ ምክንያቱም የፈጸመው የሥነ-ምግባር ጉድለት በዋናነት በሚታወቅ ጋዜጣ ላይ ሪፖርት መደረጉን አስታወስኩት። ከዚህም በላይ፤ የጻፋቸው መጽሐፍት በሰፊው የተነበቡለትና በአገራዊና በዓለም ዐቀፋዊ የቴሌቪዥን አገልግሎቶች አዘውትሮ የሚቀርብ ሰው ነበር። ትልቅና በየጊዜው የምታድግ ቤተክርስቲያን መጋቢ ሆኖ ብዙ ጊዜ ከብዙ ሴቶች ጋር ዝሙት የፈጸመ ሰው መሆኑን በዓለም ውስጥ ከሄደባቸው ቦታዎች የማያውቁ ጥቂቶች ብቻ ነበሩ። እንዳለመታደል ሆኖ፤ ምክራን አላዳመጠም (ወይም የሌሎችንም ጉዳዩ ይመለከተናል የሚሉትን ሰዎች ምክር አልሰማም) ነገሩ የጊዜ ጉዳይ ብቻ ነበርና፤ ያንኑ የጎጢአት ባሕርይውን በመደጋገም የብዙ ሰዎችን አእምሮ አቆሽሽ፤ የክርስቶስንም ስም ከፊት ይልቅ አስነቀፈ።

«መልካም ዝና (ምስክርነት)» ማግኘት ቀደም ሲል የቀረበውን ጥያቄ ለመመለስ መሠረታዊ መመዘኛ ነው። በጣም ጠቃሚ የሆነው ነገር፤ ጎጢአት የፈጸመው ሰው በርግጥ ንስሐ መግባትና ንስሐ መግባቱን የሚያረጋግጡ በቂ የሆኑ መረጃዎች መኖር ያለባቸው መሆኑ ነው። አሳዛኙ ግን፤ ከላይ በምሳሌነት የተገለጸው ጉዳይ፤ ይህ ሰው ሙሉውን እውነት እንዳልተናገረ ያረጋግጣል። ከዚህ ሰው ጋር ካደረግነው ንግግር በኋላ፤ ይህ ሰው እኛ ካወቅነው በላይ ከበርካታ

ሴቶች ጋር የግብረ ሥጋ ግንኙነት እንደፈፀመ ግልጽ ሆኖአል። «ንስሐ ንብቻለሁ» ያለው አውነተኛ ንስሐ አልነበረም። አስከፊ የሆነው ነገር ደግሞ፤ ይህም ድርጊቱ ባንድ በተወሰኑ ጊዜዎች በሚታተም በታወቀ በዓለማዊ መጽሐት ላይ ተዘገበ። እንዳለመታደል ሆኖ፤ በዚህ ዐይነት የጎጢአት ወጥመድ የተያዙ መሪዎች አብዝተው «የሚያዝኑት» አዳኙን ጌታንና መንፈስ ቅዱስን በጥልቀት በማሳዘናቸው ሳይሆን ጎጢአታቸው ይፋ ተጋልጦ በመያዛቸው ነው።

የአመራር መርህ 3:

መሪ ከሌሎች ጋር በሚያደርጋቸው ግንኙነቶች ሁሉ ተስፋን እያወጀ፤ አውነተኛ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ፍቅርን እየገለጠ በእምነት ሊራመድ ይገባዋል።

ተዛማጅ መንፈሳዊ መርህ:

መሪ ልክኛ (የረጋ) ክርስቲያን ሊሆን ይገባዋል።

ጳውሎስ "ልክኛ" የሚለውን ቃል ሲጠቀም፤ በሕይወት ጉዳይ ላይ ጥርት ያለ እይታ ያለውን ክርስቲያን መግለጽ ነው። ነገሩን ሰፊ አድርገን ካየነው፤ እንዲህ ዐይነቱ ክርስቲያን በእግዚአብሔር ቃል ላይ በአስተማማኝነት የተመሠረተ የሕይወት ፍልስፍና ያለው እንደሆነ እየገለጸ ነው።

ልክኛ የሆኑ መሪዎች መጽሐፍ ቅዱሳዊ የሆነ የታሪክ እይታ አላቸው። እግዚአብሔር ዓለማትን ሁሉ መቆጣጠር የሚችል ሉዐላዊ አምላክ መሆኑን ይረዳሉ። እንዲሁም ደግሞ ማድረግ የሚገባቸውን ነገር ሁሉ በትጋት ያከናውናሉ። ችግሮች በገጠሟቸው ጊዜያት ነገሮችን ሚዛናዊ በሆነ እይታ ይመለከታሉ። በዚህ ዓለም ጥረን እንድንፈጽም እግዚአብሔር ካሰበልን ዐላማው ሊያደናቅፏቸው የሚችሉ ጽንፈኛ የሆኑ አመለካከቶችን ያስወግዳሉ።

ጳውሎስ ለተሰሎንቄ ሰዎች በጻፈው መልዕክቱ፤ «ልክኛ» ስለሆነ ክርስቲያን ሊናገር፤ «እኛ ግን ከቀን ስለሆንን የእምነትንና የፍቅርን ጥሩር፤ የመጻንንም ተስፋ እንደ ራስ ቁር እየለበስን፤ በመጠን እንኑር» በማለት ተናግሯል (1ኛተሰ. 5÷8)።

በሚገርም ሁኔታ፤ ጳውሎስ አጠቃላይ በክርስቲያኖች መካከል ሊኖር ስለሚገባው ብስለት በገለጸባቸው ሥፍራዎች ሁሉ እነዚህን ሦስት ቃላት (እምነት፤ ተስፋ፤ ፍቅር) በተደጋጋሚ ተጠቅሞባቸዋል (ኤፌ. 1÷15፤ 18፤ ቆላ. 1÷3-8፤ 1ተሰ. 1÷2-3፤ 2ተሰ. 1÷3 ፤ 1ኛቆር 13÷13 ይመ)። ክርስቲያኖች ሁሉ እነዚህን ብቃቶች በሕይወታቸው ማሳየት የሚጠበቅባቸው ከሆነ፤ ከክርስቲያን መሪዎችም እንዴት ይልቅ አብዝቶ አይጠበቅባቸው?

ዘርዘር ባለ ሁኔታ፤ «ልክኛ» የሆነውን ክርስቲያን የምናውቀው (የምንለየው) እንዴት ነው?

እምነት ካለበት ሁኔታ ለመውጣት በሚፈቅዱና የእግዚአብሔርን ተስፋዎች ባመኑ ክርስቲያኖች ይንፀባረቃል። እነዚህ ክርስቲያኖች የማይታወቁ ነገሮችን አይፈሩም፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር ሁሉን እንደሚቆጣጠር ያውቃሉ። እንደዚሁም፤ የእምነት ሰዎች ጉዳት ሊያስከትል የሚችል የሞኝነት ርምጃ አይወስዱም። ውሳኔ በመስጠት ረገድ ከሰዎች የሚጠበቀውን ኃላፊነት ቸል አይሉም። እንደ አውነቱ ከሆነ፤ በመጽሐፈ ምሳሌ ውስጥ የተጻፈውን ቃል ተግባራዊ ያደርጋሉ፤

በፍጹም ልብህ በእግዚአብሔር ታመን፤ በራስህም ማስተዋል አትደገፍ፤ በመንገድህ ሁሉ እርሱን እወቅ፤ እርሱም ጎዳናህን ያቀናልሃል (ምሳ. 3÷5-6)

ተስፋ ባመኑት ነገር በሚፀኑ ክርስቲያኖች ሕይወት ይንፀባረቃል። እነርሱ በተለይ በመከራ ፊት የተረጋጉና የማያወላውሉ ናቸው፤ በፍጻሜውም የታሪክ አቅጣጫ ወዴት እንደሚያቀና ያውቃሉ። የሚኖሩበት ማህበረሰብ የቲንም ያህል ቢዘቅጥም፤ «ለማይጠፋ፤ እድፈትም ለሌለበት፤ ለማያልፍ ርስት ...» (1ኛኢጥ. 1÷4) እንደተጠበቁ ያምናሉ። ከዚህም በላይ፤ «በማንኛውም የትምህርት ንፋስ አይወሰዱም» (ኤፌ. 4÷14)።

ፍቅር ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች በጻፈው በመጀመሪያ መልዕክቱ እጅግ ውብ በሆነ በምሳሌያዊ አነጋገር በገለጸቸው በብዙ ባሕርያት ይንጸባረቃል። «ፍቅር ይታገሳል፤ ቸርነትንም ያደርጋል፤

ፍቅር አይቀናም! ፍቅር አይመካም! አይታበይም! የማይገባውን አያደርግም! የራሱንም አይፈልግም! አይበሳጭም! በደልን አይቆጥርም! ከእውነት ጋር ደስ ይለዋል እንጂ ስለ ዐመፃ ደስ አይለውም! ሁሉን ይታገሳል! ሁሉን ያምናል! ሁሉን ተስፋ ያደርጋል! በሁሉ ይጸናል» (1ቆሮ. 13÷4-7)።

የአመራር መርህ 4

መሪ! አስተዋይ! ነገሮችን መለየት የሚችልና ተሞክሮ ያለው! እውነተኛ የሆነ ትህትናን የሚያገፃገርቅ! መልካም ሕይወት ለመኖርና የጸሎት ሰው ለመሆን በእግዚአብሔር ጸጋ የታነፀ ሊሆን ይገባዋል።

ተዛማጅ መንፈሳዊ መርህ፡
ክርስቲያን መሪ ራሱን የሚገዛ ነው።

«ራሱን የሚገዛ» ለሚለው ቃል የግሪክ አቶ ቃል (ሶፐሆሮን) የሚል ሲሆን ቃል በቃል ሲተረጎም «በአእምሮ መረጋጋትን» የሚያመለክት ነው። ይኸው ቃል እንደየዐውዱ «ጠንቃቃ»! «አስተዋይ» ወይም «የሚያመዘገን» ተብሎ ሲተረጎም ይችላል። እውነቱን ለመናገር! እኔ «ራሱን የሚገዛ» የሚለውን ቃል እመርጣለሁ! ምክንያቱም የዌብስተር መዝገበ ቃላት እንደሚያሳስበን! ራሱን የሚገዛ መሪ! «ተግባራዊ በሆኑ ጉዳዮች አስተዳደር ላይ ቆራጥ የሆነ ውሳኔ የሚሰጥ ነው»። እንደዚሁ ሁሉ! ራሱን የሚገዛ ሰው «ጥበብ የተሞላ» ሰው ነው ብለን ለማጠቃለል እንችላለን።

መሐ. ከሁለት ሚሊዮን በላይ የሚሆኑ ሰዎችን በምድረበዳ የመምራት አስቸጋሪ ኅላፊነት በተጋፈጠበት ጊዜ! የእርሱን የመሪነት ኅላፊነት እንዲጋሩ «አስተዋይ! ነገሮችን መለየት የሚያውቁ ተሞክሮ ያላቸውን ሰዎች» ከየነገዱ እንዲመርጥ ከጌታ ምሪት ተቀበለ (ዘዳ. 1÷13-14)። ባጭሩ «አስተዋይ» «ነገሮችን መለየት የሚያውቁ» «ተሞክሮ ያላቸው» ሰዎች ራሳቸውን የሚገዙ መሪዎች ይሆናሉ።

ዘርዘር ባለ ሁኔታ! "ራሱን የሚገዛ" ክርስቲያን እንዴት እናውቃለን?

በመጀመሪያ! እንዲህ ያለው ሰው ትሁት መሪ ነው። ጳውሎስ የሮሜን መልዕክት ሲጽፍ ይህንን እውነት ተረድቶ ስለነበር ነው ማንም! "እግዚአብሔር ለእያንዳንዱ የእምነትን መጠን እንዳካፈለው እንደ ባለ

እእምሮ እንዲያስብ እንጂ (በአስተዋይነት! በማመዛዘንና ራሱን በመግዛት) ማሰብ ከሚገባው አልፎ በትዕቢት እንዳያስብ በተሰጠኝ ጸጋ እናነጋራለሁ» (ሮሜ. 12÷3 አጽንኦቱ የጸሐፊው ነው) በማለት ያስመረው። በሌላ መልክ ስናስቀምጠው! ራሳቸውን የሚገዙ መሪዎች በራስ ወዳድነት ወይም በባዶ ትምክህት ተነሣሰተው እንዳች ነገር አያደርጉም! ይልቁንም በትህትና በተሞላ ልብ ያደርጋሉ። ሌሎችን «ከእነርሱ በበለጠ የተሻሉ እንደሆኑ ይቆጥራሉ!» ለራሳቸው ለግል ጥቅም ብቻ ሳይሆን ለሌሎችም ፍላጎት (ጥቅም) ይሠራሉ (ፊልጶ. 2÷3-4)።

ሁለተኛ! ራሱን የሚገዛ ክርስቲያን ለእግዚአብሔር ጸጋ ትክክለኛ አመለካከት (አይታ) ያለው ነው። ጳውሎስ ይህንን ነጥብ ያስመረው ለቲቶ በጸፈለት መልዕክቱ እንዲህ በማለት ነበር!

ሰዎችን ሁሉ የሚያድን የእግዚአብሔር ጸጋ ተገልጧልና! ይህም ጸጋ ኅጢአተኝነትንና ዓለማዊን ምኞት ክደን የተባረከውን ተስፋችንን እርሱም የታላቁን የአምላካችንንና የመድኃኒታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ክብር መገለጥ እየጠበቅን ራሳችንን በመግዛትና በጽድቅ እግዚአብሔርንም በመምሰል በአሁኑ ዘመን እንድንኖር ያስተምረናል (ቲቶ 2÷11-13)።

በመጨረሻም! ራሱን የሚገዛ ሰው የጸሎት ሰው ነው። ጴጥሮስ ተከታዮቹን ባስጠነቀቀበት መልዕክቱ ይህን ተገንዝቦ ነበር! «... እንግዲህ የነገር ሁሉ መጨረሻ ደርሷልና እንደ ባለ አእምሮ (ራስን በመግዛት) ዐስቡ! ትጽልዩም ዘንድ በመጠን ኑሩ» (1ጴጥ. 4÷7 የጸሐፊው አጽንዖት የተጨመረበት)። «ራሱን የሚገዛ» መሪ በትህትናና ታላቅ በሆነ ፍቅር በጉልበቱ ይንበረከካል! ለዐዲስ የጽድቅና የቅድስና ሕይወት ከፍ ያለ ደረጃ ይነሳል።

የአመራር መርህ 5:

መሪ የማያምኑ ሰዎችን ለየምሥራቹ ቃል (ለወንጌል) የሚማርክ በሥርዐት የተሞላ (የሚመራ) ሕይወት ሊኖረው ይገባል።

ተዛማጅ መንፈሳዊ መርህ

መሪ የተከበረ ክርስቲያን መሆን አለበት።

ራሱን የሚቆጣጠር ክርስቲያን «በሥርዐት የተደራጀን የሕይወት ፍልስፍና» የሚያንጸባርቅ ከሆነ፤ የተከበረው ክርስቲያን የሚኖረው «በሥርዐት የተደራጀ» ሕይወት ነው። የመጀመሪያው የግለሰብን አጥርቶ የማሰብ ችሎታ ሊያመለክት፤ የጋለኛው ደግሞ «መልካም አስተሳሰቡን» ወደ «ተገቢ ተግባር» የመተርጎም ብቃቱን ያመለክታል።

«የተከበረ» የሚለው ቃል በግሪክ ቋንቋ «ከሰሚዮስ» ተብሎ ይጠራል። «ከሰሚዮስ» (መኪኒያ) የሚለው የእንግሊዝኛ ቃል የመጣው ከዚህ መሠረታዊ ቃል ነው። «ከሰሚኦ» የሚለው ግሥ «ማጌጥ ወይም ማስመስገን» ተብሎ በሚተረጎምበት ጊዜ ግንኙነታቸውን ልንመለከት እንችላለን። ለምሳሌ፤ ባሪያዎች «ጌቶቻቸውን የሚያስደስቱ እንጂ ተቃዋሚዎች ሊሆኑ አይገባቸውም»፤ በተጨማሪም ከጌቶቻቸው ሊሰርቁ አይገባቸውም። ይልቁንም፤ በነገር ሁሉ ስለ መድኃኒታችን ስለ እግዚአብሔር የሚሆነውን ትምህርት በሁሉ ነገር ያስመለግጥ (ከሰሚኦ) ዘንድ ይጠበቅባቸዋል (ቲቶ 2፡10)። በመሠረቱ፤ ጳውሎስ ያስተማረው የበሰለ መሪ ሕይወት «ለወንጌል ማስመስገኛ ወይም ማጌጫ» ሊሆን ይገባል ነው። የማያምኑ ሰዎች ባሕርያቸውንና ተግባራቸውን በሚመለከቱበት ጊዜ፤ ለወንጌል መልዕክትና መልዕክቱ በሕይወታቸው ሠርቶ የታየባቸውን መሪዎች አይተው ይማረካሉ።

ስለ መሪነት (አመራር) ብቃት ጉዳይ ስናገር፤ የሚከተለውን በዘመኑ የሚነገረውን ምሳሌ ላካፍላቸው እወዳለሁ።

በአንድ ከተማ ውስጥ የሚኖሩ ባልና ሚስት አንድ ቤት ገዙና ወደዚያ ገቡ። ቤቱን የገዛውም ሆነ የሸጠው ሁለቱም ክርስቲያኖች ነበሩ። ሁለቱም ክርስቲያን አገልጋዮች ነበሩ።

ከጥቂት ጊዜ በኋላ፤ አንድ ሌላ አገልጋይ ወደአካባቢው በመምጣቱ የተነሣ በአካባቢው ያሉ አንዳንድ ነዋሪዎች ተረበሹ። ለምን ቢባል ምክንያቱ እንዲህ ነው፤ እነሆ የመጀመሪያው (ቀድሞ የመጣው) አገልጋይ በቤቱ አካባቢ ስላለው ንብረትና ስለ ግቢው መስክ ውበት ጉዳይ ምንም ትኩረት አይሰጥም ነበር። በይዞታው (በመስኩ) ያለው ሣር ከፍ ብሎ ያደገ ሊሆን ስለማጨድ ጉዳይ ግድ አይሰጠውም ነበር። ካጨደም ደግሞ ሙሉ በሙሉ ጥርት አድርጎ ሳያጭድ

የተወሰነውን በዚያው ይተወዋል፤ የታጨደውንም ሣር እዚያው ባጨደበት አዝረክርኮ እንዲከማች ያደርገዋል። የታጨደውም የደረቀ ሣር ክምር ለእይታ አስጠሊቃ ሆኖ ይቀመጣል። ይህ ሰው ዛፎችንም ሆነ አበባችን አይተክልም፤ ይልቁንም ሰፊ የሆነ የግቢውን መስክ የድርቆሽ ሜዳ (ሥፍራ) እንዲሆን አድርጎታል።

በአካባቢው የሚኖሩ ጎረቤቶቹ ደግሞ አካባቢያቸውን ለማሳመር ልዩ ትኩረት የሚሰጡ ናቸው። ውጫዊ ውበትን የሚወዱ ነበሩ፤ ርግጥ ነው ከጎረቤቶቹ አብዛኞቹ ክርስቲያኖች አይደሉም፤ በእግዚአብሔር የማያምኑ ነበሩ። ቤቶቻቸውና የግቢ መስኮቻቸው «አምላኮቻቸው» እንደሆኑ ይቆጠራል።

ይሁን እንጂ እነዚህ ጎረቤቶቹ በአገልጋዩ ላይ እጅግ ተቆጥተው ነበር። ባካባቢው ላይ ላለው ውበት አገልጋዩ የራሱን አስተዋጽዖ ለመጨመር ፍላጎት የሌለውና ቸልተኛ በመሆኑ ደስተኞች አልነበሩም። ከዚህ ክርስቲያን በኋላ ወደ አካባቢው የመጣው ሌላው ክርስቲያን አገልጋይ፤ ዝርክርክ ነው በተባለው ሰው ምክንያት ከማያምኑ የአካባቢው ነዋሪዎች ጋር ለመግባባት ከፍተኛ መሰናክል ገጠመው። ምክንያቱም አገልጋይ የተባለ ሁሉ እጅጉን ሰነፍ፤ ሥርዐት የሌለው፤ ንላፊነት የማይሰማው፤ ለአካባቢውና ለንብረቱ የማይጠነቀቅ አድርገው በመፈረጃቸው ነው።

ይህ እውነተኛ ምሳሌ ነው። ይህ በእኔና በባለቤቱ የደረሰ ነገር ነው። በዚህ ሰው ድርጊት ምክንያት ከጎረቤቶቻችን ጋር መልካም ግንኙነት ለመፍጠር ወራቶች ፈጅተውብናል። በመጨረሻውም አካባቢያችንን ለመለወጥ ጠንክረን በመሥራታችንና ያ አገልጋይ ሊያደርግ ያልቻለውን ነገር በማድረጋችን አክብሮትን አግኝተናል። ሣሩን ካጨደን፤ ዛፎችንና አበባዎችን ከተክልን፤ አላስፈላጊ የሆኑ ነገሮችን ካስወገድን ከቀናት በኋላ በእኛና በጎረቤቶቻችን መካከል ተፈጥሮ የነበረውን የግንኙነት ችግር አስወገድን። በአካባቢው «የተከበርን» ሰዎች ለመሆን በቃን፤ እናም እንደገና እንደ እግዚአብሔር በሆነ ሕይወት በመመላለሳችን የክርስቶስን ወንጌል የምናስመሰግን ለመሆን በቅተናል።

የአመራር መርህ 6

መሪ ቸር እንዲራሰ ወዳድ መሆን የለበትም፤ ለእንግልግሎት ቤቱን ክፍት ያደረገና ምድራዊ በረከቱንም ለክርስቲያኖችም ሆነ ላልሆኑ ለማካፈል የፈቀደ መሆን አለበት።

ተዛማጅ መንፈሳዊ መርህ

ክርስቲያን መሪ እንግዳ ተቀባይ ሊሆን ይገባዋል

በጥቅል አነጋገር፡ «እንግዳ ተቀባይ መሆን» ቁሳዊ ሀብታችንን (ንብረታችንን) የምንጠቀምበትን መንገድ ያመለክታል፡ በተለይም የምንኖርበትን ቤትና የምንመገበውን ምግብ። አስደናቂው ነገር ግን እንግዳ ተቀባይነት የክርስትና ብቻ ልዩ መለያ አለመሆኑ ነው። ለምሳሌ፤ በሙስሊም ባሕል ውስጥ ያለውን ቀጣዩን መግለጫ ልብ በል።

እንደ መንገደኛ ሰው ጨርሶ በማያውቀው ሰው በር ቢቀመጥ፤ ባለቤቱም መጥቶ ወደ ቤት እንዲገባ፤ እራቱን እንዲመገብ፤ ጉዳዩንም ጨርሶ እስኪሄድ ድረስ የተወሰኑ ቀናት ያለ ምንም ዋጋ በቤቱ እንዲቀመጥ በእንግድነት ይቀበለው። በሄደ ጊዜም ስለተደረገለት ነገር ሁሉ «እግዚአብሔር ከአንተ ጋር ይሁን ይበለው»።

ከዐዲስ ኪዳን በግልጽ እንደምንረዳው፤ ክርስቲያኖች ከሌሎች ሰዎች ይልቅ ሰዎችን በእንግድነት ሊቀበሉ ይገባቸዋል።

- በወንድማማች መዋደድ እርስ በእርሳችሁ ተዋደዱ፤ እርስ በእርሳችሁ ተከባበሩ ... ቅዱሳንን በሚያስፈልጋቸው እርዱ፤ እንግዶችን ለመቀበል ትጉ (ሮሜ 12 ÷ 10፤ 13)።
- የወንድማማች መዋደድ ይኑር። እንግዶችን መቀበል አትርሱ፤ በዚህ እንዳንደች ላያውቁ መላእክትን እንግድነት ተቀብለዋልና (ዕብ. 13 ÷ 1-2)።
- ፍቅር የጎጢአትን ብዛት ይሸፍናልና ከሁሉ በፊት እርስ በእርሳችሁ አጥብቃችሁ ተዋደዱ። ያለማንነራገር እርስ በእርሳችሁ እንግድነት ተቀባበሉ (1ኛ. 4፤ 9፤ 10)።

«ማፍቀር» እና «እንግዳ ተቀባይነት» የማይነጣጠሉ ሐሳቦች ናቸው። ፍቅር ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱን ለእኛ አሳልፎ የሰጠበትን ንፋግነት የሌለበትን መንገድ የሚያመለክት መሠረታዊ ተመራጭነት

(ኪሊቲ) ነው። እንግዳ ተቀባይነት ኢየሱስ ክርስቶስን የምንመስልበት የእርሱንም ፍቅር በትክክል ለሌሎች የምንገልጽበት የተለየ መንገድ ነው። እንግዶችን ለመቀበል አለመቻል ማለት ኢየሱስ ክርስቶስ ባዘዘው መንገድ ሌሎችን ለመውደድ አለመቻል ማለት ነው።

ክርስቲያኖች ሁሉ እርስ በእርስ ሊቀበሉ ከተገባ-እንዲህ ሊሆኑም ይገባል - ይህንን በመሪዎቻቸው ሊያዩት ያስፈልጋል። ይህ በመጀመሪያዎቹ የክርስትና ዘመናት ውስጥ የተለመደ ነበር፤ ምክንያቱም ቤተክርስቲያን የራሷ የሆነ ንብረት አልነበራትም። እንዲህ በመሆኑም፤ በቤቶች ውስጥ በተለይ በቤተክርስቲያን መሪዎች ቤት ውስጥ መስብሰብ ነበረባቸው። ምንም እንኳን ባሕላዊ ሁኔታዎች የተቀየሩ ቢሆንም፤ በማንኛውም ሁኔታ ቢሆን እንደ ክርስቲያን መሪ እንግዳ ተቀባይ መሆኑ አስፈላጊ ነው።

የአመራር መርህ 7፡

መሪ ከሰዎች ጋር የሚያደርገው ግንኙነት በመጨረሻ፤ በመሟገትና ሰዎችንም በማስፈራራት ሳይሆን ለእግዚአብሔር ቃል መልዕክት በማያመቻምች ሁኔታ ጨዋነትንና፤ ትዕግስተኛነትን ለማስተማር በሚቻል መንገድ መሆን አለበት።

ተዛማጅ መንፈሳዊ መርህ፤

መሪ ለማስተማር የሚችል መሆን ይገባዋል።

ይህ ጉዳይ ላይ ላዩን ሲታይ፤ ጳውሎስ በግንኙነት ውስጥ ሊኖር ስለሚገባ ስለ «ማስተማር ስጦታ» ወይም ስለ ችሎታ ወይም ክህሎት የተናገረ ያለ ይመስላል። ነገሩ እንዲህ አይደለም - ቢያንስ ቢያንስ በዚህ ዘመን የማስተማር ዘዴ እያልን የምንጠራውን የሚመለከት አይደለም። ይልቁንም «ለማስተማር መቻል» ማለት የሕይወት ተመራጭነትን (ኪሊቲ) ያውም ባሕርይን የሚያመለክት ነው።

እስቲ ቃሉ ቃልን እንዲገልጸው እንፍቀድለት። «ለማስተማር መቻል» የሚለው ቃል በግሪክ ቋንቋ «ዲዳክቲክስ» ማለት ነው። ይህ ቃል በዐዲስ ኪዳን ውስጥ - በ1ኛ ጢሞቴዎስ እና በ2ኛ ጢሞቴዎስ 2 ÷ 23- 25 - የተጠቀሰው ሁለት ጊዜ ብቻ ነው። በዚህ በሁለተኛው ምንባብ፤ ዋነኛው ሐሳብ «ግንኙነት» ነው፤ ይህም ዲዳክቲክስ ተብሎ ተገልጿል። ጳውሎስ «ለማስተማር ከመቻል» ጋር አስተሳሰር

የጸፋቸውን ቃላት ልብ በል። ጳውሎስ ጢሞቴዎስን «ተሟጋች» ወይም ተጨቃጫቂ እንዳይሆን ይመክረዋል። «ለሁሉም» ይልቁንም ደግሞ ለሚያስተምራቸው ሰዎች መልካም ሊሆን ይገባዋል። በሚያስተምርበት ወቅት «ችግሮች በሚፈጠሩ ጊዜ ታጋሽ መሆን» ይጠበቅበታል፤ ማንም የእንዚአብሔርን ቃል መልክት ቢቃወም «ማስተካከል ወይም ማረም ያለበት በየዋህነት (በጨዋነት)» ነው።

እነዚህ በገንኙነት መካከል ያለ ጭቅጭቅ ነገሮችን ለመፍታት የሚያስችሉ የብስለት መገለጫዎችና ለመማርም ዝግጁና ግልጽ መሆንን የሚያመለክቱ ናቸው። ጥንታዊ በሆነው የግሪክ ቋንቋ ዲዳክቲካል የሚለው ቃል «ለማስተማር የሚችል» ማለት ነው። በመሠረቱ፤ «ለማስተማር የሚችል» ሰው በሕይወቱ የተረጋጋ፤ ለማስተማር የሚችልና የሚቃወሙትንም ሰዎች በሚሰጠው ምላሽ ሞገደኛ ያልሆነ መሆኑን የሚያሳይ ነው።

እንዲህ ስለሆነው ተመራጭ ሕይወት እኔ «ፌሎሽፕ ባይብል ቸርች ኖርዝ» በተባለው ቤተክርስቲያን ውስጥ በዋና መጋቢት በማገለገልበት ወቅት ከእኔ ጋር ለረዥም ዓመታት ካገለገሉ ባልና ሚስት እውነተኛ ታሪክ ጋር አስተሳስፎ ምሳሌ መስጠት አፈልጋለሁ። ማይክና ሚስቱ ሻሮን ይባላሉ፤ ለእንዚአብሔር ቅናት ያላቸው ክርስቲያኖችና ሁልጊዜም ከእንዚአብሔር ጋር ባላቸው የሕይወት እርምጃ የምደነቅባቸው ግሩም የሆኑ ሰዎች ናቸው።

ማይክ የባንክ ባለሙያ ነው። አንድ ቀን ቅዳሜ ጠዋት፤ እርሱና ሚስቱ ሻሮን ቁርሳቸውን በመመገብ ላይ ነበሩ። እየተመገቡ ሳሉ በቤታቸው መስኮት አሻግረው ሲመለከቱ ከቤታቸው ፊት ለፊት አንድ አውቶቡስ ቆመ። ብዙ ሰዎችም ከመኪናው ወረዱ። በእጃቸውም ፖስተር (የማስታወቂያ ጽሑፎችን) በመያዝ ሰላማዊ ስልፍ ማድረግ ጀመሩ።

ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ፤ አንድ በእጁ ሠነድ የያዘ ሰው የቤቱን በር አንኳኳ። ሰውየው የያዘው ሠነድ፤ በመላው ቴክሳስ ውስጥ ብድር በማበደርና በቁጠባ ሂሳብ ገንዘብ በመሰብሰብ የታወቀው ማይክ የሚሠራበት ባንክ ብድርን እስመልክቶ ያወጣው ውሳኔ በቁጥራቸው አናሳ የሆኑ ወገኖችን ጥቅም

የማያስጠብቅና ጉጂ ስለሆነ ይህንን ውሳኔ ማይክ በመቃወም እንዲፈርምላቸው ነው። ሠነዱን ከያዘው ሰው አጠገብ ደግሞ ካሜራ የያዘ ሌላ ሰው ቆሟል፤ ዐላማውም ማይክ የሚሰጠውን የስሜት አፅፋ (መልስ) በፎቶግራፍ ቀርጾ ለማስቀረት ነበረ። ማይክ አሉታዊ የሆነ አፅፋ ያሳያል ብለው ነበር የጠበቁት፤ ከዚያም ይህን ስሜቱን በነጋው ታትሞ የሚወጣው የዳላስ ሞርኒንግ ኒውስ እንዲዘግበው ነበር።

በርግጥም፤ የአሜሪካ መንግሥት አናሳ የሆኑ ወገኖች ጎጂና መብታችንን የሚገፍ ነው ብለው ትርጉም የሰጡትን ሕግ አስተላልፎ ነበር። እናም ማይክ ከፍተኛ የብድርና የቁጠባ አገልግሎት በሚሰጠው ትልቅ ባንክ ውስጥ በጎሳፊነት ሥፍራ የሚሠራ በመሆኑ፤ እነዚያን አነስተኛ ቁጥር ያላቸውን ወገኖችን የወከሉ ሰዎች ማይክን የሐሣባቸው ማስፈጸሚያ ዒላማ አድርገውት ነበር። በዐጭሩ ማይክ የተረጋጋ ሆነ።

አንደ ክርስቲያን፤ በዚህ ሁኔታ ውስጥ ብትሆን ምን ታደርግ ነበር? በግልጽ ለመናገር ካስፈለገ የኔ ምላሽ ቢሆን ብስለት የጎደለው ነበር የሚሆነው። የማይክ ምላሽ ጳውሎስ «ለማስተማር የሚችል» የሚለውን ሐሳብ በሚገባ በተግባር የገለጸ ነበር። ማይክ እራሱን ከመከላከል ወይም አሉታዊ የሆነ መልስ ከመስጠት ይልቅ ተቃዋሚዎቹን ሁሉ ወደ ቤቱ እንዲገቡ ጋበዛቸው። በመጀመሪያ በእጁ ሰነዱን የያዘው ሰው እንዲሁም ሁሉም ሰዎች እንደርሱ በዚህ ነገር ደስተኞች አልነበሩም። ይሁን እንጂ የማይክ ግብዣ ትህትና የተሞላበት መሆኑን በመገንዘባቸው፤ ፖስተርቻቸውን በማይክ ቤት በረንዳ ላይ እየተዉ ሁሉም ወደ ሳሎን አመሩ። ሻሮን የቡና ግብዣዋን በማቅረብ ላይ እንዳለች ማይክ በዚያ ለተሰበሰቡ ሰዎች፤ በቁጥር አናሳ ለሆኑ ወገኖች ያለውን ተቆርቋሪነት እና እርሱ ራሱ በዳላስ ውስጥ ባሉ በነዚህ ወገኖች እንቅስቃሴ ውስጥ የነበረውን ተሣትፎ ታሪክ ተረክላቸው።

ተገቢ የሆነውን ዕድል ባገኘ ጊዜም፤ ማይክ በማህበራዊ እንቅስቃሴዎች ላይ ይናገር የነበረውን ነገር አቁሞ ከበርካታ ዓመታት በፊት ወደተለማመደው ጉዳይ ዘወር አለ። ማይክ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የግል አዳኙና ጌታው እንደሆነ ስላወቀበት ሁኔታና በዚህ አቅጣጫ እነርሱንም ለመርዳት ያለውን ክፍተት ፍላጎት ተረክላቸው።

በዚያ ጊዜ፤ የቡድን አቋም (የአፀፋ ምላሽ) ተለወጠ። ከዚያም አልፎ ማይክ የአንዳንዶቹን የድጋፍ አስተያየት አገኘ። አዎን ማይክ ልባቸውን አገኘ። በማህበረሰባቸው ውስጥ እየሆነ ባለው ነገር ላይ የማይክ እይታ ምን እንደሆነ በግልጽ ለመረዳት ቻሉ።

ከጥቂት ጊዜ በኋላ፤ ሰዎቹ ተነሱ፤ ስለ እንግዳ ተቀባይነታቸው ማይክና ሻሮንን እያመለከኑ አንድ በአንድ ከቤቱ በመውጣት በመጡበት አውቶቡስ ተሳፍረው ሄዱ። ከዚያ በኋላ ይህን ጥያቄ (ቅሬታ) ከቶ አላነሱም።

ማይክ ይህንን ተሞክሮውን ሲያካፍል በሰማሁት ጊዜ፤ ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ «ለማስተማር ስለመቻል» የጻፈለት መልእክት በግልጽ ነበር የታየች። ሁለቱም ማይክና ሻሮን በዚያ ሁኔታ ውስጥ ያልተጠበቀ (ያልተለመደ) ብስለት አሳይተዋል። ማይክ አሉታዊ ምላሽ ቢሰጥ ኖሮ ሁኔታው በፍጥነት ወደ ጭቅጭቅ ሊያመራ ይችል ነበር። እኔ አደርገዋለሁ ብዬ እፈተንበት እንደነበር ማይክ «በሩን በጎይል ወርውሮ ቢዘጋባቸው ኖሮ» በእጃቸው ላይ በወደቀ ነበር። ከሁሉም ይልቅ፤ የክርስቶስን መልዕክትና ክርስቶስን ስለመምሰል ሊያካፍላቸው የሚችልበትን ወርቃማ ዕድል ያጣ ነበር።

«በሩን ክፍት በማድረግ» እና «ሲበደል ትዕግስትን በማሳየቱ» እንዲሁም «የተቃውሙትን ሰዎች ጨዋነት በተሞላበት ሁኔታ ለማረም በመቻሉ»፤ ማይክ በቡድኑ ውስጥ የነበሩ ሰዎችን የተሳሳተ አመለካከት ለማረም «የተከፈተ በር» አግኝቶ ነበር። እዚያው ከፊቱ ዐይኖቹ እያዩ ባሕርያቸው ተለወጠ፤ ይኸውም አደመጡት «ወደ እውነታው እውቀት» ለመምጣት በቁ። ይህንን ተመራጭነት ያለውን የሕይወት

ልምምድ ግልጽና ተከላካይነት በሌለው መንገድ በመጠቀም፤ ማይክ «ለማስተማር ችሎታ» እንዳለው አላየ።

የሕመራር መርህ 8:

መሪ በስጋ ክፉ መሻት ቀንበር የታሠረ ሊሆን አይገባውም፤ ከዚህም በላይ፤ መሪዎች (እርሱ ሆነ እርሷ) በክርስቶስ ያገኙት ነፃነት ሌሎችን ወደ ንጢአት እንዳይመራ ሊጠነቀቁ ይገባል።

ተዛማጅ መንፈሳዊ መርሆዎች:

ክርስቲያን መሪ የወይን ጠጅ ሱስኛ ሊሆን አይገባውም።

ይህኛው ለመሪነት አስፈላጊ የሆነው መመዘኛ ብዙውን ጊዜ ሰዎችን ግራ የሚያጋባ ነው። እውነታው ግን መጽሐፍ ቅዱስ ሰዎች ሙሉ በሙሉ ከመጠጥ እንዲታቀቡ አለማስተማሩ ነው። ብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ አዋቂዎች እንደሚስማሙት በብሉይ ኪዳንም ይሁን በዐዲስ ኪዳን ወይን ጠጅ የሚለው ቃል የሚያመለክተው ወደ አልኮልነት የተለወጠ የወይን ጭማቂን ነው። ስለዚህም ነው መንፈሳዊ የሆነ መሪ «የዚህ ወይን ሱስኛ ሊሆን አይገባውም» በማለት ጳውሎስ የጻፈው። በዚህ ሥፍራ እንደምናየው ወደ አልኮልነት ባልተለወጠ የወይን ጭማቂ «ሱስኞች» ልንሆን እንደማንችል ግልጽ ነው። ጳውሎስ ሙሉ በሙሉ ከወይን እንድንታቀብ ማስተማር ፈልጎ ቢሆን ኖሮ፤ መንፈሳዊ የሆነ መሪ ወይን እንዳይቀምስ የሚል መመሪያ ባስተላለፈ ነበር። ወይን ስለመጠጣት መጽሐፍ ቅዱስ የሚያስተምረው ምንድን ነው?

ቀጣዮቹ መመሪያዎች በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ተሰጥተዋል።

1. ከመጠን ያለፈ ቅንጦትና ያለልክ መጠጣት ምንጊዜም ቢሆን ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጭ ነው። በመጽሐፈ ምሳሌ ውስጥ የተጻፉትን ቀጣዮቹን ማስጠንቀቂያዎች ልብ በል፤

ዋይታ ለማን ነው? ሐዘን ለማን ነው? ጠብ ለማን ነው? ጩኸት ለማን ነው? ያለ ምክንያት መቁሰል ለማን ነው? የዐይን ቅላት ለማን ነው? የወይን ጠጅ በመጠጣት ለሚዘገዩ አይደለምን? የተደባለቀ የወይንን ጠጅ ይፈትኑ ዘንድ ለሚከተሉ አይደለምን? (መጽሐፈ ምሳሌ 23 + 29-30)

2. የወይን ሱሰኛ መሆን ምንጊዜም ቢሆን የእግዚአብሔር ፈቃድ አይደለም። ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች በ1ኛ ቆሮ. 6፡12 እንዲህ በማለት የጻፈላቸውን ቃል አስተውል፤ «ሁሉ ተፈቅዶልኛል፤ ሁሉ ግን አይጠቅምም። ሁሉ ተፈቅዶልኛል፤ በእኔ ላይ ግን አንድ ነገር እንኳ አይሰለጥንብኝም» በርግጥ፤ ክርስቲያን መሪዎች መጠጥን አስመልክቶ ሊኖራቸው ስለሚገባ ባሕርይ መመዘኛ ሲያስቀምጥ በጳውሎስ አእምሮ ውስጥ የነበረው ሐሳብ ይህ ነው። በዚህ ዘመን እንዲህ ያሉትን ሰዎች የአልኮል ሱሰኞች አያልን ነው የምንጠራቸው።

3. ሌሎችን ሰዎች ወደ ንጢአት መንገድ መምራት ምንጊዜም ቢሆን ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጭ የሆነ ነገር ነው። ጳውሎስ፤ «ሥጋን አለመብላት ወይንንም አለመጠጣት ወንድምህን የሚያሰናክልበትን አላማድረግ መልካም ነው» (ሮሜ. 14፡21) ያለው፤ ይህን አስመልክቶ ነው። ይህ መርህ በግንኙነቶቻችን መካከል ሁሉ የሚሠራ ነው። ይሁን እንጂ፤ ከሁሉም ይልቅ ሊተገበር የሚገባው በወላጆች ነው። የአልኮል ሱስን አስመልክቶ የተቋቋመው በሔራዊ ምክር ቤት ባወጣው ዘገባ መሠረት የአልኮል ሱሰኛ ከሆኑ ቤተሰቦች የተገኙ ልጆች የአልኮል ሱሰኛ ካልሆኑ ሰዎች ልጆች ይልቅ አራት እጥፍ ያህል ለአልኮል ሱሰኝነት የተጋለጡ ናቸው። ይህ የሚያመለክተን ሞዴል ወይም ምሳሌ የመሆንን ገይል ነው። ከዚህም በላይ፤ አንዳንድ ልጆች (አንዳንዶች ከአምስቱ መካከል አንድ ልጅ ይላሉ) የሚወለዱት የአልኮል ሱሰኝነት አዝማሚያ ተጠናውቷቸው መሆኑን መዘንጋት አይገባም። ልጆች እንዲህ ያለው ተፈጥሯዊ የሱሰኝነት አዝማሚያ ሲኖራቸውና ቤተሰቦቻቸውም ምሳሌ ሲሆኗቸው ወደ ሱሰኝነት አቅጣጫ በፍጥነት ይመሯቸዋል።

4. ለማንኛውም ነገር ሱሰኛ መሆን ምንጊዜም ቢሆን ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጭ ነው። ጳውሎስ በወይን ሱሰኞች እንዳንሆን የሚመክረው ምክር ሰፊ የሆነ አተገባበር ላይ የሚሠራ ነው። ክርስቲያን ለማናቸውም ነገር ሱሰኛ ሊሆን አይገባውም፤ ለማንኛውም ሱስ ለሚያስይዝ መድሃኒት፤ ለወሲብ፤ ለቁሣዊ ነገሮች ወይም ለምግብ ሊሆን ይችላል። ለምሳሌ ያህል፤ አንዳንድ ክርስቲያኖች ባልተቋረጠ ሁኔታ ከመጠን በላይ ይመገባሉ፤ ይሁን እንጂ ወይን ወይም ማንኛውንም የሚያሰክር ነገር አይጠጡም። መጽሐፍ ቅዱስ ግን ሁለቱንም ዐይነት ሱሶች ያወግዛል (ምሳሌ 23 ÷ 20 ፣ 21 ይመ)።

በሁለት ሣምንት ጊዜ ውስጥ፤ እኔ በመጋቢነት በማገለግልበት በተክርስቲያን ውስጥ ሁለት ሰዎች የአልኮል መጠጥ መጠጣትን አስመልክቶ በየግላቸው አነጋግረውኛል። ሁለቱም ሰዎች በማደግ ላይ ያሉ ክርስቲያኖችና የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማድረግ የሚፈልጉ ናቸው። ወደ እኔ የመጡበት ዋነኛው ጉዳይ ወጣት የሆኑ ልጆቻቸው ሁኔታ አሳስቧቸው ነበር። ሁለቱም ሰዎች በማህበረሰባችን ውስጥ ስላሉት ችግሮች በእግባቡ ግንዛቤ ያላቸው ናቸው። ስለ አልኮል ሱሰኝነት አደገኝነት ያውቃሉ፤ እናም ለልጆቻቸው የሚያሳዩት ምሳሌነት እጅጉን አሳስቧቸዋል። እነዚህ ሰዎች ጠጭነት ለእነርሱ አንደ ንጢአት የማይቆጠር ነገር ቢሆን እንኳ ጠጭነት ከሚያስከትላቸው ችግሮች ጋር የግድ መጋፈጥ ይገባቸው ኖሯልን? በክርስቶስ ያገኙት ነጻነት በፍጹሜው ላይ ከልጆቻቸው አንዱ እንዲሰናክል ምክንያት ሊሆን ይገባው ነበር?

ስለዚህ ጉዳይ እየተነጋገርን ሳለ፤ ሁለቱ ወላጆች በአንድ ውሳኔ ላይ ደረሱ፤ በልጆቻቸው ፊት የአልኮል መጠጥ መጠጣት ዋጋ የሚያስከፍል ነገር እንደሆነ ደመደሙ እንዲያውም አንደኛው ወላጅ ፈጽሞ ከአልኮል ለመቃቀብ ወሰነ። ሌላኛው ወላጅ ደግሞ በልጆቹ ፊት መጠጣትን ለመቃቀብ ወሰነ። ሁለቱ ሰዎች ውሳኔውን ያደረጉት መጽሐፍ ቅዱሳዊ በሆነው መርህ መሠረት ነው (ሮሜ. 14፡1-23 ይመ)።

የአመራር መርህ 9፡
መሪ የቁጠኝነትን ስሜት ሊቆጣጠር ያስፈልጋል፤ እነዚህ ስሜቶች ጎጂ በሆነ መንገድ እንዲገለጡ ወይም ለረዥም ጊዜ እንዲቆዩ በፍጹም መፍቀድ የለበትም።

ተዛማጅ መንፈሣዊ መርህ
መሪ አምባገብ ወዳድ ሊሆን አይገባውም።

«ጠበኛ ወይም አምባገብ ወዳድ» የሚለው ቃል በግሪኩ ቋንቋ ፕሌክተስ በመባል ተተርጉሞአል። ስዮር የተባለ ሰው ይህን ዐይነት ሰው «ሊጮህ እንደተዘጋጀ» «ግዙፍ ትልቅ ሰው»፤ «ጠበኛ፤ አምባገብ ወዳድ፤ ነጭናጫ» ሰው እንደሆነ ይገልጻል። ቁጠኝነት ከቁጥጥራችን ውጭ የሆነ ስሜት ነው። ጳውሎስ ለመንፈሳዊ መሪዎች «በወይን ጠጅ የማይሰክር» ብሎ መመዘኛ ካስቀመጠ በኋላ ጠበኛ ያለመሆንን መስፈርት ማስከተሉ የሚያስደንቅ አይደለም። መጠጣት በተለይ

ጠጭነት አብዛኛውን ጊዜ የሚያመራው ወደ ክርክር፣ ረብሻና ጠብ ነው።

እንዲያውም ጠበኛ ስለአለመሆን ዋናው መሠረታዊ ነገር «በቶሎ ግልፍተኛ መሆንን» ማስወገድ ነው። ጳውሎስ ይህንን ባሕርይ በማስመልከት ስቲቶ በጻፈለት መልዕክት (ቲቶ 1-7) ጠቅሶአል። «ግልፍተኝነት» የቁጣ ሌላው መገለጫ መሆኑ ነው።

በዚህ ነጥብ ላይ፣ ቁጣ ሁሉ ኅጢአት አለመሆኑን ማስተዋል ይገባል። የተሰመደ ስሜት ነው። ጳውሎስ ለኤፌሶን ሰዎች በጻፈው መልዕክቱ (ኤፌ. 4-26) «ተቆጡ፤ ኅጢአትንም አታድርጉ» በማለት አስገንዝቧቸዋል። ኢየሱስ ክርስቶስ፤ ፍጹም የሆነው የእግዚአብሔር ልጅ፤ ገንዘብ ለዋጮችን ከቤተመቅደሱ ውስጥ ጠራርጎ ባስወጣበት ጊዜ ኅጢአትን ላያደርጉ መቆጣት እንደሚቻል በተግባር አሳይቷል (ዮሐ. 2-13-17 ይመ)።

ቁጣ ኅጢአት የሚሆነው መቼ ነው?

1. ቁጣ «በግልፍተኝነት» ባሕርይ የተገለጸ እንደሆነ ነው። ጳውሎስ በቲቶ 1-7 ላይ የተጠቀመበት አርጂሎስ የሚለው የግሪክ ቃል ቃል በቃል ሲተረጎም «የቁጣ ዝንባሌን» የሚያመለክት ነው። ግልፍተኛ የሆነ ባሕርይ ያለውን ሰው ለመግለጽ ቀረብ የሚለው የእንግሊዝኛ ቃል ያው «ግልፍተኛ» የሚል ነው፤ ይህም ለቁጣ «በቀላሉ መቀስቀስን ወይም መነሣሣትን» የሚያመለክት ነው። ግልፍተኛ ሰው «መስመሩን ስቶ ይወጣል»፤ «ከቁጥጥር ውጭ» ይሆናል። አብዛኛውን ጊዜም ሌሎች ሰዎችን የሚጎዱና የሚያበሳጩ ነገሮችን ይናገራል፤ ያደርጋልም።
2. ቁጣ ኅጢአት የሚሆነው ሰዎችን በአካል ሲጎዳ ነው። ጳውሎስ ፐሌክተስ የሚለውን የግሪክ ቃል ሲጠቀም ይህንን እያሰበ ሊሆን ትርጓሜውም፤ ግልፍተኝነትን የሚያመለክት ነው። ይህ የሚከሰተው ደግሞ፤ ቁጣው ከቁጥጥር ውጭ ሲወጣ ነው።
3. ቁጣ ኅጢአት የሚሆነው የማያቋርጥ ወይም የቀጠለና ወጤቱ መራራ ሊሆን ነው። ጳውሎስ የኤፌሶንን ሰዎች፤ «እንዲቆጡ ነገር ግን ኅጢአትን እንዳያደርጉ» አጥብቆ ካሳለባቸው በኋላ፤ ሁላችንም በምንቆጣበት ጊዜ ቁጣችን መብረድ እንደሚገባው በዝርዝር ያስጠነቅቃቸዋል። በተመሳሳይ ሁኔታም ቁጣችንን ወዲያው አጥፍተን ስሜታችንን ፈጥን ወደ ነበረበት ሁኔታ መመለስም አይቻልም። ይሁን እንጂ፤ ጊዜ ጓደኛችን

ይሆናል። የቁጣችን ምክንያት ምን እንደነበር ማመዛዘን እንድንችልና ከስሜታዊነት እንድንወጣ እድሉን ይሰጠናል። እንዲህ መሆን ካልቻለ፤ የቁጣ ስሜት ወደ መራራነት ይለወጣል - ይህ ደግሞ ኅጢአት ነው።

4. ቁጣ ኅጢአት የሚሆነው የሰዎችን ስሜትና መንፈስ ስንጎዳ ነው። ክፉ ቃልን ወደመናገር የሚያመራ ቁጣ ሰዎችን በአካል ከመጉዳት ይልቅ የበለጠ ጥፋት የሚያስከትል ነው። አንዳንድ ክርስቲያኖች በሌሎች ላይ አካላዊ ጉዳት በጭራሽ አያደርሱም፤ ይሁን እንጂ ሌሎችን ለማዋረድ ወይም ለመስበር፤ ለመቆጣጠርና ለማሰናከል እንዲሁም የራሳቸውን ጠላትነት አዛብቶ ለማቅረብ ምላሳቸውን ይጠቀማሉ። እንዳለመታደል ሆኖ፤ ሕፃናት (ልጆች) እንዲህ ላለው ጥቃት ከአዋቂዎች ይልቅ በቀላሉ የተጋለጡ ናቸው፤ ምክንያቱ ደግሞ እራሳቸውን ለመከላከል ምንም ዓይነት መንገድ የሌላቸው በመሆኑ ነው።

5. ቁጣ ኅጢአት የሚሆነው ተበቃዮች ስንሆን ነው። የጎዱንን ሰዎች ለመጉዳት መፈለጋችን ተፈጥሮአዊ የሆነ ነገር ነው፤ ብድራችንን መመለስ። ይሁን እንጂ፤ መበቀል የእኛ መብት ወይም ኅላፊነትም እንዳልሆነ እግዚአብሔር ተናግሯል። ጳውሎስ እንዲህ በማለት ጽፏል፤ «ለማንም ስለ ክፉ ፋንታ ክፉን አትመልሱ ... ራሳችሁ አትበቀሱ፤ ለቁጣ ፋንታ ስጡ እንጂ፤ በቀል የእኔ ነው፤ እኔ ብድራቱን እመልሳለሁ ይላል ጌታ» (ሮሜ 12 ÷ 17 ፣ 19)።

የአመራር መርህ 10፡

መሪ ጽድቅን አስመልክቶ የሚወስደው አቋም በጠንካራ እምነት ላይ የተመሠረተና ቀጥተኛ የሆነ ሊሆን ይገባዋል፤ ይሁን እንጂ እነኚህ ባሕርያትና ድርጊቶች በፍቅር መንፈስ ላይ የተመሠረቱ ሊሆን ያስፈልጋል።

ተዛማጅ መንፈሳዊ መርህ

ራስን በመግዛት መንፈስ ተመራ።

ጳውሎስ «ግልፍተኝነትን» «ራስን ከመግዛት» ጋር ያነጻጽራል። አስደናቂው ነገር በርካታ የግሪክ ቃላት «ራስን መግዛት» ለሚለው ቃል ትርጓሜዎችን ሰጥተዋል። ይሁን እንጂ፤ ጳውሎስ በዚህ ሥፍራ

ሊጠቀምበት የመረጣው ቃል «እገዛለሁ» የሚል ሲሆን ለመግለጽ የፈለገውም ልዩ የሆነ «ራስን የመግዛት» «የትዕግሥት መንፈስ» ነው። ዛፖር ይህንን ቃል «ተገቢ» እና «አግባብነት ያለው» እንደሆነ የሚተረጎመው ሲሆን እኛ ደግሞ "ምክንያታዊ ወይም ነገሮችን በሥርዐቱ ሊገነዘብ የሚችል ሰው" የሚል ቃል ልንጨምርበት እንችላለን።

ይህንን የተለየ ችሎታ ለማስረዳት፣ የቀድሞው የዳላስ የፈረስ ስፖርት ተወዳዳሪዎች አሠልጣኝ የነበሩትን ቶም ላንድሪይን ምሳሌ አድርጌ ልወስድ እወዳለሁ። አሠልጣኝ ላንድሪይ የማያዳሉ ሰው ነበሩ። በቡድኑ ውስጥ በነበረ ጊዜ ወሳኝ ሥፍራ የነበረውና አሠልጣኝን ያስቸግር የነበረው የቡድኑ አባል ቶኒ ዶርሰት የተባለው ሰው ከጊዜ በኋላ ሁኔታውን መለስ ብሎ በመመልከት የሚከተለውን አስተያየት ስለ ቶም ላንድሪይ ሰጥቶ ነበር፤ «ምናልባት ሁልጊዜም የእርሱን ውሳኔ ላትወደው ትችላለህ፤ ይሁን እንጂ እርሱ ትክክለኛና ሚዛናዊ ሰው ነበር። ከሁሉም አቅጣጫ የሚቀርቡትን ሐሣቦች ያደምጣል፤ ከዚያ በኋላ ለቡድኑ ጠቃሚ የሆነውን ነገር ይወስናል።»

በቡድኑ ውስጥ ለአሠልጣኝ ላንድሪይ አስቸጋሪ የነበረው ሰው ቶኒ ዶርሰት ብቻ አልነበረም። ዳዊይን ቶማስ የተባለው ሌላው ፈጣን ጋላቢና ቡድኑን ወደ ድል ለማምጣት አስተዋጽኦ የነበረው ሰው ነበር። ይሁን እንጂ፣ ቶማስ ፍጻሜው አላማረም፤ የአደንዛዥ ዕጾች ተጠቃሚ ሆነ። በመጨረሻም ባሕርዩ ግራ የሚያጋባና የሚያስቅ ሆነ።

ሌላው ቶማስ (ሆሊውድ) ሀንደርሰን ሲሆን ይህ ሰው በጠበኝነቱ የመላውን ድርጅት (ቡድን) ስም አስነቅፏል።

እንደ ላንድሪይ ያለ ጥብቅ ሰው ብቻ ነበር ለእነዚህ ሰዎች ታላቅ ትዕግስትና ራስን በመግዛት ሊቀበላቸው የሚችለው። የላንድሪይ ሌጅንድ (መግለጫ) በተባለው መጽሐፉ ቦብ ጆን፣ የላንድሪይን አቀራረብ እንዲህ በማለት ገልጾታል፤ «በጣም አስቸጋሪ» የነበረውን ሰው ድዋይኔ ቶማስን ለመርዳትና ከእርሱም ጋር አብሮ ለመስራት ያስቻለው ዋነኛው ነገር እምነቱ ነበር። እንደ ቶማስ (ሆሊውድ) ሀንደርሰንና የተለየ ባሕርይ የነበረውን ቶኒ ዶርሰትን ለመርዳት ምክንያታዊ የሆነ አግባብነት ያለው ልብ ያስፈልግ ነበር።

ራንዲ ዋይት፣ የተባለው ሌላው የቡድን አባል እንዲህ በማለት ገልጾታል፤ «ስሙ እንጂ፤ እነኝህ በርካታ ችግሮች ሊገጥሙት እኮ እኔ

እዚያው ነበርኩ፤ አሠልጣኝ ላንድሪይ ሁለተኛና ሦስተኛ ዕድል ሊሰጣቸው ከወገቡ አገንብላቸው ነበር። እንዲህ ያለውን የሁለተኛ ወይም የሦስተኛ ጊዜ ዕድል ከማንም ቢሆን ሊያገኙት አይችሉም ነበር። በሌላ ሥራ ውስጥ ያለ ሰው ቢሆን ይህን አያደርገውም። እርሱ ያንን ያደርግ የነበረው በሰዎች ላይ እምነት የነበረው በመሆኑ ነው።»

ሚክ ዲትካ፤ ከላንድሪይ ጋር በአንድ ቡድን ውስጥ የተጫወተና በኋላ ላይ ደግሞ «የችካጎ ድቦች» የተባለው ቡድን አሠልጣኝ የሆነ ሰው እንዲህ ብሏል፤ «ላንድሪይ ካየኋቸው ሰዎች ሁሉ እጅግ ሚዛናዊ የሆነ ሰው እንደ ነበረ አውቃለሁ። ብዙ ተጫዋቾች ገደቡ እስከሚያልፍበት እስከመጨረሻው መስመር ድረስ እንዲገፉት ይፈቅድላቸው ነበር። መስመሩን ካለፉ ያ የመጨረሻው ነበር።»

በዚህ ጉዳይ የቶም ላንድሪይን ምሳሌ የተጠቀምኩበት ምክንያት፤ በዙውን ጊዜ እንዲህ ያለው ሰው የሕይወት ምሳሌነት የተሞላ ክርስቲያን መሪ በቀላሉ ማግኘት ባለመቻሉና ጳውሎስ እገዛለ የሚለውን ቃል ሊጠቀም በልቡ የነበረውን ሐሣብ አስገራሚ በሆነ ሁኔታ በሕይወት ተግባር ያሳየ በመሆኑ ነው። ሁኔታው እንግዳ ነገር ይመስላል፤ እንዲህ ያለው «ራስን መግዛት» እና «ትዕግሥት» የተለየ ነው። የአምፕሊፋይድ ዐዲስ ኪዳን ተርጓሚዎች የቃሉን ፍቺ እንዲህ አስቀምጠውታል፤ «ጠበኛ ያልሆነ፤ ነገር ግን ራሱን የሚገዛና ለሰው አሳቢ» (1ጢሞ. 3፡3)።

የአመራር መርህ 11
መሪ ከሌሎች ጋር በሚኖረው ግንኙነት ሊከተለው የሚገባው መንገድ፤ ሰዎቹ በቁጥጥር ሥር እንደዋሉ፤ በዘዴ እንደተያዙ፤ ጥበቃ እየተደረገላቸው እንደሆነ በሚሰማቸው ዐይነት ሁኔታ መሆን አይገባውም።

ተዛማጅ መንፈሳዊ መርህ
ጠበኛ አትሁን

በፌሎሽፕ ባይብል ቸርች ኖርዝ ውስጥ አሁን በሽምግልና የሚያገለግል የቅርብ ጓደኛ አለኝ። በጣም በቅርብ የሚያውቁት፤ «አቶ ክብሪቱ» ይሉታል። በወጣትነቱ ዘመን ደግሞ፤ «ፈጣኑ አዲ» ይባል ነበር። መከራከር ይወዳል፤ ክርክሩ ደግሞ አንዳንድ ጊዜ ጭቅጭትን፤ ለሌሎች ግድ የለሽነትንና ጠብን የሚያስከትል ነው። ይሄ ሰው በሽምግልና

ለማገልገል ከመመረጡ በፊት፤ ሰውየው ከነሚስቱ በዚህ ደረጃ ላለ አገልግሎት ብቁ መሆኑንና ለመመዘን የምንጠቀምበትን የብቃት መመዘኛ ተጠቅመናል። የቀረቡትን እጩዎች ለመለየት ሽማግሌዎቻችንን ሁሉ (ከነሚስቶቻቸው) እና መጋቢዎቻችንም (ከነሚስቶቻቸው) የመገምገሚያ ቅጹን እንዲሞሉ ጠይቀናቸዋል። ቅጹ በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ባሳየቸው ባሕርያት ላይ ተመሥርቶ የተዘጋጀ ነው። ቅጹ ሰባት የነጥብ ደረጃዎችን የያዘ መመዘኛ ያለው ሲሆን ከሰፈሩት ባሕርያት አንጻር በሰውየው ባሕርይ ከረከቡት ወይም ካልረከቡት ሁኔታ አንጻር ነጥብ እንዲሰጡ ተደርገዋል (መጠይቆቹ በዚህ ምዕራፍ መጨረሻ ላይ ቀርበዋል)።

ኢዲ ለመሪነት በታሰበበት ጊዜ የተጠቀምነው ይሄንን አካሄድ ነበር። ቅጾቹ በተመለሱ ጊዜ፤ «ተጨቃጫቂነትን» በመሰሉ ጉዳዮች ላይ የተሰጡት ነጥቦች በተመሳሳይ ሁኔታ ዝቅተኛ ነበሩ። እንደ ቀዳሚ መጋቢቱ እኔና አንድ ሽማግሌ ከዚህ ሰውና ከሚስቱ ጋር ቁጭ አልንና ምላሾቹ ያዘሉትን ውጤት አስታወቅናቸው። እውነቱን ለመናገር፤ በእንደዚህ ዐይነት ጉዳዮች ላይ ዘወትር እንደምሆን ተረብሼ ነበር። እንደዚህ ያሉ ግንኙነቶች፤ በተለይ ደግሞ ከቅርብ ጓደኛ ጋር የተያያዘ ከሆነ፤ ሁልጊዜም ለእኔ አስቸጋሪዎች ናቸው።

አስገራሚ ነገር ሆነ። ኢዲ ቁጭ ብሎ አደመጠ፤ መገረሙ በግልጽ ይታወቅ ነበር። ሙሉ ለሙሉ ግልጽና ከክርክር የራቀ ነበር። በእርሱ ጉዳይ ላይ ስላጠፋነው ጊዜና በግልጽ ስላነጋገርነው ምሥጋና አቀረበልን። በተጨማሪም ባካፈልነው ሐሣብ ላይ ትኩረት ሰጥቶ እንደሚያስጠበትና እንደሚጸልይበትም ነገረን።

በመጨረሻም፤ ሚስቱ አስተያየቷን አንድተሰጥ ጠየቃት፤ እርሷ በግምገማው የተሻለ ነጥብ አግኝታ ነበር። ባደረግነው ግምገማ ትስማማ ይሆን? አዎን ተስማምታለች። የተናገረችውም ነገር አስደነቀው። ግምገማውን አስመልክቶ ስለነበረው ሁኔታ ከጊዜ በኋላ ኢዲ ራሱ ያሰረፈው ዘገባ ይህንን ይመስላል።

ማውራን (ሚስቱ) በግምገማው ውጤት ማለትም እኔ ተጨቃጫቂ፤ ክርክርን የምወድና የሚቀርቡ አስተያየቶችን እጅግ ድፍረት በተሞላበት ሁኔታ የምከላከል መሆኔን የሚያረጋግጡ መሆናቸውን የምትስማማበት እንደሆነ በገለጸች ጊዜ፤ እግዚአብሔር

የእኔን አትኩሮት እየፈለገ እንደሆነ አወቅሁ - ሰፊ ጊዜ። ውስጤም የግምገማው ውጤት ትክክል እንደሆነ ያውቅ ነበር። እግዚአብሔርን እንዲረዳኝ ሰጠይቅ የመለሰልኝ መልስ፤ ከመንፈስ ፍሬ ውስጥ የዋሃት የሚባለውን ፍሬ ማፍራት እንደሚኖርብኝ በግልጽ ተናገረኝ። በተጨማሪም እቅድን ሰጠኝ። ቤተሰቦቼ ሁኔታዬን እንዲከታተሉ እንዳደርግም አሳሰበኝ። በአንድ ምሽት ቤተሰቦቼን ሰበሰብኩና በእነርሱ ፊት በየዋሃት መንፈስ ባለመመላለሴ ይቅርታ እንዲያደርጉልኝና ከዚህ በኋላ እንዲረዱኝም ጠየኳቸው። ንግግሬ ሲያስቀይማቸው፤ ሰጮህባቸው፤ ቁጣ ሳላያቸው ወይም በየትኛውም ሁኔታ ስጩቃጩቅ በተመለከቱ ጊዜ፤ በምግብ ማብሰያው ቤት ውስጥ ባለው የቀን መቁጠሪያ ላይ የኤክስ (X) ምልክት እንዲያስቀምጡ አሳሰብኳቸው።

በሚቀጥለው ቀን፤ ወደ ቀን መቁጠሪያው ሳመራ አምስት የኤክስ (X) ምልክቶች አገኝሁ። ሕጉን ለመለወጥ ዐሰብኩ፤ ይሁን እንጂ በዐላማዬ ጸናሁብት፤ ቤተሰቦቼም በየዋሃት መንፈስ መመላለስ እችል ዘንድ ረዱኝ። «አቶ ክብራቱ» የሚለው የማንነቴ መገለጫ የነበረው ሁኔታ በሕይወቴ አስደናቂ ባርነት ለማምጣት ምክንያት ሆነ። በየዋሃት መንፈስ በገይል የሚነገር አስተያየት በአድማጩ ዘንድ የበለጠ ተቀባይነት እንደሚያገኝ አሁን አውቄያለሁ። እውነት ነው ገናም ወደ ፍጻሜው መዳረሻ ግብ አልደረስኩም፤ ይሁን እንጂ መንገዱን ጀምራለሁ።

እንዲህ ባለው ሂደት ውስጥ ማለፉን ኢዲ የሰጠው ምላሽ በራሱ እያደገ የመጣውን ብስለቱን ያሳያል። እርሱ ያደረጋቸው ለውጦች በሚያውቁት ሰዎች ዘንድ ሁሉ በግልጽ ይታዩ ጀመር። በመጨረሻውም የቤተክርስቲያናችን ሽማግሌ ሆነ፤ እርሱ አሁን እጅግ ታማኝ የሆነ የቦርድ አባል እንደሆነ የምቆጥረው ሰው ነው። እግዚአብሔርን ይወዳል፤ ለአገልግሎቱና ለሰዎችም ፍቅር አለው። እውነታው፤ በርግጥ ሁልጊዜም የሚያደርገው ነገር ነው። በቀላሉ ከሰዎች ጋር ያለውን የግንኙነት ዘዴ ለማሻሻል ፈለገ። ግንኙነቶቹም በተጨቃጫቂነት፤ በቆራጭ ፈላጭነት መንፈስ፤ በክርክርና ሌሎችን በመቆጣጠር ፍላጎት ላይ የተመሠረቱ አይደሉም። ሌሎች የበሰሉ መሪዎች የእርሱን ቤተሰቦች ጨምሮ ስለ ቃድሞ ማንነቱ የሚያስቡት የራሳቸው

አመለካከት ቢኖርም፤ እርሱ ግን፥ ቋሚና ዘላቂ የሆኑ ለውጦችን አምጥቷል።

የአመራር መርህ 12:

መሪ ቸር ክርስቲያን መሆን አለበት ለጌታ ሥራ ዘወትር የሚሰጥ፤ እንዲሁም በተመጣጠነ ሁኔታና በደስታ የሚሠራ ሊሆን ይገባዋል።

ተዛማጅ መንፈሳዊ መርህ 1

መሪ ከገንዘብ ፍቅር የፀዳ ሊሆን ይገባዋል። የበለሰ ክርስቲያን መሪ ገንዘብን አያፈቅርም። ይህ ደግሞ በበለሰ አማኞች ሁሉ ላይ የሚሠራ መመሪያ ነው። ይህን ሁኔታ በተዛባ መንገድ መመልከት አይገባም። «ገንዘብ» በራሱ ክፉ ነው። በማለት መጽሐፍ ቅዱስ አያስተምርም። የብዙ ገንዘብ ባለቤት መሆንም ትክክል እንዳልሆነ አይነግረንም። መጽሐፍ ቅዱስ የሚያስተምረን ገንዘብን የምናፈቅር ከሆነ የእግዚአብሔርን ፈቃድ አደገኛ በሆነ ሁኔታ የምንቃወም መሆናችንን ነው። ስለዚህም ነው ጳውሎስ፤ አንድ ክርስቲያን ለመሪነት የሚመረጥ ከሆነ፤ ከገንዘብ ሳይሆን «ከገንዘብ ፍቅር» «ነፃ» መሆን እንደሚገባው ያሳስበው። ቁሳዊ የሆነ ሀብትን በሚመለከት በመጽሐፍ ቅዱስ የተጻፈውን ያጠኑ ሰዎችን በመገናኘት በጣም ልዩ የሆነ ተሞክሮ አግኝቻለሁ። በኋላም «ሰለ ሀብት መጽሐፍ ቅዱሳዊ ሥነ-መለኮት» በሚል ርዕስ በጻፍኩት መጽሐፍ ውስጥ ግኝቶቻቸውን አካትቻለሁ። አስደናቂው ነገር፤ እግዚአብሔር ስለራሱ የተናገረውን ሳይጨምር፤ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ክርስቲያኖች ቁሳዊ ሀብታቸውን እንዴት መጠቀም እንዳለባቸው እጅግ ብዙ እንደተናገረ ለመገንዘብ ችለናል። የክርስቲያን ብስለት ትልቁ መስኪያ ለጋስነት ለመሆኑ ምንም ጥያቄ የለውም።

ክርስቲያን ከሆኑ ሰዎች አብዛኞች (ወንድ ሆነ ሴት) ከገቢአቸው ለጌታ የሚሰጡት 2 በመቶ ብቻ መሆኑን አንዳንድ አጥኚዎች ይነግሩናል። ከክርስቲያኑ ሕዝብ መካከል 15 በመቶ ያህሉ ብቻ ዐሥራትን የሚዘፍሉ መሆናቸውን (የገቢያቸውን 10 በመቶ ይሰጣሉ) ስንመለከት አብዛኛው ክርስቲያን ምንም እንደማይሰጥ እንረዳለን። ይህ በቀላሉ የሚያመለክተን አብዛኞቻችን «የገንዘብ ወዳጆች» መሆናችንን ነው። በጥቅሉ ለመናገር ክርስቲያኖች ልባቸው ቁሣዊ በሆነ ነገር ላይ የሚያርፍ ከሆነ፤ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ጋር ፊት ለፊት የሚጋጩ መሆኑን ነው።

በእኛ ባሕል ውስጥ፤ እኔ እንደማምንበት ከሆነ ካልተጣራ ገቢአችን ላይ መስጠት የሚገባን ትንሹ መጠን 10 በመቶ ነው። የሚቻል ከሆነም ደግሞ ይህንን መነሻ ብቻ በማድረግ ከዚህ በላይ ልናደርገው እንችላለን። የማይቻል ከሆነም፤ እንደ ግባችን አድርገን በማቀድ፤ በተቻለን ፍጥነት ወደዚያ ግባችን እንድንደርስ እግዚአብሔርን እንዲረዳን ልንጠይቀው እንችላለን።

የአመራር መርህ 13:

ወላጅ የሆነ ወይም ቤተሰብ ያለው መሪ ለቤተሰቡ ተገቢ አቅጣጫ የሚያሳይና ከልጆቹ ጋር መልካም የሆነ ግንኙነት እንዲኖረው ያስፈልጋል።

ተዛማጅ መንፈሳዊ መርህ

መሪ ቤተሰቡን በአግባቡ ሊያስተዳድር ይገባዋል።

ጳውሎስ ስለ ብስለት ጉዳይ ሲናገር በቀጥታ የሚያመለክተው ወንዶችን በመሆኑ ምክንያት፤ ለመጋቢነትም ይሁን ለዲያቆንነት የሚያስፈልገውን መመዘኛ ሲዘረዝር ያስቀመጠው አባት በቤተሰቡ ውስጥ የሚኖረውን ሚና መሠረት አድርጎ ነው (1ኛጢሞ. 3÷12 ይመ)። አንድ ሰው በቤተክርስቲያን ውስጥ ላለ ቁልፍ ለሆነ ሥፍራ ብቁ መሆን አለመሆኑን ለማረጋገጥ መሠረታዊ የሆነው መመዘኛ ይህ ሰው በቤቱ ውስጥ እንደ መንፈሣዊ መሪ እየተጫወተ ያለውን ሚና መመልከት ተገቢ ነው።

እግዚአብሔር ለእርሱ የሰጠውን ንላፊነት በአግባቡ መወጣት አለመወጣቱን በተለይ ልጆቹ የሚያንጸባርቁ ናቸው። የበለሰ ወላጅ ከሆነ፤ «ልጆቹ በተገቢ በአክብሮት የሚታዘዙለት መሆን» ይገባዋል (1ጢሞ. 3÷4)። ጳውሎስ ለቲቶ በጻፈለት መልዕክት ውስጥ፤ እንዲህ ያለው አባት፤ «አማኞች»፤ እና «ሰድ በመሆንና ባለመታዘዝ የማይወቀሱ» ልጆች ይኖሩታል (ቲቶ 1÷6)።

ጳውሎስ በሥርዐት የሚሄድን ቤተሰብ የሚመለከተው፤ አንድ ሰው ሌሎች ክርስቲያኖችን ለመምራት ብስለትና ብቃት እንዳለው ወይም እንደሌለው ለማወቅ እንደሚያስችል ዋነኛ መፈተኛ ነጥብ ነው። መላው ቤተሰብ ለክርስቶስ የተሰጠ ከሆነ፤ አባትዬው በመንፈሳዊም ይሁን በስነልቦናዊ ሁኔታው በላል ስለመሆኑ ርግጠኛ መሆን እንችላለን። ይሁን እንጂ፤ ይህ ባይሆንና ያ ሰው መንፈሣዊ መሪ ሆኖ ቢሾም፤ ልክ እንደ ቤተሰቡ ቤተክርስቲያንም ችግር ውስጥ ትገባለች።

ይህ ሰው በቤተሰቡ ዘንድ ደካማ ባልና አባት ሆኖ እንዲቆጠር ያደረገው ያው ደክመቱ በቤተክርስቲያንም ደካማ መሪ ያደርገዋል። ከዚህም በላይ፤ በቤቱ ጥሩ መሪ ሳይሆን ግን ይህንን ዐይነት የመሪነት ሚና የሚቀበል ከሆነ፤ የቤተሰቡ አባላት ለእርሱ ያላቸው አክብሮት አናሳ ይሆናል፤ ይህ በራሱ ደግሞ ከፍተኛ ችግር የሚፈጥር ነው።

ከዚህ ላይ መሪዳታችን በተሳሳተ መልክ እንዳይሆን እላለሁ። ጳውሎስ ያለው፤ ሰውየው መልካም መሪ የሚሆኑ ልጆች ያሉት ይሁን አይደለም። ሰውየው ያገባ ከሆነና ልጆችም ያሉት ከሆነ፤ ቤተሰቡን በእግባቡ የሚመራ ሰው ሊሆን ይገባዋል ነው ያለው።

ጳውሎስ እየተናገረ ያለው ስለ ወጣት ልጆችና በሚያደጉበት ጊዜም ስለሚያልፋቸው ተፈጥሮአዊ የዕድገት ደረጃዎችም አይደለም። ይልቁንም እርሱ እየተናገረ ያለው፤ በቤተሰብ ጣሪያ ሥር ስለሚኖሩ ትልልቅ ልጆች ሊሆን፤ ያተኮረውም «ስድ በመሆን» እና «ባለመታዘዛቸው» በሚወቀሱ ላይ ነው (ቲቶ 1፡6 ይመ)። በይበልጥ ዘርዘር አድርገን ስንመለከት፤ ሽብርተኛ የሆኑና ሥነ ምግባር በጎደለው የሕይወት ዘይቤ የተሠማሩ ጎልማሳ ልጆች ማለት ነው። እዚህ ላይ የጳውሎስን የልቡን ሀሳብ በቤተመቅደሱ ውስጥ ያገለግሉ የነበሩ ዐመፀኛ የሆኑ የካህኑ የኤሊ ልጆች ሁኔታ የበለጠ ሲያብራራልን ይችላል (1ኛመ. 2፡12)።

በቤተክርስቲያን ውስጥ በመሪነት የሚያገለግሉ ሴቶችም በተመሳሳይ መንገድ ሊገመገሙ ይገባቸዋል። ለምሳሌ ያህል፤ ጳውሎስ የጢሞቴዎስ እናት የሆነችውን አውንቄን ልጇን በመጽሐፍ ቅዱስ አውነት ላይ መሥርታ በትጋት በማሳደን አመስግኗታል። ከልጅነት (2ጢሞ. 1፡5፤ 3፡14-15) የጢሞቴዎስ አባት ክርስቲያን ስላልነበረ፤ አውንቄ መንፈሣዊ የሆነውን ነገር በመመገብ ረገድ እንደ እናትም እንደ አባትም ነበረች።

ጳውሎስ በዲያቆንነት የሚያገለግሉ ሴቶችን የመመዘኛ መስፈርቶችን በተመለከተ፤ «እንዲሁም ሴቶች ጭምቶች፤ የማያሙ፤ ልክኞች፤ በነገር ሁሉ የታመኑ ሊሆኑ ይገባቸዋል» በማለት የተናገረውን ልናስተውል ይገባል። (1ኛጢሞ. 3፡11) - ይህም ማለት «ቤተሰባቸውን በእግባቡ የሚያስተዳድሩ» መሆን እንዳለባቸው ያመለክታል።

ጳውሎስ በዚህ ሐሣብ ላይ እየተናገረ ያለው በዕድሜያቸው ከፍ ላሉትም ሆነ ለወጣት ሴቶች ጭምር ነው። በዕድሜ ጠና ያሉ ሴቶች

ለወጣቶቹ እንደመሪ በመሆን ሊያገለግሏቸው ይገባል። ይህንን ለማድረግ ብቁ ይሆኑ ዘንድ፤ ጳውሎስ በቲቶ 2፡3-5 አስፈላጊ የሆነውን የመሪነት መመዘኛ በግልጽና በዝርዝር ነድፎአል።

ክርስቲያን መሪ መሆን

በቤተክርስቲያን ውስጥ መሪዎችን ለመምረጥ የተዘረዘሩት መመዘኛዎች ለመጋቢዎች፤ ለሽማግሌዎችና ለዲያቆናት ብቻ እንዳልሆነ መረዳት አስፈላጊ ነው። ይልቁንም፤ ጳውሎስ ለጢሞቴዎስና ለቲቶ በላከው መልዕክት እንደዘረዘረው እነዚህ ምልክቶች ለበሰለ ክርስቲያን ጭምር ናቸው። እንደ አውነቱ ከሆነ፤ ጳውሎስ የሚገልጸው፤ «በቤተክርስቲያን ውስጥ መንፈሣዊ መሪ መሆን የምትፈልግ ከሆነ፤ መልካምን ተመንተሃል! ይሁን እንጂ በሳል መሆንህን ርግጠኛ ሁን!» በማለት ነው። ከዚህ በመቀጠል የበሰለ ክርስቲያን ምን እንደሚመስል ወይም መሆን እንደሚገባው ዘርዝሮአል። ይህ ለወንዶችም ለሴቶችም የሚሠራ መርህ ነው። ጳውሎስ በሁለቱም መልዕክቶቹ ላይ ባጭሩና በግልጽ ያስፈራቸው ጎይሉ-ቃላት በዐዲስ ኪዳን ውስጥ በሌላ ሥፍራ ውስጥ ለሁሉም ክርስቲያኖች የበሰለትና የዲላማ ሰው የመሆን ምልክቶች ተደርገው ቀርበዋል።

ጳውሎስ፤ ክርስቲያን መሪ ይሆን ዘንድ እንከን የለሽ ሰው መሆን አለበት እያለ እንዳልሆነ እናስተውል። እንደዚያ ከሆነ ሐዋርያውን ጳውሎስን ጨምሮ ሁላችንንም ከጫወታ ውጭ ያደርገናል (ፊልጵ. 3፡12-14 ይመ)። በሕይወት ጉዟችን ውስጥ ማናችንም ብንሆን በአንድ በተወሰነ ጉዳይ ላይ ውድቀት ይገጥመናል። እውነተኛ የብስለት ምልክት፤ የጓደኛዬን የኢዲን ታሪክ በምሳሌ እንዳቀረብኩት፤ ስለ ድካሞቻችን ማድረግ የሚገባንን ነው። የበሰለ ክርስቲያን ለመታረም ክፍት (ፈቃደኛ) ይሆናል፤ ለውጥን ለማምጣትም ርምጃ ይወስዳል!

ጳውሎስ ሽማግሌዎችን ወይም መጋቢዎችን ለመምረጥ ያስፈራቸው መመዘኛዎች በቤተክርስቲያን ያሉ መሪዎችን ሁሉ ለመምረጥ የምንጠቀምባቸው ናቸውን? እነዚህ ሁኔታዎች (ዝርዝሮች) የበሰለ ክርስቲያን ምልክቶችን ስለሚያሳዩ ይስማማሉ። ይሁን እንጂ፤ በትክክለኛ ሁኔታ፤ ዐዳዲስ ክርስቲያኖች ተመሳሳይ የመመዘኛ መስፈርቶችን በማይጠይቁ በብዙ ስፍራዎች ላይ ማገልገል ይችላሉ። በክርስቲያን ለማደግና የእርሱንም ባሕርይ ለማንጸባረቅ ጊዜ ይጠይቃል፤

አብዛኛውን ጊዜ ደግሞ ለመብሰል እጅግ ተስማሚው ቦታ የመሪነት ስፍራ ነው። ሐዋርያት መሪዎች የሆኑት ከመብሰላቸው በፊት እንደሆነ ማስተዋል አለብን። አብዛኛውን ጊዜ አስቸጋሪ የሆኑ የግልጽነትንና የሕፃንነት ባሕርያትን አሳይተዋል። ኢየሱስ በእርሱ የቅርብ ክትትልና ቁጥጥር ሥር የተወሰኑ ጎሳፊነቶችን ሰጥቶአቸዋል። ይሄን ሁሉ ያደረገው ለበዓል ሃምሳው ቀን ሊያዘጋጃቸው ነበር፤ ከዚያ በኋላ ግን በመንፈስ ቅዱስ ምረት ቤተክርስቲያንን ለማሳደግና ለመምራት ጎሳፊነትን መሸከም የሚችሉ ሰዎች ለመሆን በቅተዋል።

ይህን ሁሉ ካልን፤ ከማንኛውም ሰው ይልቅ በቤተክርስቲያን በመጋቢነትና ከፍተኛ በሆኑ ሥፍራዎች በመሪነት የሚያገለግሉ ሰዎች በክርስቶስ የበሰሉ ሊሆኑ እንደሚገባቸው በማሳሰብ ለመደምደም እፈልጋለሁ። የበሰሉ ካልሆኑ፤ መላው የክርስቶስ አካል፤ ለመሪነት ሥፍራ የተሰየመው ሰው ጭምር፤ ይጨነቃል፤ ይህ ሰው ተገቢ አመራር ሊሰጥ እውነተኛ ዝግጅት ስለማይኖረው ነው።

የዩሴፍ ጥማሪ፡ ልንኖርበት የሚገባ መርህ

ከዚህ በታች የተዘረዘሩት ዐሥራ አምስት የመሪነት መመዘኛዎች በዚህ ምዕራፍ ውስጥ የተመለከትናቸው ናቸው። እነዚህ «የሽማግሌነት» መመዘኛዎች በ1ኛ ጢሞ. 3÷1-7 ተዘርዝረዋል። የመጨረሻዎቹ ሁለቱ «ዐዲስ ክርስቲያን አይሁን» (3÷6) እና «በውጭ ባሉት ዘንድ መልካም ምስክርነት ይኑረው» (3÷7) የሚሉት ናቸው። በዚህ ምዕራፍ፤ የመጨረሻው መመዘኛ ከመጀመሪያው ጋር በአንድነት ተጣምሯል- «የማይነቀፍ» በሚል። ዐዲስ አማኝ ያልሆነ የሚለው መስፈርት፤ በአብያተ ክርስቲያናት ውስጥ ብቻ ሳይሆን በሌሎች ክርስቲያናዊ አገልግሎቶች ውስጥ ላለ የመሪነት ሥፍራ ሁሉ ሲተገበር የሚገባው ወሳኝና አስፈላጊ መመዘኛ ነው። በርካታ ዐዲስ አማኞች በቤተክርስቲያን ውስጥ የሰብከትና የዝማሬ አገልግሎትን ጨምሮ በሌሎች የአገልግሎት መስኮች ከፍተኛ የጎሳፊነት ሥፍራ በፍጥነት በተሰጣቸው ጊዜ በሰይጣን ሊሸነፉ ታይተዋል። ጳውሎስ እንደገለጸው፤ «ፈጥነው በትዕቢት ተነፍተዋል በዲያብሎስ ፍርድ ወድቀዋል» (3÷6)። ለሚከተሉት መጠይቆች መልስ በመስጠት እነዚህን መርሆዎች የራሳችን እናድርጋቸው። መልስ የምንሰጠው ከሰባቱ መመዘኛ ነጥቦች በአንዱ ትክክለኛ በሆነ ቁጥር (ደረጃ) ላይ በማክበብ ነው።

1. በአመነትና ባላመነት ሰዎች መካከል ስመላሰስ የመልካም ምሳሌነቱ (የሕይወት ምስክርነቱ) ደረጃ ምን ያህል ነው?

1	2	3	4	5	6	7
ከቶ						ሁልጊዜ
2. በግብረ-ገብነት የእግዚአብሔር የጽድቅ መለኪያ በማሟላት ረገድ የግብረ-ገብነት ንፅህናዬ ሲመዘን ምን ደረጃ አለው?

1	2	3	4	5	6	7
ከቶ						ሁልጊዜ
3. ባሉኝ ግንኙነቶቹ ሁሉ በእምነት የምራመድ፤ ተስፋንና እውነተኛ የሆነውን መጽሐፍ ቅዱሳዊ የሆነውን ፍቅር የምገልጥና የረጋ (ራሴን የምቆጣጠር) ክርስቲያን መሆኔ ሲመዘን ምን ደረጃ አለው?

1	2	3	4	5	6	7
ከቶ						ሁልጊዜ
4. አርቆ የሚያስብ፤ ጥበብን የተሞላ፤ ነገሮችንም በመንፈስ የሚረዳና ተሞክሮ ያለው ክርስቲያን ከመሆን አቅጣጫ ስመዘን፤ እንዲሁም የምገልጠው እውነተኛ ትህትናዬና በእግዚአብሔር ጸጋ የሚነሳሳ መልካምና በጸሎት የሚመራ ሕይወቴ ሲገመገም ደረጃው ከምን ላይ ነው?

1	2	3	4	5	6	7
ከቶ						ሁልጊዜ
5. የማያምኑ ሰዎች ለወንጌል እንዲማረኩ ለማድረግ የተከበርኩና ሕይወቴስ ጠንቃቃና በእግባቡ የሚመራ ክርስቲያን ነኝ ወይ?

1	2	3	4	5	6	7
ከቶ						ሁልጊዜ
6. እንግዶችን የምቀበል ክርስቲያን ነኝ? ምድራዊ በረከቴን ለእማኞችም ሆነ ለማያምኑ በማካፈል ገፍገት የሌለበት ለጋስነቴ፤ እንዲሁም ቤቲን ለአገልግሎት ክፍት እድርጌ የመስጠቴ መጠን ሲለካ ደረጃው ምን ላይ ነው?

1	2	3	4	5	6	7
ከቶ						ሁልጊዜ
7. በማደርጋቸው ግንኙነቶች ሳልጨቃጨቅ፤ ራሴን ሳልከላክልና ሌሎችንም ሳልጉዳ ወይም ሳሳስፈራራ ይልቁንም በጨዋነቱ መንፈስ፤ በትዕግሥቴና የእግዚአብሔርን ቃል መልእክት ሳለመቻገጥ ለማስተማር ያለኝ ብቃቴ ሲመዘን ደረጃው ምን ላይ ነው?

1	2	3	4	5	6	7
ከቶ						ሁልጊዜ

8. ሥጋዊ ከሆነው የጎጠአት መሻት ምን ያህል ነፃ ነኝ? ከዚህም አልፎ በክርስቶስ ያገኘሁትን ነፃነት ሌሎች በጎጠአት እንዳይሰናከሉ ከማድረግ አንጻር ደረጃው ሲመዘን ምን ያህል ነው?

1	2	3	4	5	6	7
ከቶ						ሁልጊዜ

9. የቁጣ ስሜቶቹን ምን ያህል አቆጣጠራለሁ? ስሜቶቹንስ ጎጂና ጎጠአት በሚሆን መንገድ የማልጠቀምበት መሆኑ ደረጃው ሲመዘን ምን ያህል ነው?

1	2	3	4	5	6	7
ከቶ						ሁልጊዜ

10. የጽድቅ አቋም በመያዝ ብቻ ሳይሆን ይልቁን እነዚህን ባሕርያትና ተግባራት እግባብ ከሆነ፤ አድሎአዊነት ከሌለበት፤ ምክንያታዊ ከሆነና ጥንቃቄ ከተሞላበት ጨዋነት ጋር አመጣጥኝ ጠንካራ የሆነ እምነቴንና ቀጥተኛነቴን በሕይወቴ ከመግለጽ አንጻር ሲገመገም ደረጃዬ ከምን ላይ ነው?

1	2	3	4	5	6	7
ከቶ						ሁልጊዜ

11. ከሌሎች ሰዎች ያለኝ ግንኙነት ሰዎቹ በቁጥጥር ሥር እንደዋሉ፤ ተጠምዝዘው እንደተያዙና ማምለጫ እንደሌላቸው እንዲሰማቸው የማያደርጋቸው የግንኙነት ዘዴ መሆኑ ሲመዘን ደረጃው ምን ይመስላል?

1	2	3	4	5	6	7
ከቶ						ሁልጊዜ

12. ደግ ክርስቲያን የመሆኔ መጠን ሲለካ ማለትም፤ ለጌታ ሥራ ሳሳሰልሽ፤ በደንብና በትክክል እንዲሁም በደስታ የምሰጥ ከመሆኔ አንጻር ደረጃዬ ምን ላይ ነው?

1	2	3	4	5	6	7
ከቶ						ሁልጊዜ

13. ከልጆቼ ጋር መልካም ግንኙነት ያለው ወዳጅ ከመሆኔና ለቤተሰቤ አባላት አግባብነት ያለው መመሪያ ከመስጠቴ አንጻር ሲገመገም ደረጃዬ ምን ያህል ነው?

1	2	3	4	5	6	7
ከቶ						ሁልጊዜ

ስድስት

ጠንካራ፣ ግን ርህረህ መሪ መሆን

ኤች ቢለንደን

የመጨረሻውን ሃያ ዓመታት ያህል አንድን ትልቅ ቤተክርስቲያን በመምራት-በጠቅላላው ለሠላሳ ሁለት ዓመታት የተለያየ መጠን ያላቸውን አብያተ ክርስቲያን በመጋቢነት ካገለገልሁ በኋላ ማለት ነው - አሁን በመላው ዓለም ካሉ መጋቢዎችና አብያተ-ክርስቲያን ጋር ለመሥራት ያለኝን ጎይል በሥራ ላይ አውላለሁ። ዘወትር የማየው በማህበረ ምዕመናን ውስጥ ያለው ሽኩቻ እየጨመረ መሄዱን ነው። ከዚህም በላይ መጋቢዎች ተገድደው ከሥራ የመልቀቃቸውና ጎላፊነትን በአግባቡ ያለ መወጣት ሁኔታ እየጨመረ መሄዱን ተመልክቼአለሁ። ትእግስታቸው ከማለቁና ተስፋ ከመቁረጣቸው የተነሣ ጥሪአቸውን ትተው የሚወጡት ክርስቲያን መሪዎች ቁጥርም እያሻቀበ መሄዱን ተመልክቼአለሁ። በአብዛኛው ሁኔታ ይህ አማራጭ የሚወሰደው እነርሱ እንደዚህ ያለውን የሕይወት ሽግግር በመፈለጋቸው ሳይሆን ነገር ግን የተከራካሪውን ምዕመን ተጽእኖ ሊቋቋሙ ባለመቻላቸው ነው። ሁኔታው እጅግ የበዛ ነው። መሪዎቹ ለቤተሰባቸውና ለራሳቸው ደህንነት ከመጠን በላይ ዋጋ ስለሰጡ በሥራው ላይ በመቆየት የወደፊት ሕይወታቸውን በአደጋ ላይ ለመጣል አይፈልጉም። እኔም ከእነዚህ ሰዎች ብዙዎቹን አነጋግራ መሪነታቸውን በስጋት ላይ የጣለውን ይህን «ብልሽት» ለማስተካከል ተስፋ የቆረጡ መሆናቸው ተሰምቶኛል።

በእውነት ለመናገር፤ አንዳንድ ሁኔታዎች እጅግ ውስብስብ ከመሆናቸው የተነሣ ለማስተካከል እስቸጋሪ ናቸው፤ ነገር ግን ከራሴ ተሞክሮና እንዲሁም መሪዎች ይህን አስቸጋሪ ተግባር በስኬታማነት ሲወጡት ካየሁት ሁኔታ በመነሣት በመሪዎችና በተከታዮቻቸው መካከል ያለው አብዛኛው ግጭት ሊፈታ ይችላል የሚል ክርክር አለኝ። ነገሩ መቼ ጠንካራ መሆን፤ መቼ ደግሞ ርህረህ መሆን እንደሚያስፈልግ የማወቁ ጉዳይ ብቻ ነው።

አሁን እኔ በሦስት ዐሥርት ዓመታት የመጋቢነት አገልግሎት ውስጥ ወደ አጋጣሚ ተግዳሮቶች ልወስዳችሁ እፈልጋለሁ። ምናልባት እናንተ ባለፉት በአንዳንዶቹ በእኔ ሁኔታዎች ውስጥ ራሳችሁን ልታዩ ትችሉ ይሆናል። ልዩነት ሊኖረን የሚችለው እኔ በእነዚህ ሁኔታዎች ላይ በነበረኝ አያያዝ ላይ ሊሆን ይችላል። ሆኖም በመጀመሪያ ደረጃ እኔ ማን እንደሆንኩና እንዲሁም እኔ በጠንካራነትና በርህሩህነት መካከል ያለውን ሚዛናዊነት ያዳበርሁበትን ስልት ልገለጽላችሁ።

የመሪነት ዝግጅት

እኔ በአንድ አገልጋይ ቤት የተወለድሁ ብቸኛ ልጅ ነኝ። አባቴ በጥሪው ተገፋፍቶ የገባና ከግጭት ለመዳን የተቻለውን ሁሉ የሚያደርግ ሰው ነበር። እናቱም ሰዎችን ለማስደሰት የምትሞክር፣ ነገር ግን ሁኔታዎችን በሚገባ የምትቆጣጠር ነበረች። እኔም እስከ ዐሥርት ዓመታት አጋማሽ እድሜዬ ድረስ በቤተክርስቲያን ዓለም ካለ ከግጭትና ከክርክር ተከልዬ እኖር ነበር። ለእርስ በርሳችን የነበረን ፍቅር ያለ ማቋረጥ በሚገለጥበት ቤት እንኖር ነበር። ክርክር ያልነበረብን ቤተሰብ ሆነን አብዛኞቹን ችግሮቻችንን በመተው ወይም በመቻቻል እንፈታቸው ነበር። በመካከላችን የመዘረር ወይም አንቀ የማባረር ጦርነት የተከሰተበትን ጊዜ አላስታውስም። ችግር በተከሰተ ጊዜ ራሳችን እንፈታው ነበር።

እኔ፣ አባቴ በማዕከላዊው የምዕራብ ከተማ በመጋቢነት በሚያገለግልበት ቤተክርስቲያን በአንዳንድ አባሎች በጥንቃቄ ጉድለት እስከተከሰሰበት ቀን ማለትም እስከ ዐሥራ ስድስት ዓመት እድሜዬ ድረስ በአጠቃላይ ከችግር ተከልዬ እኖር ነበር። ይህ ሁኔታ ለእኔ አውዳሚ ነበር። ይህ ክስ ቤተሰባችንን እኔ ከምገምተው በላይ ዋጋ አስከፊለው። እኔ በዚያን ጊዜ ስለ ግጭት አያያዝ በቂ እውቀት ቢኖረኝ ኖሮ ሁኔታው የተለየ ይሆን ነበር ብዬ ዐስባለሁ፤ ነገር ግን ግጭቱ በድንገት ደረሰብኝ። ጠቅላላው ታሪክ ስሜቶቼን ከማደንዘዙ የተነሣ ሥልጣንን ወክለው በቆሙ ሰዎች ላይ በውስጡ ከባድ ጥርጣሬን ፈጠረብኝ፤ እስከ ዛሬም ድረስ በችኩላ በጣም ለመቀራረብ በሚፈልጉ ሰዎች ላይ በተወሰነ ደረጃ በውስጡ ጥርጣሬ አለ። ወጣት ሆኜ ወደ ኩሌጅ ለመግባት ስዚጋጅ በዚያ ዐይነት ዳግመኛ በማንም ሰው እንዳልገኝ በልቤ መሐላ መፈጸሜን አስታውሳለሁ።

አያችሁ፣ እኔ አባቴ እንዲከራከር እፈልግ ነበር፤ እርሱ ግን እምቢ አለ። ግማሽ ልብ ባለው የመጋቢዎች ቡድን ራስን የመከላከል ሐሳብ ቀርቦለት እንደ ነበረ ዐስባለሁ፤ በመጨረሻው ግን ጓዛችንን ጠቅልለን በጨለማ ውስጥ ገብተን ተረሳን። እንደ ቤተሰብ ተመልሰን ወደ ገዛ ቤታችን ለመግባት ሰባት ዓመት ሊፈጅብን ነው።

አሁን ወደ ጌላ ተመልሼ ያለፉትን አርባ ዓመታት ለመለከታቸው ሕይወታችን ፈጽሞ እንደ ቀድሞው እንዳልነበረ ዐስባለሁ። ከሕይወታችሁ ውስጥ ሰባት ዓመታትን ያለ አግባብ ብታሳልፉ ይህንን ዚሣራ ምንም ያህል መልካም ጊዜ ሊያካክለው አይችልም። አባቴ እንደገና ተመልሶ ውጤታማና ሰፊ አገልግሎት አገኘ ። ከዚያ በጌላ በየካቲት 1996 ከዚህ ዓለም በሞት ተለየ። ይህ የ87 ዓመት አዛውንት አባቴ ከመሞቱ በፊት ለእራት ወራት ያህል በእንክብካቤ ቤት ውስጥ አእምሮውን በመሳት በሽታ ሲሰቃይ ማየት ግድ ሆነብኝ፤ ደግሞም አባቴ ከሳሾቹን በድፍረት ተጋፍጦአቸው ቢሆን ኖሮ ሕይወታችን ምን ይመስል እንደ ነበር እያሰብሁ መደነቅ ግዴታዬ ሆነ። በርግጥ እንዲህ ቢሆን ኖሮ በማለት ወይም ለምን ሆነ በማለት ጊዜን ማሳለፍ ምንም ትርፍ የለውም። "ሕይወት ወደፊት ይራመዳል" እንደሚባለው፣ ንጋትን ወደ ጌላ መመለስ አትችሉም፤ ሁላችንንም በሕይወታችን የሚያጋጥመን አብዛኛው ነገር በፊታችን ያለውን በምንይዝበት ሁኔታ ላይ የተመሠረተ ነው። ሕይወታችሁ የሚቀረጸው ትክክልም ይሁን አይሁን ለተሰነዘረባችሁ እጅ በምትሰጡት ምላሽ ይሆናል።

እኔ እነዚህን ቃሎች የምጽፈው እናንተ ስለ እኔ ወይም ስለ እኔ የአመራር ዘይቤ አንዳች ድምዳሜ እንድትሰጡ አይደለም። የእኔ ዐላማ እያንዳንዳችን ግጭት ባጋጠመን ጊዜ ወላጆቻችን ለራሳቸው ተግዳሮቶች የሰጡት ምላሽ በእኛ ውሳኔ ላይ ተጽእኖ እንደሚኖረውና፤ በአንዳንድ ሁኔታዎችም እኛ ራሳችን ለአለፉት መጥፎ ሁኔታዎቻችን የሰጠናቸው ምላሾች ተጽእኖ የሚኖራቸው መሆኑን እንድንገነዘብ ነው።

የተገዳርቶች ክፍል

በርግጥ በመሪነታችሁ ውስጥ ሊያጋጥሙዎታችሁ የሚችሉትን እያንዳንዳቸውን ተግዳሮቶች በዝርዝር ለማስቀመጥ የሚቻልበት መንገድ የለም። በእያንዳንዱ የሥራ ኅላፊነት ውስጥ ምን ያህል ግራ መጋባት እንደሚያጋጥም ላለብ እደነቃለሁ። ይህንን ውይይት ለመቅረጽ ስድስት የተለመዱ ተግዳሮቶችን እንድናስብ እፈልጋለሁ።

እኔን። ባለቤቴ በቨርሊ ብዙ ጊዜ የራሴ ክፍተኛ ጠላት እኔ ራሴ ነኝ ትል ነበር። ስለዚህ ጉዳይ በተወሰነ ሥልጣን ትናገራለች። ክርስቶስ ጋር ከተጋባን ከሠላላ ዘጠኝ ዓመት በላይ ነው። እኔን በመልካም ጊዜና በመጥፎ ጊዜ አይታኛለች። የራስዋን አላብ ትናገርና እንደበቷን ትይዛለች፤ ነገር ግን ሁልጊዜ እውነቱን በፍቅር ትናገር ነበር።

የናው ፍሬ ነገር አብዛኞቻችን ራሳችንን ከማንም ሌላ ሰው ይበልጥ የምናውቅ መሆናችን ነው። ስህተታችንንና ጉድለታችንን እናውቃለን። እኛ ግትር ስንሆን፤ አትናገሩኝ ስንል፤ ራስ ወዳድ ስንሆን፤ አልረታ ስንል፤ ምቀኞችና ብዙ ጊዜም አትጠጉኝ ስንል እናውቀዋለን፤ ነገር ግን ሌሎችን እስከ መውቀስ ድረስ እንኳ ስህተታችንን የምንደብቅባቸው ብዙ መንገዶች አሉን።

እያንዳንዱ መጋቢ መሪ በግጭት መካከል አስቀድሞ ራሱን እንዲህ ብሎ መጠየቅ አለበት፤ እኔ ትክክለኛ ነኝን? የራሴን ነፍስ በጥልቀት ተመልክቼአለሁን? «እግዚአብሔር ሆይ፤ መርምረኝ፤ ልቤንም ዕውቅ፤ ... የክፋት መንገድ በውስጤ ቢኖር እይ» የሚለውን የመዝሙረኛውን ጸሎት ለመጸለይ ፈቃደኛ ነኝን? (መዝ. 139:23-24 ዐ.መ.ት) ለራሳችሁ እውነተኛ መሆን አለባችሁ። መናዘዝ የሚገባችሁ በውስጣችሁ ትምክህት አለ? ይቅርታ የሚገባው ንጢአት አለ? መለወጥ የሚገባው አመለካከት አለ? መዋረድ የሚገባ ዕብረት አለ? «ሰላም ይኑር፤ ... እርሱም ከእኔ ይጀመር» የምትለውን ትንሽ መዝሙር አስታውሱ። ግጭት በሚነሳበት ጊዜ መመልከት የሚገባችሁ የመጀመሪያው ስፍራ ወደ ራሳችሁ ሕይወት ነው።

ሒስ (ነቃፊነት)። እርሱ ወከር የተባለ ሰው አንድ ጊዜ እንዲህ ብሎ ጻፈ፡- «ሒስ አቅራቢዎችን (ነቃፊዎችን)፤ አጉረምራሚዎችንና እንዲሁም የዘወትር ጫሂዎችን መጋፈጥ የተለመደ አገልግሎት ነው። ነገር ግን የተለመደ ሒስ የሚሆነው ሁሉም ንግግር አይደለም።»

በስስ ቆዳና በግትር አፍንጫ መካከል ቀጭን መስመር አለ። ስቱዋርት በሪስኩ የተባለ ሰው «እንደ ሰው የተዋጣለት መጋቢ ለመሆን የምሑር አእምሮ፤ የሕፃን ልብና የአውራሪስ ቆዳ ሊኖረው ይገባል» ብሎ የተናገረው ትዝ ይለኛል። ያ ቆዳ ከሌለንስ እንዴት ይሆናል? በቀላሉ የምንበላጭ ወይም በጣም ቁጡ ከሆንንስ እንዴት ይሆናል?

መልሱ፤ ጠንካራ መሆን አለብን፤ ወይም እንጠፋለን ነው። እኛ በቀላሉ የማይበላሽ አእምሮ፤ የራስ ማንነትና ቆዳ ማዳበር አለብን። እውነቱን ለመናገር፤ እኔ የራሴን ምክር ለመቀበል ፈጽሞ ተሳክቶልኝ አያውቅም።

በምሳሌ 17 ÷ 10 ላይ «መቶ ግርፋት ተላላን ከሚሰማው ይልቅ ተግሣጽ ለአስተዋይ ጠልቆ ይሰማል» የሚል ቃል አናነባለን። ጥያቄው ግን፤ እኛ ሒስን ከልብ የምንወስደው መቼ ነው? የሚል ነው። ለጀማሪዎች ራሳችሁን እንዲህ ብላችሁ ጠይቁ፤ በሒሱ ውስጥ ትንሽ እውነት ይገኛልን? እንዲህ ያለው ጥያቄ ሌሎች ብዙ ጥያቄዎችን ያስነሣል፤ መነሻ ምክንያቱ ትክክል ነውን? ለሌላው ሰው ሒስ ላቀርብለት ያ ሰው እውነቱን ከወሸት ለመለየት በታማኝነት ይረዳኛልን?

በዐሥራ አምስተኛው መቶ ክፍለ ዘመን የቤተክርስቲያን መሪ የነበረው ቶማስ ኤ ኬምፒስ ስለ ሒስ መድኃኒትነት ተናግሮአል። እርሱም እንዲህ አለ፤ «አንዳንድ ጊዜ ተቃውሞን መታገሥና እንዲሁም ሥራችንና ዐላማችን መልካም ሆኖ ሳለ በክፋትና በውሸት መወንጀል መልካም ነው፤ ምክንያቱም ብዙ ጊዜ እነዚህ ልምምዶች ትህትናን በማሳደግ ከከንቱ ትምክህት ይጠብቁናል። በዚያን ጊዜም በልባችን ውስጥ የእግዚአብሔርን ምስክርነት እንሻለን።»

ኬምፒስ የሚናገረው በሕይወት ውስጥ ሰውን ትሁት ስለሚያደርጉት የተለመዱ ነገሮች ነው። በግልጽ ለመናገር፤ በራሴ አገልግሎት ውስጥ በእኔ ላይ ሒስ የሚሠነዝሩትን ሰዎች ለመጋፈጥ ብዙ ጊዜ መከራ አድርጌአለሁ። እኔም ይህንን የማደርገው ነገሮቼ ትክክል መሆናቸውን ለማረጋገጥ እንጂ ሰዎቼን ወደ እኔ ለመመለስ አይመስለኝም። ከአንድ ጊዜ በላይ በምላ ወይም በሻይ ጊዜ «ችግሩን ለመፍታት ምን ማድረግ ያለብን ይመስልሃል?» ብዬ በመጠየቅ ችግሩ መፍትሔ በማግኘቱ በቅጽበት ሰላምን እገኛለሁ። ከፈለጋችሁ የማቴዎስ 18 ስልት ልትሉት ትችላላችሁ፤ እኔ ግን ተራ ማስተዋል አለዋለሁ። እናንተ ማድረግ ያለባችሁን አድርጉ። ነገሮችን ለማሻሻል

አንድ ነገር ማድረግ ከቻላችሁ አድርጉት። ካልቻላችሁ ቆሻሻውን ከጫማችሁ ላይ አራግፋና ወደፊት ሂዱ።

ግንኙነት። ብዙ መጋቢዎች የመናገር ችግር የለባቸውም፤ ነገር ግን የማዳመጥ ከባድ ችግር አለባቸው። በቤተክርስቲያን ውስጥ የሚያጋጥሙን አብዛኞቹ ችግሮች የሚከሰቱት ግንኙነታችን «የእኔነት» ደረጃ ያለው በመሆኑ ነው። አንዳንድ ጊዜ የግጭት ሰለባ የምንሆነው በተለመደ ቃል ስለማንጠቀም ነው። የምናየውንና የሚሰማንን ነገር ክርክር በማያስነሣ ሁኔታ መግለጽን አናውቅበትም።

ለምሳሌ ስብከትን ውሰዱ። ስብከት አብዛኛውን ጊዜ የአንድ ወገን ግንኙነት ነው። መጋቢዎች መስበክን ተምረው ሌሎች የመገናኛ መንገዶች ካልተማሩ ከባድ ጉድለት አለባቸው ማለት ነው። እነርሱም በማህበረ ምዕመናኑ ውስጥ ጭንቀትና ውጥረት መኖሩን በሚሰማሙበት ጊዜ በሚገባ ወደሚያውቁት የግንኙነት ስልት ዘወር ይላሉ፤ እርሱም ስብከት ነው። ልብ አድርጉ፤ ማዳመጥ አይደለም፤ ስብከት ነው። ሐሳባችንን መናገርን በሚገባ ተምረናል፤ ነገር ግን በዚያው ልክ የሌሎችን ሐሳብና እቅድ መስማትንና ለዚያም ምላሽ መስጠትን አልተማርንም። በግጭት ውስጥ አንድ ጊዜ አንድ እቅድ ከያዝን ንቅንቅ እንልም።

በእኔ የመጋቢነት ሥራ ውስጥ ካሉት ገይለኛ ተሞክሮዎች አንዱ መፍትሔ ያላገኘ የግንኙነት ጉድለት ጉዳይ ነበር። እኛ ሞክርን፤ ነገር ግን ሊሳካልን አልቻለም። በወዳጅነት ተለያየን፤ ነገር ግን ወዳጆች አልሆንንም። ለግንኙነቱ መደምደሚያ ለመስጠት ጉዳዩ ከሚመለከታቸው ጥንድና እነርሱ ከሚወዱት የሥራ ባልደረባ ጋር አንድ ቀን ማለዳ ስብሰባ አደረግን። እነርሱም ስለ እኔና ስለ አገልግሎቴ ያላቸውን ሐሳብ እንዲገልጹ ፈቀድሁላቸው። ሕመሙ የሚያስቃይ ነበር፤ ነገር ግን ልክ እንደ ጥርስ ሐኪም ቀጠሮ በፍጥነት ተደመደመ። በውይይቱ ወቅት ባልና ሚስቱ ያላቸውን ነጥብ በሚገባ ተናገሩ። እኔም አደመጥሁ። ሰላምታ ተለዋወጥንና እነርሱ ከሕይወቴ ወጥተው ሄዱ። ግንኙነት ባናደርግ ኖሮ ወደ መደምደሚያ ልንደርስ አንችልም ነበር። እኔ ከዚያ በተለየ መንገድ ቢደመደም ኖሮ ደስ ይለኝ ነበር። እኔም በዚያ ግንኙነት መፍረስ ለዓመታት አዝኛለሁ።

አንዳንድ ጊዜ ኪሣራችንን መቁረጥ ይኖርብናል፤ ነገር ግን ምንም ቢሆን በተቻለ መጠን ድምዳሜን የሚያስገኝ የተረጋጋ ግንኙነት ባናደርግ መሆን የለበትም።

የሥራ ባልደረባ። እንደ ደንቡ ከሆነ፤ መሪዎች ሰዎችን የመምራት ጎላራነት አለባቸው። በብዙ አብያተክርስቲያን፤ የቀሰሱትንም ሆነ ያልቀሰሱትን የሥራ ባልደረቦች ያካትታል። አብዛኛውን ጊዜ በአንድ ድርጅት ውስጥ ያሉ ታላላቅ ግጭቶች የሚመነጩት ዋናዎች መሪዎች ከሥራ ባልደረቦቻቸው ጋር በተሳካ ሁኔታና በስምምነት ለመኖር ካለመቻላቸው የተነሣ ነው። ነገሮችን የሚያባብሰው፤ የሦስተኛ ወገን ተግባር ሰላም እንዳይኖር በሚያደርግበት ጊዜ ነው።

በቤተክርስቲያን ውስጥ ከእያንዳንዱ የሥራ ባልደረባ ሦስት ነገሮች ይጠበቃሉ በማለት የተናገረው ቢል ሃይቤልስ ይመስለኛል፤ እነርሱም ቅንነት፤ የሥራ ችሎታና ለአለቃ ታማኝነት ናቸው። ቅንነት ጊዜንና የልብ ትጋትን ይጠይቃል፤ በሥራ ችሎታ አንድን ሰው ለመርዳት ትችላላችሁ፤ ነገር ግን አንድ የሥራ ባልደረባ ታማኝ ካልሆነ፤ ያንን ሰው ለመርዳት አትችሉም። አንድ የሥራ ባልደረባ መሪውን የማይደግፍ በሚሆንበት ጊዜ ሥራውን መልቀቅ አለበት። ይህም ግለሰብ ለአካሉ የሚሰጠው ጥቅም የቱንም ያህል ቢሆን፤ ወይም በማህበረ ምዕመናኑ ውስጥ በጥልቀት ሥር የሰደደ ቢሆን እንኳ ልዩነት የለውም። ጥልቅ የሆነ መከፋፈልን፤ የሚያመረቅዝ ጠላትነትንና አላስፈላጊ ግጭትን ለመከላል ሲባል ግለሰቡ በፍጥነት ከሥራ መልቀቅ አለበት።

እኔ ከሥራ ባልደረቦች ጋር በነበረኝ ግንኙነት ረገድ መልካም ስኬት የነበረኝ ቢሆንም ሁልጊዜ ግን አልነበረም። በብዙ መሪዎች እንደሚደረገው፤ አንድ ጊዜ የሌላውን ሰው ቡድን እንድረከብ ተጠይቄ ነበር። እነርሱ ለቀድሞው መሪ እንደሚገባቸው ታማኞች ነበሩ። ነገር ግን ከእኔ የአሠራር ሁኔታ ጋር ራሳቸውን ለማስተካከል ችግር ገጠማቸው። ሽግግሩ ለእነርሱም ሆነ ለእኔ እስከጋሪ ሆነ። የእኔ ትልቁ ስህተት - እንዲያውም ለእነርሱ ያለኝ ኢፍትህዊነት ለማለት እችላለሁ - ስሜቴ እንዲቆጣጠረኝ በማድረግ መሪነቴን ለማስተካከል መሞከራ ነበር። እነዚህ መልካም ሰዎች ቤት፤ ጓደኞችና የእርዳታ መዋቅር አላቸው፤ እኔም ይህንን በአደጋ ላይ ለመጣል አልፈልገም ብዬ ዐሰብሁ። በዚህ ፈንታ፤ የእኔ መፍትሔ የራሴን ስኬታማነት በአደጋ ላይ መጣል ነበር።

አንድ መጋቢ ዐዲስ ለተረከባቸው የሥራ ባልደረቦች ያሳየውን አቀራረብ በአድናቆት አስታውሳለሁ። «የእኔ ፍላጎቶች እነዚህ ናቸው። በእኔ ፍላጎቶች ላይ እንድናስብ ጥቂት ወራትን እሰጣለሁ። በመካከሉ

እናንተ በሌላ ቦታ ይበልጥ ውጤታማ የምትሆኑበት ሥራ ካለ ያንን እነግራችኋለሁ» አለ።

በርግጥ፤ የሥራ ባልደረቦችን የሚመለከቱ ችግሮች በፍጥነት መፈታት ይኖርባቸዋል። እነርሱ ካልተፈቱ መላውን አካል በፍጥነት ስለሚበክሉ እንደ ካንሰር በሽታ ናቸው። ሌላው ነገር ምንም ይሁን ምን፤ የመሪና የሥራ ባልደረቦች ግንኙነት ስኬታማ እንዲሆን ከተፈለገ ሊኖሩ የሚገባቸው ሁለት የተገመዱ ባሕርያት መተማመንና ታማኝነት መሆናቸውን የእኔ ተሞክሮ አሳይቶኛል።

ከጥቂት ዓመታት በፊት አንድ የታወቀና ልዩ ስጦታ ያለውን የሥራ ባልደረባ በሌላ ቦታ እንዲሠራ መጠየቅ አስፈልጎኝ ነበር። እርሱ በአገር ደረጃ ካለው መልካም ስምና በማህበረሰባችን ውስጥ ከሚገኝ ከአንድ ትልቅ ክፍል ጋር ካለው ግንኙነት የተነሣ፤ ለመጠየቅ ቸል አልኩ። የእኔ ቁጥብነት ሌሎች ሰዎች እስኪያውቁት ድረስ ነገሮችን እያበላሸ ሄደ። አንድ ቀን ምሽት በቤቴ ተቀምጫ ሳለሁ ስልክ ተደወለ። የደወለልኝ የቤተክርስቲያኔ የቦርድ አባል ነበር። «አንተ ማድረግ የነበረብህን ነገር እኛ አድርገናል። ከሳምንታት በፊት መቋረጥ የነበረበትን የአንድ የሥራ ባልደረባ የሥራ ቅጥር አቋርጠናል።» እንዴት እንደ ተነፈስሁ ልነግራችሁ አልቻልኩም። ሁኔታው የሚያሳምም ነበር፤ ነገር ግን ከዚያ ቀን ጀምሮ በሠራተኞች መካከል የተገኘው ሰላም ሕመሙን ሁሉ ያሸንፋል። ሁኔታው ለእኔ ከባድ ቢሆንም ትልቅ ትምህርት ነበረው።

ስለሆነም፤ የእኔ ምክር፤ የሠራተኞችን ጉዳይ በፍጥነትና በእውነተኛነት ተጋፈጡ የሚል ነው። ከዚህ በፊት የተገለጹትን ሦስት ጥያቄዎች ጠይቄ። ለሦስቱ ነጥቦች አዎንታዊና ተስማሚ ምላሽ ለማግኘት ካልቻላችሁ፤ በፍጥነት ለውጥ መደረግ አለበት። ይህ ከመጠን በላይ ጠንካራ መሆን ይመስላችኋል? በእውነት አይደለም። ወደፊት በሂደት፤ ርህራሄ ሆኖ ይገኛል። እኔም ቆራጥ ውሳኔ ሰጪዎች አንድትሆኑ አለምናችኋለሁ።

ለውጥ። ለውጥ ሁልጊዜ አንድ ነገር ያስከፍላል። ሁላችንም በቤተክርስቲያን ውስጥ ሆነ በውጪ - ፈጣን ለውጥ በሚካሄድበት ወቅት እንገኛለን። ከአገልግሎታችን ጀምሮ እስከ አምልኮአችን፤ ከዚያም ለውጥን ለሚያነሳሉት መሪዎች እስከምንሰጠው ምላሽ ድረስ ሰዎች

ማናቸውንም ነገሮች የሚያደርጉባቸው ዐዳዲስና የተለያዩ መንገዶች ይቀርቡላቸዋል።

እኛ የምናገለግለው «ከተሰበረ አትጠግነው! ዐዲስ ግዛ» የሚል መፈክር አንግቦ በሚጮህ ዘመን ውስጥ ነው። ጫሂዎች ጥራት ይፈልጋሉ። የእነርሱ ትውልድ «እኚ እንግዲያው፤ አንተ ይህን የምትፈልግ ከሆነ ለእኛ ሊገባን ባይችልም ከእርሱ ጋር እንስማማለን» የሚል አይደለም። ይልቁንም፤ እነርሱ የሚሉት፤ «ለእኛ ይህ አይገባንም፤ ስለዚህ አንድ መልስ እስካላገኘን ድረስ አንንቀሳቀስም» ነው። አንድ መልስ ካልተገኘ፤ እነርሱ የሚፈልጉትን እስኪያገኙ ድረስ ጸንተው ይቆማሉ።

በሌላ በኩል ደግሞ፤ እኛ የምንሠራው አንዳች ልዩነት የመፍጠርን አዝማሚያ እንኳ ከሚቃወሙ ሰዎች ጋር ነው። ግጭቱ የሚፈጠረው መሪው ምርጫ ለማድረግ በሚገደድበት ጊዜ ነው። እኛ ለውጥን በመቃወም ባለንበት ቦታ መቆየት ይገባናል? የጅምላ ለውጥ ማድረግ ይገባናል? ወይስ ሁለቱንም ወገን ለማስደለት መሞከር ይገባናል? ሁለቱንም ቡድኖች ለማስደለት መሞከር፤ አንድ ቀን በእርስ በርሱ ጦርነት ወቅት ለማያዊ ሽሚዝና ግራጫ ሱሪ በመልበሱ በስህተት በሁለቱም ወገኖች፤ በሰሜኑና በደቡቡ ተተኩሶበት እንደ ሞተው ወታደር መሆን ነው። ከእንዲህ ዐይነቱ የውሳኔ አሰጣጥ ሽባነት ለመዳን የሚረዱ የሰውጥ ማስገኛ ሐሳቦች ከዚህ የሚከተሉት ናቸው።

✓ ስጦታችሁንና ማንነታችሁን አሳድጉ

ብዙ መሪዎች ራሳቸውን መሆንን አይማሩም፤ እግዚአብሔር ለሌሎች የሰጠውን የማይጨበጥ ሕልም ለመያዝ ያባርራሉ። እናንተ ልትሆኑ የምትችሉትን ሁኑ። እግዚአብሔር ሲናገራችሁ ስሙ። የማንም ተከታይ ለመሆን አትሞክሩ፤ እናንተ የመጀመሪያው (ዋና) ሁኑ።

✓ ራእያችሁን ለመንፈሳዊ ሰዎች አካፍሉ

ብዙ ጊዜ ግጭት የሚፈጠረው ሕልሞቻችንን ለመቀበል ላልተዘጋጁ ሰዎች ስንወረውረው ነው። በማንኛውም አገልግሎት ውስጥ ሀብት ያላቸው፤ የንግግር ችሎታ ያላቸው፤ ወይም በቡድኑ ውስጥ የገይል ምንጭ የሆኑ አንዳንድ ሰዎች አሉ። እናንተ የሰውጥ ሐሳብ ስታቀርቡ ሕልማችሁን ሊቀላብሱ ይችላሉ። ከምትተማመኑባቸው መንፈሳዊ ሰዎች ጋር በአንድነት ለመፃናኘት ጊዜ ውሰዱ።

የገለጻችሁላቸውን ራስዎና አቅጣጫ በሚመለከት ከጸለዩበት በኋላ ለእናንተ እውነተኛች ሆነው እንዲገኙ ጠይቋቸው። ይህንን በጥንቃቄ ካጣራችሁ በኋላ ሕልማችሁን ለመሪዎች ቡድን - በአንድ ጊዜ ለአንድ ወይም ለሁለት ሰው -አካፍሉ። ያልተረዱትን ነገር ባለመቀበላቸው ሌሎችን ሰዎች መውቀስ አትችሉም።

✓ የለውጥን ዋጋ ተምኑ

በድርጅቶቻችሁ ውስጥ ታላላቅ ለውጦች በምታደርጉበት ጊዜ ዋጋ እንደሚያስከፍላችሁ አረጋግጥላችኋለሁ። ዋጋው የሚከፈለው በሰዎች፣ በንግዘብ ወይም በሕብረት ሊሆን ይችላል። ለምሳሌ፣ በሰላም ይጓዙ የነበሩ አብያተ-ክርስቲያንን አይቻለሁ። ሁሉም ሰው የዚያ ቡድን አካል በመሆኑ እርካታ ነበረው፤ ከዚያ በኋላ በድንገት በሰዎቹ ላይ አንድ ነገር ዱብ አለባቸው፤ ይኸውም በአንድ አሁድ የተደረገ የአምልኮ ሁኔታ (ዘይቤ) ለውጥ ነበር። የሚቀጥሉት ቀናት በስልክ ጥሪዎች፣ ለመጋቢው በሚጻፉ ደብዳቤዎች፣ በዝግ ስብሰባዎችና በተጉዳ ስሜቶች የተሞሉ ሆኑ። ለምን? ምክንያቱም መሪው የለውጥን ዋጋ ስላልተመነ ነበር። በመጨረሻም ማህበረ ምዕመናኑን እንዲመራ የተሰጠውን ሥልጣን እንዲያጣ አደረገው።

ባለፈው ዓመት በአንድ ትልቅ ቤተ-እምነት (ሰሙ በማይጠቀስ) ሁለት ሺህ አምስት መቶ መጋቢዎች ሥራቸውን ለመልቀቅ እንደ ተገደዱ አንብቤአለሁ። ይህም ከሞላ ጉደል የቤተክርስቲያኑ 7 በመቶ መሆኑ ነው። የእነዚያ መጋቢዎች ከሥራ የመልቀቅ ዋናው ምክንያት ለውጥ እንደሆነ እርግጠኛ ነኝ፤ ለውጡ ያስከተለው ዚሣራም መጋቢው የመስዋዕት በግ እስኪሆን ድረስ ከቶ አልተተመነም ነበር። የምትመሩአቸው ሰዎች በነገሮች አሠራር ላይ የምታደርጉትን ለውጥ በልዕለ ተፈጥሮአዊ ችሎታ ለመቃወም ያላቸውን ኃይል ከቶ አታቃልሉ።

የሚጠበቁ ነገሮች። "መጋቢዎች በአደጋ ውስጥ" በተሰኘው በኔል ዋይዝማንና በእኔ በተጻፈው ጽሑፍ ውስጥ፤

በተጨማሪ ወይም በግምት የሚጠበቁ ነገሮች ከአንድ መሪ ውስጥ ጥንካሬን ይደመስሳሉ። ከዚያም "እነርሱ" የሚያስቡት ወይም "እነርሱ" የሚፈልጉት እያለ ወደፊት ስለሚሆነው መጥፎ ነገር እያለበ እንዲለቃይ ያደርገዋል። ከዚህም የተነሣ ማንኛውም የአገልግሎቱ

መግለጫ ፍርሃትን ጸጥ የማድረግ ዐላማና ባሕርይ ይታይበታል፤ መሪዎችም ከመፍዘዛቸው የተነሣ ሰላምን በሚነሣ የወጣ ትንኝና በእስፈሪ አንበሳ መካከል ያለውን ልዩነት ማወቅ ይቅታቸዋል። ከፍተኛ ጥንቃቄ ካልተደረገ እነዚህ አውዳሚ ስሜቶች አንድን መሪ ለአገልግሎቱ ኃይል ሰጪ ከሆኑ ከሁለት ነገሮች ይነጥሱታል፤ እነርሱም ከክርስቶስ ጋር ያለ የተቀራረበ ግንኙነትና ለቤተሰብ ያለ ርህራሄ ናቸው። ብስለት ያለው መሪ እንዲህ የሚል ማስጠንቀቂያ አለው፤ «አንድ መጋቢ አእምሮው ከተጨናነቀ ፍሬያማ የጸሎት ሕይወትና የሚያረካ የቤተሰብ ሕይወት ሊኖረው አይችልም። ከዚህም የተነሣ ብዙዎች ባዶ ከሆኑት ነፍሳቸውና ቤተሰባቸውን በፍቺ ወይም በልጆች አመልከት ለማጣት ሁኔታ ጋር እየታገሉ ይኖራሉ።»

በሚጠበቁት ነገሮች ከመወጠሩ የተነሣ አንድ መሪ ዋናውን ነገር በጊዜያዊ ነገር ለመለወጥ ቀላል ሆኖ ያገኘዋል። አንድ ልምድ ያለው መንፈሳዊ መሪ እጅግ የከበደ ስሜቱን በመግለጽ እርሱ በመለማመድ ላይ ስላለው የተወሳሰበ ጫና እንዲህ በማለት ጻፈ፤ «ችግራቸውን ለመቅረፍ ይቅርና ሰዎች ወደ መሪዎቻቸው ይዘው ስለሚመጡት የተወሳሰቡ ችግሮቻቸው በማሰብ ብቻ ሕይወቱ ይደክማል።» እነዚህ ቅድሚያ የተሰጣቸውና ተጨባጭነት የሌላቸው የሚጠበቁ ነገሮች በአካል ውስጥ እንዳሉ የካንሰር ሴሎች (ሕዋሳት) እየተባዙ ራሳቸውን ከራሳቸው ይመግባሉ። ፀጋን ከሚጠበቁ ነገሮችና ከጎሳፊነት ጋር ለማስታረቅ የሚደረግ ክልብ የመነጨ ሙከራ በከፍተኛ ደረጃ የምፈልገውን መልስ ሊያስገኝልኝ ይችላል። የሚያዝናና ነፃነት ወደ አንድ መሪ ሊመጣ የሚችለው የእርሱ እውነተኛ ማንነትና ከፍተኛ ጥረቶች ለእግዚአብሔር ብቁ የሆኑ መልካም ነገሮች መሆናቸውን ሲገነዘብ ነው። የተሰጣችሁ ጎሳፊነት የሕይወታችሁን ዘይቤ እንዲወስን አለመፍቀድ በጣም ትልቅ ነገር ነው። ይህን የምታደርጉ ከሆነ ግን አስተሳሰባችሁ ሁሉ ክፉ ይሆንና የምትመሩአቸው ሰዎች የሥራ ባልደረቦቻችሁ ከመሆን ይልቅ ጠላቶች ይሆኑባችኋል።

ምስጢሩ አገልግሎታችሁ የሚሠራባቸውን መዋቅሮች መወሰን ነው። የምትመሩአቸው ሰዎች የእናንተን እሴቶችና ቅደም ተከተል እንዲያውቁ እርዳቸው። ሥራችሁን ለመሥራት በቅድሚያ የምታስቡአቸውን ነገሮች ግንዛቤ ያለማቋረጥ አረጋግጡ። ይህን ግልጽ

ካላደረጋችሁ፤ ሁሉንም ሰው ለማስደሰት ስትሉ ካንድ ቡድን ወደ ሌላው ቡድን ወደ ኋላና ወደ ፊት ስትመላለሱ ትኖራላችሁ። በዚህም ዐይነት ከሁሉም ይልቅ ደስተኛ የማይሆነው መሪው ይሆናል።

ዮቶር ለአማቹ ለሙሴ የሰጠውን ምክር አስታውሱ። «የምትሠራው መልካም አይደለም፤ አንተና ወደ አንተ የሚመጡት እነዚህ ሰዎች የምታደርጉት ነገር ቢኖር ራሳችሁን ማድከም ነው። ሥራው ለአንተ ከባድ ሸክም ነው። ብቻህን ልትወጣው አትችልም» አለው (ዘፀ. 18፡17-18 ዐ.መ.ት)። ሙሴ እንዲረዱት ችሎታ ያላቸውን ሰዎች እንዲመርጥ ዮቶር ከመከረው በኋላ «ሥራውን ስለሚያግዙህ ሸክምህ ይቃለላል» አለው (ቁ. 22 ዐ.መ.ት)

ውጊያ፡- የሰው ተፈጥሮ?

በዚህ ዘመን ግጭት የበዛው ለምንድነው? መሪው ውጤታማና ፍሬያማ በሆነ መንገድ ሰዎቹን ወደፊት ከማንቀሳቀስ ይልቅ አብዛኛውን ጊዜ ግጭቶችን ለመፍታት በመሞከር የሚያጠፋ ይመስላል። የቤተክርስቲያንን መሪዎች ጉልበትና ትኩረት የሚያበክነው አብዛኛው ግጭትና ክፍፍል የሚመነጨው በመንፈሳዊ ረገድ ካለመብሰል የተነሣ ነው። ይህ አለመብሰል ብዙውን ጊዜ የሚገለጠው በሰው ልብ ተንክለኛነት (ሌር. 17፡9 ይመ)፤ በእኛ ራስ ወዳድነት (ኢሳ. 53፡6)፤ እንዲሁም በትዕቢት (ምሳሌ. 13፡10) ነው።

አንዳንድ ጊዜ መሪው ራሱ የፌዝ ኢላማ ስለሚሆን ጠንካራ ጉኑን ማሳየት ይኖርበታል። የምክር አገልጋይ የሆነው፤ ማርክ አልበርትስን፤ በመሪው ላይ ያነጣጠሩ ግጭቶች አምስት አጠቃላይ ክፍሎች አሏቸው ብሎ ያምናል፤ እነርሱም፡- የግንኙነት ችግሮች፤ በቤተክርስቲያኑ ውስጥ የአሠራር ዘዴ መፍረስ፤ እጅግ የተስፋፋ ተስፋ መቁረጥ፤ ሐሜትንና ሌሎች ጉምጉምታዎችን የሚያስከትሉ ያልተፈቱ ውጥረቶች፤ የማንነት ግጭቶችና የፍልስፍና (ርዕዮተ ዓለም) ልዩነቶች ናቸው።

ግጭቱ ያተኮረው በመሪው ማንነት ላይም ሆነ ወይም በሌሎች ሰዎች ወይም ክፍሎች ላይ ቢሆን መሪው የሚሠራውን ሥራ፤ ይኸውም አመራሩን፤ እንደሚገባ ለመሥራት ከፈለገ ግጭትን ማስወገድ ወሳኝ ነው። ላይል ሼለር የተባለ የቤተክርስቲያን አማካሪ፤ «ፍሬ በሌላቸውና እውዳሚ በሆኑ ግጭቶች ምክንያት ከቤተክርስቲያን አገልግሎት ሦስት አራተኛው ክፍል ይቀነሳል» የሚል ሐሳብ አለው፤ እርሱም ግጭቱ ካልተወገደ በስተቀር ቤተክርስቲያን ምንም ዐይነት

ደረጃ ባለው ውጤታማነት ልትቀጥል አትችልም በማለት ያክላል። አማካይ የሆነው የቤተክርስቲያን መሪ በግምት 20 በመቶ የሚሆነውን ጊዜውን የሚያሳልፈው በቤተክርስቲያን ውስጥ ግጭቶችን በማስተናገድ ነው። ይህም አንድ መሪ የሚከፍለው ከፍተኛ ዋጋ ነው።

የዶ/ር ኖርማን ሻውቸክ ምርምር በቤተክርስቲያን ውስጥ ያለውን የግጭት እውዳሚ ውጤት ያረጋግጣል። እርሱም የግጭት ዋነኛው ምክንያት በጠቅላላው የመሪዎች የውስጥ ክህሎት ደካማ በመሆኑ ነው። ሁለተኛው ዋና ምክንያት፤ ብዙ ማህበረ ምዕመናን፤ ምንም እንኳን በአካባቢያቸው እየተስፋፋ ያለውን ለውጥ ቢገነዘቡም፤ ለውጥን ለመቃወም ቆርጠው በመነሣታቸው ነው ብሎ ነገረኝ። ቤተክርስቲያን መሪው ለሰው ጥራት የሚያደርገውን ስትራቴጂያዊ ጥረት የምትቃወም ከሆነ፤ በግጭት የምትወጣር መሆንዋ የጊዜ ጉዳይ ብቻ ነው።

ሻውቸክ ስለ ቤተክርስቲያን ግጭት ያለው አመለካከት የማይቀር ነው የሚል ነው። ዋናው ጉዳይ አብያተ ክርስቲያናት ግጭቱን የሚያስተናግዱበት መንገድ ነው። በብዙ አብያተ ክርስቲያናት መሪው ግጭትን የተለመደ ነገር እንደሆነ አድርጎ ለመቀበል ይፈልጋል። እንደዚህ ባለ ጊዜ መሪው ጠንካራ የመሆኑንና የመምራቱን ጎላፊነት ለድርድር አሳልፎ የሚሰጥ ይሆናል። ርህሩህ የመሆንና ጠንካራ የመሆን ጊዜ አለው፤ ጤናማ ያልሆነውን የግጭት ወገብ ለመስበር ከተፈለገ መሪው በአቋሙ ጠንካራ መሆንና የክርስቶስን አካል የሚያዳክመውን ውጥረትና ክፍፍል ለማስወገድ ራሱን የሰጠ መሆን አለበት። በብዙ ሁኔታዎች እንደሚታየው ግጭቱ የፖለቲካ ትግል፤ ማለትም የጎይል ጨዋታ ስለሆነ የራሱ ሕይወት አለው። እነዚህ ሁኔታዎች እናንተ እንደ ተጠሩ መሪዎች መመለስ የሚገባችሁን ጉዳይ ያሳያሉ፤ ይኸውም፡- የእግዚአብሔርን ሕዝብ መምራት ማለት ምንድነው? ሂደቱ አስቸጋሪ ሲሆን የመጋቢነት አመራር ምን መምሰል አለበት? የሚል ነው።

በብቃት ጠንካራ የመሆን ተግዳሮት

ለዚህ ዘመን መጋቢዎች ታላላቅ ከሆኑት ተግዳሮቶች አንዱ ጠበቅ ያለ አመራር የመስጠት ጉዳይ እንደሆነ ዐስባለሁ። አብዛኞቻችን ወደ መጋቢነት አገልግሎት የምንገባው የርህራሄ ልብ ይዘን ስለሆነ የአገልጋይ ፍቅርና ቸርነት ለማሳየት እንፈልጋለን። ይሁን እንጂ፤ ቤተክርስቲያን መንፈሳዊ የጦር ሜዳ ስለሆነች ብዙ ጊዜ በዓለም ውስጥ ያልተለመደ የአመራር ጥንካሬ ያስፈልጋታል።

አንድ መልካም ዓደኛዬ በቤተክርስቲያን ውስጥ ያለውን የመጋቢነት ሥራ ገለጸልኝ። በመጀመሪያ ወደዚያ እንደ ደረሰ፣ ጠንካሮች ሰዎች ባሉበት ቤተክርስቲያን መሪ ለመሆን እርሱ በበቂ ሁኔታ ጠንካራ ለመሆን ያስብ እንደሆነ በተደጋጋሚ ተጠይቆ ነበር። ከእምስት ዓመታት በኋላ የጥያቄው ምክንያት ምን እንደሆነ አወቀ። ከአራት ዓመታት ሰላማዊ አገልግሎት በኋላ፣ የቤተክርስቲያኑ መሥራቾች ሥልጣናቸው በሰጋት ላይ እንደወደቀ ተሰማቸው። ከእነዚያ ሰዎች አንዱ በግል የምሳ ግብዣ ላይ ለዓደኛዬ እንዲህ አለው፡- «በዚህ በፍራ አምስት መልካም ዓመታትን አሳልፈሃል፤ እኛም ስለ እርሱ ጥሩ ስሜት ሊኖርህ ይገባል። እኛ ጥሩ ስሜት አለን። እኛ በየአምስት ዓመቱ መጋቢ እንለውጣለን። የምለው ይገባሃል?» አለው።

እርሱ ይህንን ታሪክ ሲነግረኝ የእርሱ ሕመም የራሱ እንደሆነ ተሰማኝ። በዚህ በተለመደ ተሞክሮ ላይ በምንወያይበት ጊዜ ለሌሎች መጋቢ መሪዎች ምን የሚያካፍለው ትምህርት እንዳለው ጠየቅሁት። “ለጥሪያችን ዋጋ እንከፍላለን” በማለት እጅምራለሁ፤ የምንከተለው ሰው (ጌታ) “በኋላዬ፡ ና መስቀሉንም ተሸክመህ ተከተለኝ” ብሎናል። ስለዚህ እኛ የምናደርገው ነገር ሁሉ መከራ፣ አገልጋይነት፣ ስቃይ፣ መስዋዕትነትና መዋረድ ያለበት ነው። ሐዋርያው ጴጥሮስ እንዳለው የሕይወታችን አካል በሆነው እንደ እሳት በሚፈትነን መከራ መደነቅ የለብንም። ከዚህ ሁሉ የምናመልጥበት ምንም ዐይነት ተጨባጭ መንገድ የለም። የምንዘጋጅበት አንዳንድ ነገር ሊኖር ይችላል፤ ነገር ግን ሙሉ በሙሉ ከእርሱ የምናመልጥበት አንዳች መንገድ የለም።»

ምናልባት በአገልግሎት ውስጥ ግጭት መኖሩ በቅድሚያ የታወቀ ነገር ነው፤ ነገር ግን ለማስተናገድ የማይቻል ነገር መሆን የለበትም። ኢየሱስ ክርስቶስ የጥልን ግድግዳ ለማፍረስ እንደመጣ በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ እናነባለን። እርሱ ሰዎችን ወደ አንድነት ለማምጣት የሚቻለውን ሁሉ አድርጎአል። ሁሉንም ወደ ራሱ ለመሳብ እንደማይችል አውቆአል፤ ደግሞም ይህን አላደረገም። ለሰዎች ሁሉ ሰላምን ለማምጣት የነበረው ምኞት በጊዜው የገዛ ሕይወቱን አስከፊለው። ይሁን እንጂ ይህ ዋጋ ያለው ግብ ስለነበረ ዛሬም ለእኛ ለመሪዎች እንደዚሁ ሆኖ ይኖራል። በኤፌሶን 2፡14 «ሁለቱን አንድ ያደረገ፤ የሚለያየውንም የጥል ግድግዳ ያፈረሰ ሰላማችን ራሱ ነውና» (ዐ.መ.ት) የሚል ቃል እናነባለን። ኢየሱስ አስታራቂ ነበር። እርሱ፣ ሰዎች ነገሮችን በግልጽና በእውነተኛነት ባሕርይ ወደሚመለከቱበት ወደ

ራት ለራት ግጥሚያ ለማምጣት ሞክሮአል። ይህም በእያንዳንዱ ጉዳይ ላይ ሁልጊዜ መስማማት ወይም መግባባት አለ ማለት ሳይሆን ወደ መመሳሰል ባይሆንም ወደ አንድነት ሊያመጣ ይችላል ማለት ነው።

እኔ በአገልግሎቱ ውስጥ ከዚህ የሚከተሉትን ነገሮች በማድረግ የእርሱን ምሳሌ ለመከተል ሞክራለሁ፡-

1. የሚያግባባውን ነጥብ ማወቅ፤
2. እርቅና ቀዳሚ ዐላማ ማድረግ፤
3. የልብ አንድነትን መልሶ ማስፈን፤
4. እርስ በርሳችን እንዳለን መቀበል።

በየሁለት ወሩ ከማደርጋቸው «መጋቢ ለመጋቢ» ከተሰኘው የቴፕ ቃለ-መጠይቆች በአንዱ ሆሬሶ ፌንተን የተባለው እንግዳዩ የቤተክርስቲያን ግጭትን በሚመለከት ስለነበረው የሕይወት ተሞክሮ ይናገር ነበር። ይህ ሽማግሌ ባለሥልጣን ሁሉንም ነገር አይቶታል፤ የእርሱ በግጭት ውስጥ የመምራት ፍልስፍና በጥበብ የተሞላ ነበር።

ለማንኛውም መሪ እኔ የምመክረው ግጭትን በትኩረት እንዲይዝ ነው። እንደ ቀላል ነገር አትቁጠሩት፤ ስለ ጉዳዩ ለማድረግ የምትችሉትን ለሌላ ጊዜ አታስተላልፉ። በእውነተኛነት ክርስቲያኖች መካከል ያለ ግጭት የእግዚአብሔር ፈቃድ አለመሆኑን እወቁ፤ ስለዚህ ያለ እግዚአብሔር እርዳታ የማይቻለውን ይህን ሁኔታ ለመፍታት፣ ለማያወጥን የገይል ምንጭ በሙሉ ተጠቀሙበት። በተቻለ ፍጥነት ወደ ሰዎቹ ቅረቡ፤ በሚያስፈልግበት ጊዜ የወጪ እርዳታን ተቀበሉ፤ ደግሞም የራሳችሁ ሕይወት የክርስቶስ ፍቅር ባሕርይ የሚታይበት ይሁን። ልዩነቶቻችንን የምናስወግደው ነገሮችን በተመሳሳይ መንገድ በመመልከት ሳይሆን የክርስቶስን አሳብ በማወቅ መሆኑን መገንዘብ ትልቅ ነገር ነው። እኛ የሙጥኝ ብለን ከያዝነው አሳብና ለመለካከት ይልቅ የእርሱ ፈቃድ ከፍ ብሎ መታየት አለበት።

ሚዛኑን መጠበቅ

አንድ ሰው "በአመራር ጠንካራ" በሚሆንበት ጊዜ መሪነቱን እንደ አሸናፊ ማካሄድ ያስፈልገዋል። በአመራር ውስጥ ያሉትን ትግሮቻችንን በማሸነፍ/መሸነፍ መልክ የምንመለከታቸው ከሆነ፤ በትክክል ይህንን ማለትም አሸናፊዎችንና ተሸናፊዎችን ይፈጥራል። የርህራሄ አመራር በግጭት ላይ ጥቃት የሚሠነዘረው በሁለት አቅጣጫ የአሸናፊነት አመለካከት ነው። አመራሩ ከጭቅጭቁ ውስጥ በተቻለ መጠን ብዙ ጠባሳና ጉዳት ሳይደርስበት ለመውጣት ይፈልጋል።

እኔ በመጋቢነቴ የሥራ ዓመታትና አሁንም ከቤተክርስቲያን ጉን ሆኜ በማካሂደው አገልግሎት ብዙ ትምህርቶችን ተምራክለሁ። እኔ ርህራሄ መሪ ለመሆን ከልቤ እፈልጋለሁ። የመሪነትን ስትራቴጂያዊ (ስልታዊ) ተግባር ከመፈጸም በተጨማሪ ግጭትን በመቀነስ ወይም በማስተናገድ ረገድ ያለው ስኬት ሦስት ነገሮችን እንዳደርግ ይጠይቀኛል፡-

1. ስለሁኔታው ሁልጊዜ ግላዊ ጎላፊነትን መቀበል ያስፈልጋል። የእኔ ስህተት ሊሆንም ላይሆንም ይችላል፤ ነገር ግን እውነተኛ መሪ ለማስታረቅ ጀማሪ መሆን አለበት።
2. በግጭቱ ውስጥ ወዳለ ሰው ወይም ወደ አሉ ሰዎች ለመሄድ ማንኛውንም አስፈላጊ ጥረት ማድረግ ያስፈልጋል። እኔ የወቀላ ጨዋታን ለመጫወት እችላለሁ፤ ነገር ግን ይህ ምንም ጥቅም የለውም። እኔ እንደ መሪ ያሉኝን የተወሰኑ የመሪነት ችሎታዎች በስትራቴጂ መጠቀም አለብኝ። በእነዚህ ቀመሮች ውስጥ በግጭት የተቃኙትን ሁኔታዎች ለመቆጣጠር የመሪነት አለኝታዬን ለመጠቀም ቁርጥ ውሳኔ መኖር አለበት።
3. ለግንኙነቱ ሲባል ሁኔታውን ፊት ለፊት የመጋፈጥን ጎላፊነት መውሰድ ያስፈልጋል። በመጨረሻው የሚያሸንፈው ወይም ትክክል የሚሆነው ማን መሆኑ ብዙ ልዩነት የለውም፤ ነገር ግን ዋናው ነገር በመጨረሻ የምንለያይበት ሁኔታ ነው።

ፒስ ሜዚንግ! ዘ ኳይት ፓወር (ሰላም መፍጠር! ፀጥተኛ ጎይል) ከተሰኘው ጽሑፍ የተጠቀሰ ጥቅስ ትዝ ይለኛል። የእናንተም የአመራር ዘይቤ ይኸው እንዲሆን እሎቱ ነው።

ቤተክርስቲያን አሁን በሺዎች የሚቆጠር እድሜ አላት። በታሪኳ ውስጥ ስፍር ቁጥር የሌላቸው ትግሎች፤ ግጭቶችና ጦርነቶች አላልፋለች፤ ይሁን እንጂ ቤተክርስቲያን እስከ ዛሬ ድረስ አለች። ይህም በእርግጥ የክርስቶስ መንፈስ ቅዱስና የእርሱ ጎይል የእኛን ልዩነት ለማስታረቅ ላለው ችሎታ ማስረጃና ምስክር የሚሆን ነው። ነገር ግን የግጭት ክራርነትና ብዛት ባለፉት ሁለት ዐ/ሥርት ዓመታት እያደር በይበልጥ ግልጽ የሆነ መጥቶአል። ምክንያቱስ? አዎ! መቼም ምክንያቶቹ ብዙና የተለያዩ ናቸው። ከዚህም በላይ፤ እነዚህ ምክንያቶች በአጠቃላይ በህብረተሰባችን ውስጥ ያሉትን ለውጦች እንደሚያንፀባርቁ የተረጋገጠ ነው። ውስብስብ በሆነ በዚህ በኛ ዘመን ማስታረቅ ለቤተክርስቲያን የበለጠ መረጋጋትና ተስፋ ሊሰጣት ይችላል። የክርስቶስ መንፈስ ቅዱስ ብዙ የአሠራር መንገዶች አሉት። ክርስቶስ ለእኛ ያለማቋረጥ የሚያቀርብልንና የሚያሳየንን የፀጋ መሣሪያዎችንና መገልገያዎችን መንፈስ ቅዱስ ለመገልገል ዝግጁ በሆነበት ዘመን እንኖራለን። እኛ መንፈስ ቅዱስ ሊሠራብን የሚችል መገልገያዎች ነን። ማስታረቅ፤ መንፈስ ቅዱስ በእኛ አማካይነት ሰላምን የመጠበቅን ሂደት የሚፈጥርበት መሣሪያ ነው። ግቡ ሰላምን ማውረድ ነው፤ ደግሞም ከእኛ ከሁላችንም በላይ ከፍ ብሎ የሚታየው ጌታችን ክርስቶስ ነው፤ እርሱም እውነተኛው አስታራቂ፤ የሰላም አለቃ ነው።

እግዚአብሔር ርህራሄ መሪዎች ለመሆን በሚያስችላችሁ ትእግስትና ፈቃደኝነት ይባርካችሁ! ለቆማችሁለት ዐላማና ለጠራችሁ ጌታ የማታመቻምቹ ነገር ግን ለእርሱ መንግሥትና እርሱ ሕይወቱን አሳልፎ ለሰጣቸው ሁሉ የሚበልጠውን ነገር የምትሹ ሁኑ።